

به نام خدا

ایران کارتون

نشریه داخلی تخصصی کارتون و کاریکاتور
فروردین ۱۳۸۸ / شماره ۳۶

مسعود شجاعی طباطبایی
مدیر اجرایی:
عباس قاضی زاهدی

مدیر هنری و طراح گرافیک:
کوروش ملک پور

مترجم:
نیلوفر اربابی
ناظر چاپ:

همکاران این شماره:
ملیحه بنفشه / حمید بهرامی /
اسماعیل عباسی /
مریم فخاری /
عباس قاضی زاهدی /
محمد حسین نیرومند

۴ / کارآگاه شباهت های ناگزیر

گفتگو با حسین رحیم خانی / عباس قاضی زاهدی

۱۲ / اولین مسابقه

بین المللی کاریکاتور خودرو

۲۲ / چرا وقتی می توانی پرواز

کنی، با کوسه ها شنا می کنی؟

مصاحبه با فرانک میلر، خالق کمیک استریپ شهر گناه

۳۰ / روی جلد های مجله مد

۳۸ / زندگی باید در کاریکاتور

جریان داشته باشد

مصاحبه با تورسیوس، کاریکاتورست کلمبیایی

۴۶ / نگاهی به کاریکاتور فرانسه

۵۴ / ساده ترین بهترین است

مصاحبه با تاوان چونترا، کاریکاتورست تایلندی

۶۰ / نتایج ۲۸ مین مسابقه

بین المللی کاریکاتور نصرالدین

هوچا

۶۸ / ویتامین C!

۷۲ / اخبار نمایشگاه ها

۷۳ / رویدادها

خانه کاریکاتور

سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران

نشانی: تهران، خیابان شریعتی، تقاطع بزرگراه همت،

خیابان گل نبی غربی، بعد از میدان کتابی، شماره ۶۰

تلفن: ۲۲۸۶۸۶۰۰ نمابر: ۲۲۸۴۶۹۲۸

نشانی اینترنتی:

www.irancartoon.com

www.irancartoon.ir

پست الکترونیکی:

info@irancartoon.com

IRANCARTOON

IRAN CARTOON/No.36/Apr. 2009

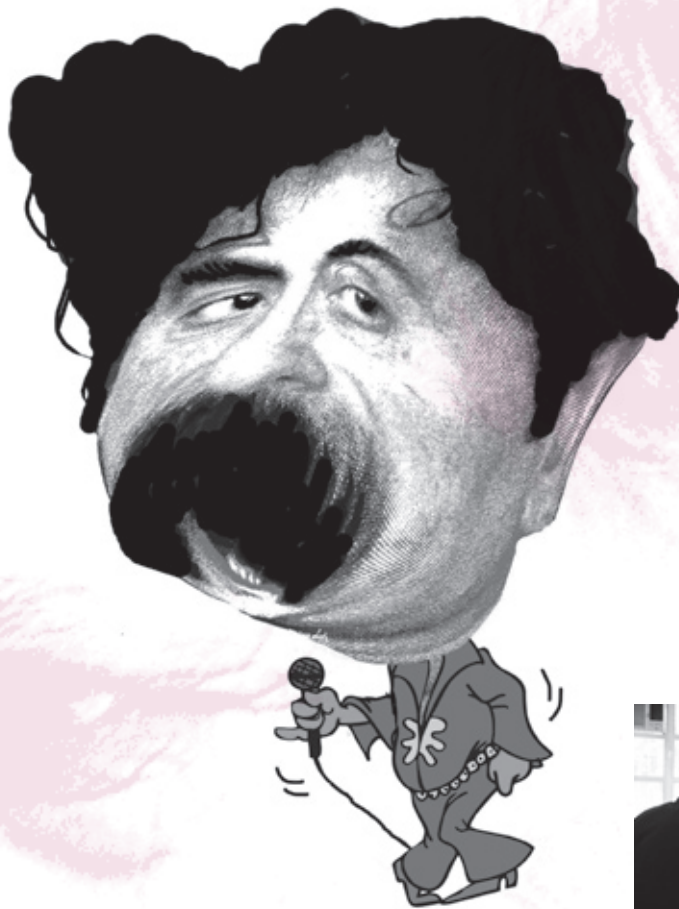
Editor in Chief:

Massoud Shojaei Tabatabaei

Graphic Design & Art Director:

Kourosh Malekpour

برای سوژه یابی در کاریکاتور مطبوعاتی که طبق معمول با نگاه کردن به خبرهای روزنامه ها به سوژه موردنظر می رسم. برای کارهای نمایشگاهی هم بیشتر فکر می کنم. در هر حالتی، حتی رانندگی. بعد سوژه هام رو یادداشت می کنم. سپس ابتدا پیگیری می کنم که تکراری نباشد و بعد هم اون رو اجرا می کنم.

نظرتون در ارتباط با شباهت های ناگزیر؟

واژه شباهت ناگزیر رو من در دهه ۵۰ در مجله تهران مصور ابداع کردم. به نظرم کاریکاتوریست یا آگاهانه این کار رو میکنه یا ناآگاهانه. اگر آگاهانه باشه که اسمش می شه کیپی، در غیر اینصورت همون شباهت ناگزیره!

کیپی کارها هم دو دسته ان. یک سری افراد عین اثر رو کیپی می کنن و عده ای دیگر از سوژه یک اثر استفاده می کنن. اون دسته از کاریکاتوریست هایی که آگاهانه این کار رو می کنن هم به خودشون خیانت می کنن و هم به دیگران.

چی شد که به شباهت های ناگزیر علاقمند شدید؟

سالهست در مورد شباهت های ناگزیر و کیپی برداری تحقیق می کنم. این یک مسئله شخصی

که بشه اسم برد! بهترین اثری که تا به حال کشیدید؟

الان وقتی اولین کاریکاتورهایی رو که کشیدم نگاه می کنم. به خنده می افتم و واقعا تعجب می کنم که اون کارها چطوری تو مطبوعات چاپ می شد. به نظرم هر روز که می گذره آدم چیزهای جدیدتری یاد می گیره. در حال حاضر کارهای هاشوری ام رو خیلی دوست دارم.

بهترین دوست کاریکاتوریست؟

بهترین دوست کاریکاتوریستم ایرج زارع است که سال های سال با هم بودیم. ولی در حال حاضر به کار آزاد مشغوله!

اگر کاریکاتوریست نمی شدید؟

دوست داشتم فوتبالیست بشم و به قول معروف دلار پاره کنم! خوبه یادی هم از استاد خرمشاهی (میلاد) بکنم که می گفت: «اگر به جای این همه طنزی که نوشتیم به توپ لگد می زدیم الان وضعمون خیلی بهتر بود!»

بهترین جایزه ای که گرفتید؟

تو مسابقات «حرم امن الهی» و «انتفاضه» دو جایزه خوب کسب کردم.

شیوه سوژه یابی؟

چرا کاریکاتور؟

۱۲ ساله بودم که یکی از اقوام مجله ای به نام «لشترن» چاپ آلمان برابم آورد. وقتی داشتم تصاویر اون مجله رو می دیدم چشمم به یک کاریکاتور خورد. خیلی خوشم اومد. از روی اون یکی کشیدم و برای مجله اطلاعات کودکان در سال ۱۳۳۲ فرستادم و بدون اینکه انتظار داشتم باشم اون کار چاپ شد. یادم می یاد اون روز اونقدر خوشحال شدم که حتی مدرسه هم نرفتم. این اتفاق باعث شد به کاریکاتور علاقه مند بشم!

از چه سالی فعالیت حرفه ای تون رو شروع کردید؟

سال ۱۳۴۲

تأثیرگذارترین کاریکاتوریست بر آثار تون؟

بیشتر از کاریکاتوریست های ترک روزنامه های «آق بابا» و «پاردون» و همینطور آثار غلامعلی لطیفی در روزنامه «توفیق» تأثیر گرفتیم.

بهترین کاریکاتوریست ایرانی و خارجی؟

به نظر من بهترین کاریکاتوریست ایران احمد سخاوز است. چون قلم بسیار قوی داره. تو خارجی ها هم اونایی که آثارشون رو من خیلی دوست دارم اونقدر معروف نیستن

نیست. در واقع من به این کار علاقه داشتم و آن را تا کنون دنبال می‌کنم. در حال حاضر با توجه به آرشیو غنی که از ۵۰ سال پیش تاکنون جمع‌آوری کرده‌ام به راحتی می‌توانم تشخیص دهم که یک اثر کپی در چه سالهایی و در چه جاهایی به چاپ رسیده است. من برای این کار وقت و هزینه زیادی صرف کرده‌ام و فکر نمی‌کنم هیچکس حتی حوصله انجام چنین کاری را داشته باشد. البته در حال حاضر با توجه به گسترش رسانه‌های جمعی و سایت‌ها، دیگر تشخیص یک اثر کپی کار سختی نیست.

آرشیو شما به روز هم هست یا متعلق به گذشته هاست؟

من کاتالوک اکثر مسابقات به دستم می‌رسد و اون‌ها رو با دقت نگاه می‌کنم و متأسفانه همیشه شاهد تعدادی کار کپی هستم. حتی کارهایی که جایزه هم می‌گیرن!

مشکل شما با اردشیر محمصن چی بود؟

اون موقع که بحث من و اردشیر محمصن بر سر آثارش بالا گرفت می‌دیدم که بیشتر آثار ایشون کپی برداری از آثار دیگران بود و متأسفانه عده‌ای ایشون رو علم کرده بودند در حالیکه که به این جریان واقف نبودند. این بود که من شروع به تحقیق در مورد آثار ایشون و دیگران کردم و شروع به جمع‌آوری مجموعه‌ای کردم که آثار کارتون‌های کپی برداری بود در اون به نمایش درآمده بود. یادمه وقتی این کار رو شروع کردم حقوق کمی می‌گرفتم ولی خرج زیادی کردم تا این به نتیجه برسه!

و نتیجه اش چی شد؟

نتیجه اش این شد که تعدادی کارتون‌های من شناخت داشتند دیگر سراغ این کار نرفتن. تا جائیکه محمد پورثانی تو مجله تهران مصور یک مقاله نوشت با این مضمون که «از روزی که رحیم خانی

شروع به نوشتن مقالاتی در مورد شباهت‌های ناگریز کرده خیلی از کاریکاتوربست‌ها کمتر دنبال کپی برداری می‌رن!» در اصل من فقط برای پیشرفت کاریکاتور کشور و جلوگیری از کپی برداری این کار رو کردم.

بگذریم! ویژگی‌های یک کاریکاتور خوب؟

سوژه خوبی داشته باشه و مهمتر از او کیفیت تصویرش بالا باشه. یعنی در کاریکاتور اول قدرت قلم هنرمنده که مخاطب رو جذب می‌کنه بعد سوژه! به نظرم

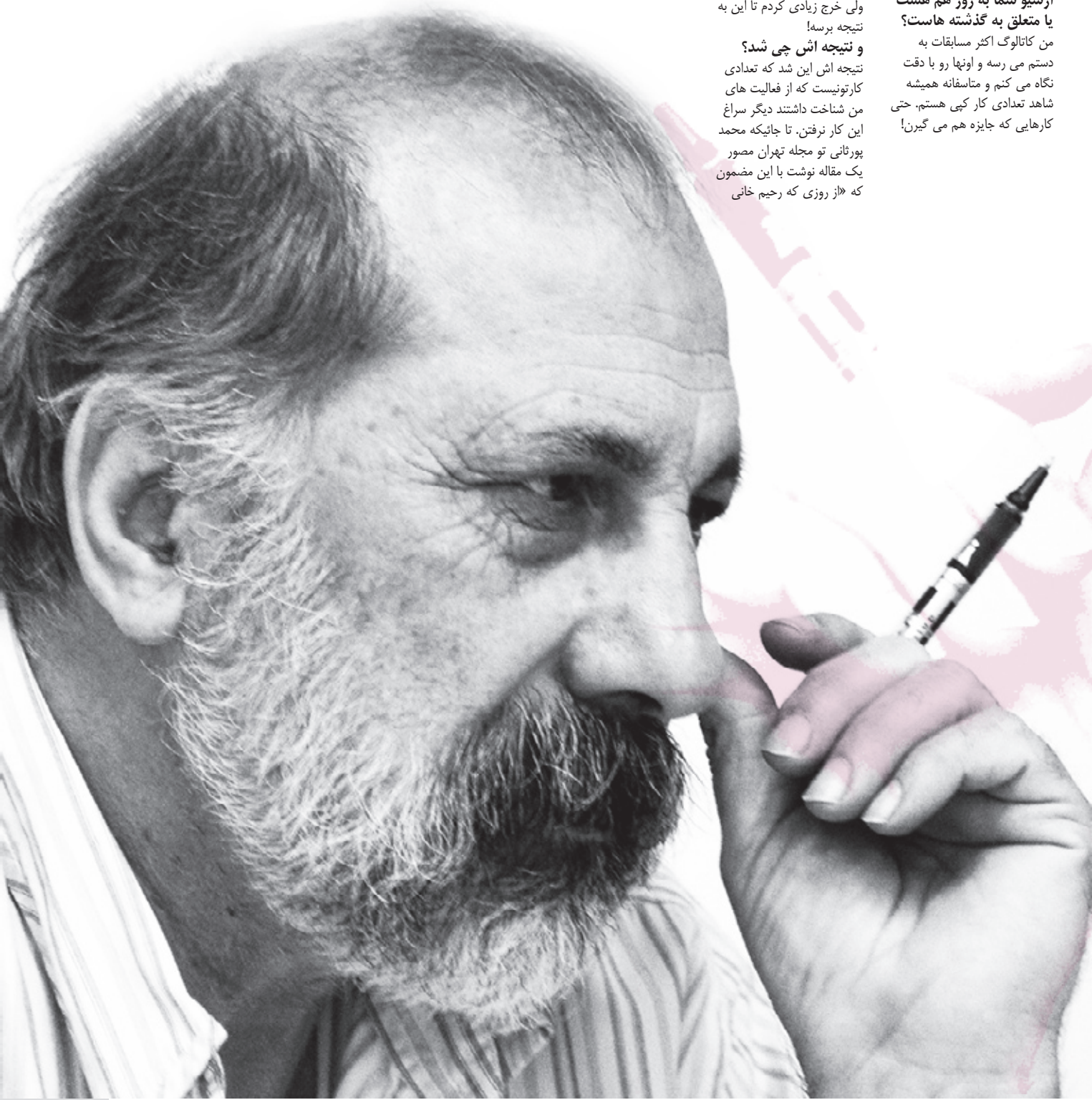
کاریکاتوربستی که طراحی و آناتومی رو نمی‌شناسه و پرسپکتیو رو تو اثرش پیاده نمی‌کنه نمی‌تونه اثر خوبی ارائه کنه!

ویژگی‌های کاریکاتور مطبوعاتی و نمایشگاهی؟

به نظرم برعکس تصور همه که می‌گن که باید تو کار نمایشگاهی دقت بیشتری بشه تا مطبوعاتی ولی به نظر من چون کار مطبوعاتی بیشتر در معرض دید قرار می‌گیره باید با دقت و ظرافت بیشتری کار بشه.

تا کنون با چه مجلات و روزنامه‌هایی همکاری داشته‌اید؟

قبل از انقلاب برای روزنامه‌ها و

برم یک جایی حرف هام رو بزتم و اونها هم به حرف های من گوش بدن و این خیلی خوبه. اما انتقادم اینکه نباید خانه برای بعضی از جوانها نمایشگاه برپا کنه. بعضی وقت ها آثاری اینجا می بینم که واقعا ضعیف هستن و اصلا در حد نمایشگاه نیستن!

دوسالانه کاریکاتور تهران؟
دوسالانه کاریکاتور موقعیت ممتازی تو دنیا پیدا کرده. با توجه به استقبالی که ازش می شه معلومه که تمام دنیا این جشنواره رو به عنوان یک اتفاق ممتاز و برتر می شناسن و این مدیون خانه کاریکاتورما ولی باز هم جای کار داره. به نظرم باید در این جشنواره کمیته ای هم از پیشکسوت ها و جوانها تشکیل بشه که بتونن آثار تکراری رو حذف کنن. تعدادی از آثار راه یافته به دوسالانه تهران تکراری بوده که این خوب نیست.

حسین رحیم خانی در یک جمله؟

در به در دنبال دلارا!
چطور می شه حسین رحیم

کنم. به این قضیه علاقه دارم و بیشتر از اون علاقه دارم تا نظر دیگران رو هم در مورد این قضیه بدونم. یعنی انتقاد می کنم و از انتقاد هم ناراحت نمی شم.

چرا تا بحال نمایشگاهی از آثارون برپا نکردید؟
مشغول جمع آوری آثارم از ابتدا تا کنون هستم. اینقدر مشغله کاری و ذهنی داشتم که هیچوقت وقت نکردم نمایشگاهی داشته باشم. اما باید بگم در اصل از برپایی نمایشگاه می ترسیدم. به نظرم یک هنرمند باید زمانی نمایشگاه بذاره که مورد توجه عموم واقع بشه. نمایشگاه باید ماندگار باشه. چند تا کتاب هم آماده چاپ دارم که هنوز نتونستم مجوز بگیرم.

سایت ایران کارتون؟

تنها سایتی است که همه می تونن ازش استفاده کنن. به نظرم هر کاریکاتوریستی باید حداقل هفته ای ۲-۳ بار به این سایت سر بزنه. همه چیز رو می شه تو این سایت پیدا کرد و همه علاقه مندان باید با این سایت دوست باشن!

خانه کاریکاتور؟

یک تعریف دارم و یک انتقاد. خانه کاریکاتور واقعا مکانی است که امید بچه های کاریکاتوریست است. چه پیشکسوت ها و چه جوانان. من واقعا حس می کنم که می تونم

مجلات مثل اطلاعات، کیهان، اراده آذربایجان، امید ایران، تهران مصور و ... کاریکاتور می کشیدم. بعد از انقلاب هم با بیشتر روزنامه ها همکاری داشته ام. اما کار اصلی ام تصویرسازی برای کتاب بوده است.

تا کنون نشریه ای هم منتشر کرده اید؟

سال ۱۳۴۶ وقتی از «توفیق» بیرون آمدم با چند تن از دوستان یک روزنامه فکاهی با نام «دخو» منتشر کردیم که متأسفانه ۵-۶ شماره بیشتر دوام نیاورد و تعطیل شد!

چرا؟
در آن زمان روزنامه «توفیق» یک وزنه به حساب می آمد. از طرفی ما هم که با کمبود بودجه مواجه شدیم و مجبور به تعطیلی «دخو» شدیم!

چرا شما را به عنوان یک کاریکاتوریست با زبان تلخ می شناسند؟

من متأسفانه یا خوشبختانه آدم رک گویی هستم. هر چقدر هم می خوام این عادت رو ترک کنم نمی تونم! همیشه برای هر چیزی جوابی آماده دارم. در محیط های هنری هم دوست دارم بذله گو باشم. ولی بعضی از این موضوع خوششون نمی یاد و بعضی ها هم عادت کردن! من عاشق بگم مگوهای مطبوعاتی هستم. حاضریم کلی خرج کنم تا یک دعوی مطبوعاتی رو شروع

شخصی خودش را به کل مقوله
کاریکاتور تعمیم بده!
حرف آخر؟
ما که خودمون انتقاد می کنیم باید
جنبه انتقاد هم داشته باشیم و اجازه
بدیم دیگران هم از ما انتقاد کنن.
من از یکی از دوستان انتقاد کردم
و تا امروز با من قهر است ولی تا
دلتون بخواهد مصاحبه می کنه و
می گه آثار من رو نقد کنید!

خانی شد؟
خدا نکته که مثل من بشه! چون
دشمن زیاد دارم.
زرگترین آرزوی زندگی؟
فقط سلامتی.
بزرگترین آرزوی هنری؟
بتونم نمایشگاهی از آثارم برپا کنم و
کتابهام رو به چاپ برسونم!
**دوست دارید آخرین اثرتون
با چه موضوعی باشه؟**
نان!

**در حال حاضر مشغول چه
کاری هستید؟**
بیکارا!
**چند تا اسم می گم، اولین
چیزی که به ذهنتون رسید
رو بگید؟**
غلامعلی لطیفی: زحمتکش
کاریکاتور
کامبیز درم بخش: باذوق
مطبوعات
بهمن عبدی: دوست جدید!
اردشیر محمص: الگوی
خیانتکار هنری
توکا نیستانی: امیدوارم از دستم
ناراحت نباشه.
شجاعی: پسر با ادب و حرف
گوش کن و عمل نکن!
شبهات: نباشه خیلی بهتره!
**سئوالی هست دوست
داشتید از تون می پرسیدم و
نپرسیدم؟**
بله و سئوالم اینه که کاریکاتور باید
خنده دار باشه یا گریه دار!!
و جوابش؟
کاریکاتور چند نوع است. کاریکاتور
سیاه، سپید، خنده دار و ... به نظرم
اون کاری خوبه که هم خنده دار
باشه و هم مخاطب رو به فکر
فرو بیره. هیچ کس حق نداره نظر

know the idea of other people about it. I mean I criticize and I don't become upset of being criticized.

Why you never made an exhibition from your own cartoons?

I've collected all my works from the beginning, but never decided to make an exhibition; I have to say that I always feared from making an exhibition. And I think a cartoonist should make an exhibition, when he knows it will be welcomed by people. An exhibition must be permanent. I have some books ready for publication that I couldn't publish them yet.

What's your idea about Iran Cartoon site?

It's the only site that everybody can use it. I think all the cartoonists must visit it 2-3 times a day. You can find everything from this site, and I think everybody loves it.

What's your idea about "Iranian House of Cartoon"?

It is really the place of hope for young and old cartoonists. I think it's a place that I can go and express my feelings and they listen to me, and it's very good. But I have a critique too that Iranian House of cartoon shouldn't accept the exhibition of weak cartoonist, I sometimes see exhibition of cartoonist there that aren't in the limit of making an exhibition.

Iran Cartoon Biennials?

Iran cartoon Biennials has found a perfect situation in the world, it is known as one of the best cartoon contests

in the world, and this is because of the helps of Iranian House of cartoon. But it can be better. I think there must be a community of old and young cartoonists that can recognize repetitive works and omit them. Some of the works in biennials were repetitive works, and it's very bad.

Hossein Rahimkhani in one sentence?

Someone who tries hard to find \$.

How can become Hossein Rahimkhani?

I hope nobody becomes like me, because I have lots of enemies.

What's your best wish?

Just health.

Your best artistic wish?

I wish I can make an exhibition from my cartoons, and publish my books!

What do you like to be the last subject of your work?

Bread!

What do you do now?

Nothing!

What's your idea about these names?

Golamali Latifi: hard-working cartoonist.

Kambiz Derambakhsh: Talented of periodicals

Bahman Abdi: New Friend!

Ardeshir Mohases:

Sample of artistic traitor.

Toka Neyestani: I hope,

he is not upset of me.

Shojaei: Polite and obedient man that doesn't do what you said.

Similarity: not being similar is better!

Is any more question I haven't asked you?

Yes and the question is that should a cartoon be funny or tearful!

And the answer?

How many kinds of cartoon do we have?

Black, white, funny ...

I think a good cartoon must be funny and also makes the viewer think. Nobody can force his own idea to the others.

The last sentence?

We, that ourselves criticize, should have the capacity of being criticized. I criticized once a friend, but he still doesn't speak with me. But in his interviews he criticizes my works.

I published a satire newspaper by the name of "Dakhou" by the help of some of my friends, but unfortunately it was closed after 5-6 publication.

Why?

"Toofigh" magazine was very important at that time, and also we didn't have much money to survive and we had to close the newspaper.

Why are you known as a bitter Cartoonist?

Fortunately or unfortunately I'm a blunt person, and I can't stop it! I'm always having an answer to say. In artistic fields I love to be a witty person, but many people don't like it and some people get used to it. I'm ready to spend money to start a periodic quarrel. I love it and I love to

in his works can't make a good cartoon.

Specialty of exhibition or periodical cartoon?

I think a cartoonist should be more careful in his periodical cartoons, because different people see it.

Did you cooperate with magazines or newspapers?

Before the revolution I cooperated with "Etelaat", "Kayhan", "Eradeh" "Azerbaijan", "Omid Iran", "Tehran Mosavar" Magazines. After the revolution I drew cartoon for many newspapers, but my basic work was drawing picture for books.

Have you ever published a magazine?

In 1346 when I quit cooperation with "Toofigh" magazine,

successful.

What was the result?

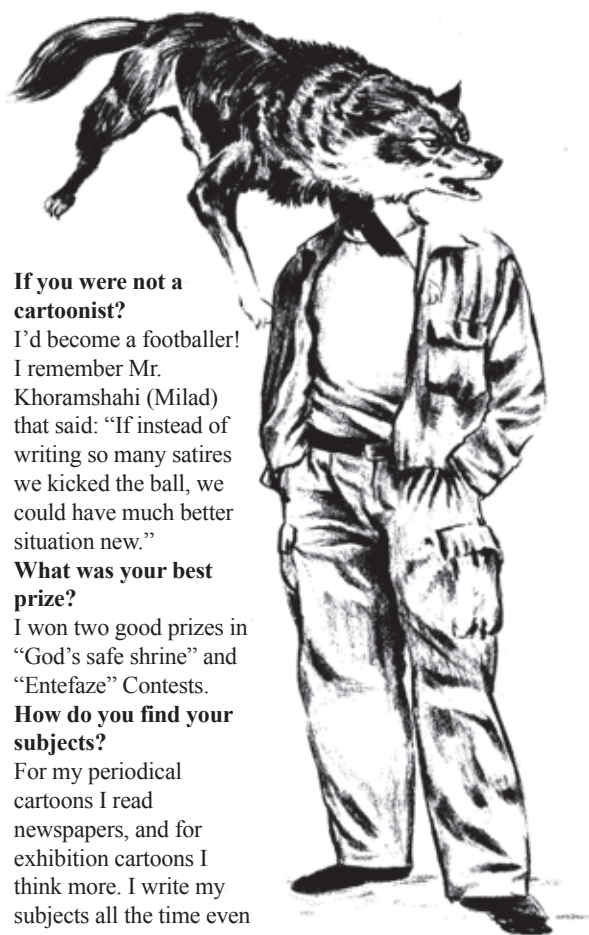
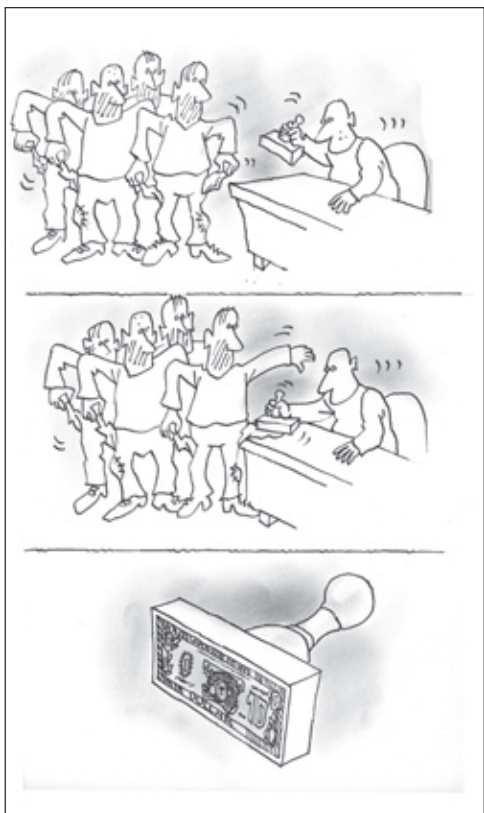
The result was that some of the cartoonists didn't continue that, and even Mohammad Porsani in an essay in "Tehran mosavar" magazine told that: "From the time that Mr. Rahimkhani started to write about the inevitable similarities, many cartoonists don't copy any more."

In fact I did it just for the benefit of cartoon.

What's the specialty of a good Cartoon?

Have good subject and good quality. I mean the power of lines is the most important factor in a good cartoon that influences the viewer and then the subject! I think a cartoonist that doesn't know illustration and anatomy and doesn't use perspective

If you were not a cartoonist?

I'd become a footballer! I remember Mr. Khoramshahi (Milad) that said: "If instead of writing so many satires we kicked the ball, we could have much better situation new."

What was your best prize?

I won two good prizes in "God's safe shrine" and "Entefaze" Contests.

How do you find your subjects?

For my periodical cartoons I read newspapers, and for exhibition cartoons I think more. I write my subjects all the time even when I'm driving, and then I check it not to be repetitive, and draw it later.

What's your idea about "Inevitable Similarities"?

I invented this word myself in 50's in "Tehran Mosavar" magazine. I think a cartoonist does it deliberately or not! If it is done deliberately, we should mention it as a copy, if not we can say it is "Inevitable Similarity". Copy is also in 2 shapes, some cartoonists copy the same work and some of them just use the subject. Those Cartoonist who make it deliberately, are not honest with themselves and others.

Why did you interested in "Inevitable Similarities"?

I was investigated for many years about it. It's not a personal subject. It was interesting for me. Now by rich archive

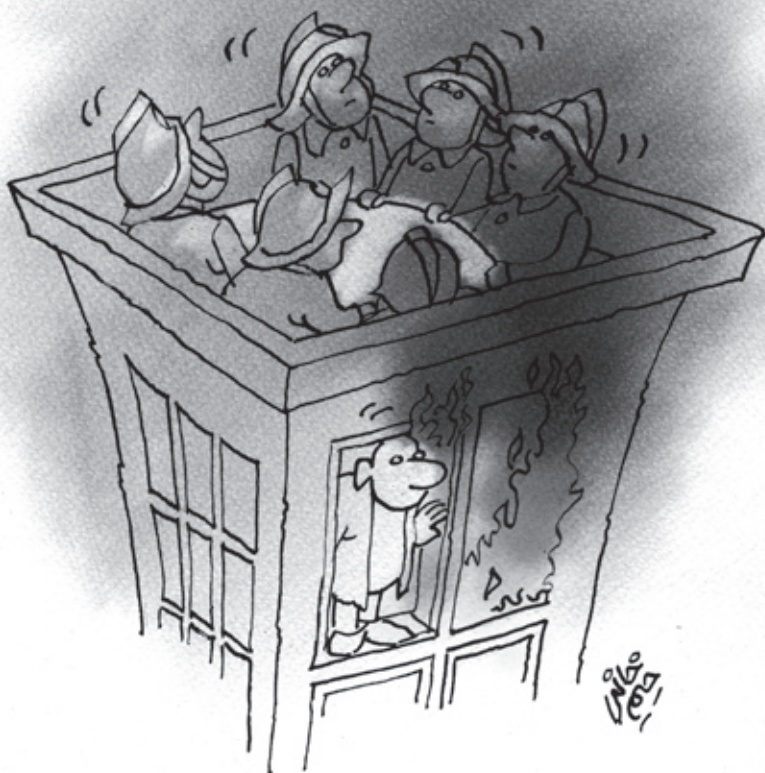
that I've collected from 50 years ago, I can recognize a copy work easily. I tried hard for this, and I think nobody could do it like me. But these days by the help of Medias and different sites recognition of a copy is not so hard.

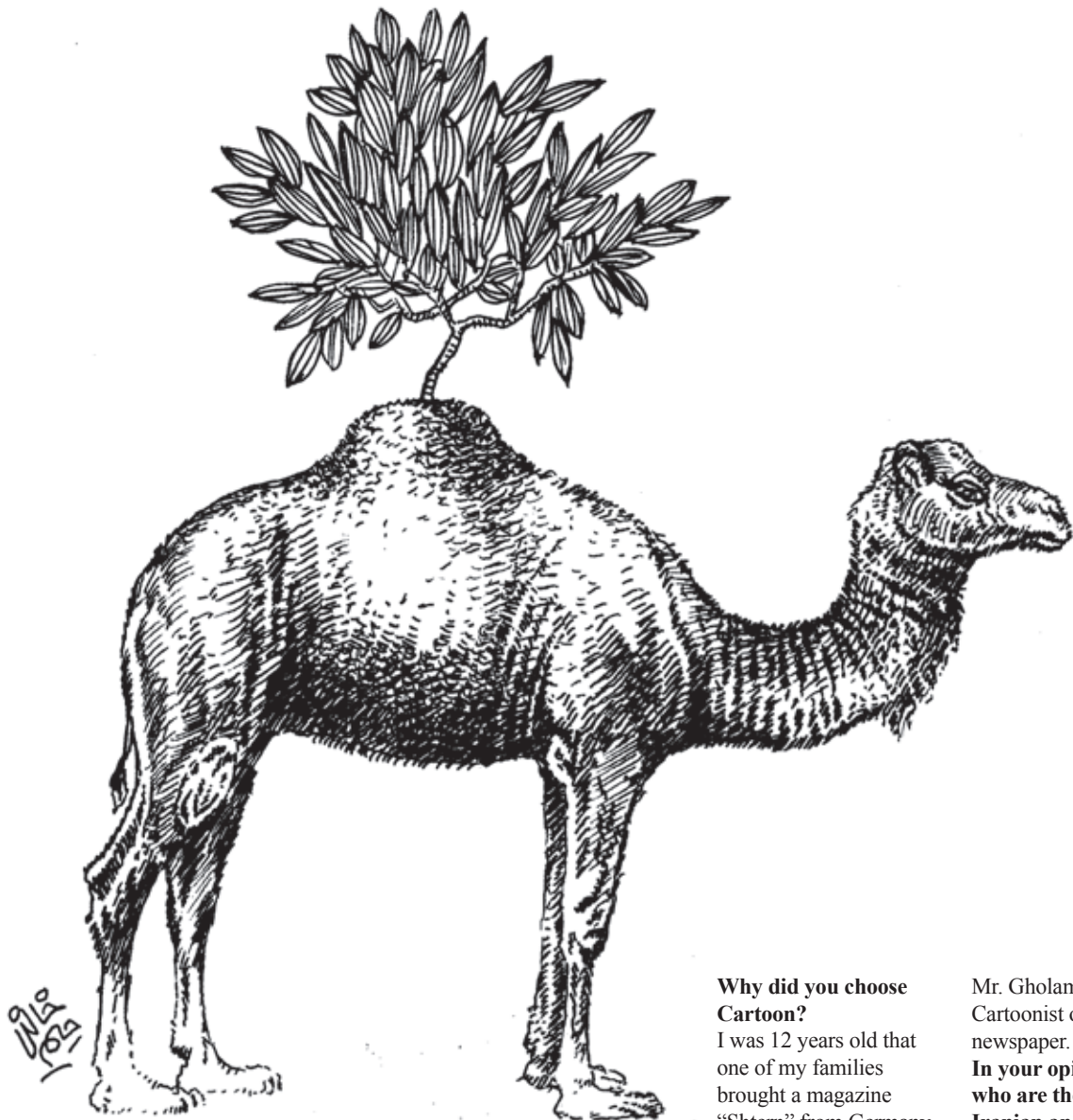
Your archive is new or old?

I receive most of the catalogues. I look at them carefully, and unfortunately I always see copy works, even I've seen works that won the prizes that were copy.

What was your problem with Ardeshir Mohases?

The problem was that I understood many of his works were copy, when I told him he became angry with me. After that I've decided to collect copy cartoons of different cartoonists. I tried hard to become

Why did you choose Cartoon?

I was 12 years old that one of my families brought a magazine “Shtern” from Germany for me. When I was watching the pictures of the magazine, I saw a cartoon. It was very interesting for me, I draw it myself and I sent it for “Etelaat kodakan” magazine in 1332, and I was surprised to see it was published in the magazine. I remember that I became so happy that I didn’t go to school. This made me interested in cartoon.

From when did you start your professional drawing?

From 1342

Who was the most impressive cartoonist for you?

I was most impressed by Turkish Cartoonists of “Agbaba” and “pardon” newspapers, and also

Mr. Gholam Ali Latifi Cartoonist of “Tofigh” newspaper.

In your opinion who are the best Iranian and Foreign Cartoonists?

I think the best Iranian Cartoonist is Ahmad Sakhavarz, because he has a very strong line. And in foreign cartoonists, I love cartoons of many of them that are not so famous to be mentioned.

Your best cartoon?

Now that I see my old cartoons, I laugh at them and I surprise about their publication. I think everyday I learn new things. I love some of my works very much.

who is your best cartoonist friend?

Mr. Iraj Zare. We were friends for many years, but he doesn’t draw cartoon any more!

اولین مسابقه بین‌المللی کاریکاتور خودرو

خلاقیت در عرصه هنر ابعادی بسیار گسترده دارد. در پهنای استعدادهای آشکار و پنهان، انسان همواره در تلاش است تا خود را بنمایاند و از این رهگذر خودش را نشان دهد. این برون فکری، آدمی را توانمند می‌سازد تا از خود معدنی گرانقدر از خلاقیت بیافریند که خلق آثار هنری در این میان آشکار خواهد شد. بدون شک، پهنه این خلاقیت‌ها در کاریکاتور بسیار گسترده‌تر از آن است که در تصور بگنجد. آن چه از رهگذر مسابقات کاریکاتور می‌بینیم گوشه‌ای از استعدادهای موجود به ثمر رسیده است و آنچه که احساس می‌کنیم، ذره‌ای از این موهبت الهی است که خداوند به ما انسان‌ها ارزانی داشته است. کاریکاتور زبان خلاقیت است و به سادگی از مسائل زندگی برای خود جایی می‌یابد و آنقدر بالین می‌گیرد تا خود را به درختی تناور همانند سازد.

کاریکاتور اما از این منظر به عنوان یک زبان قابل درک برای همگان، هنری منحصر به فرد است. این زبان تصویری و ویژه باعث شده تا مخاطبان از هر نژاد و هر قومی، به سهولت با آثار کاریکاتور ارتباط برقرار کنند و البته هنرمندان خلاق کاریکاتوریست نیز اندیشه‌ها و افکارشان را برای همه در هر کجای دنیا در میان می‌گذارند. از این منظر، توجه به آثار ارائه شده در اولین مسابقه بین‌المللی کاریکاتور با موضوع خودرو حائز اهمیت است، زیرا موضوع ارائه شده در زندگی انسان معاصر در همه جای دنیا مشابه هم است.

هنرمندان کاریکاتوریست با ارائه آثارشان دنیایی بی‌بدیل ساخته‌اند که در این میان به مسئله خودرو به عنوان وسیله‌ای که برای آسایش طراحی شده پرداخته‌اند، گرچه نکته مهم در نمایش این مسئله در کاریکاتور به طور معمول از جنس آن چیزی نیست که در دیگر هنرها می‌توان به آن توجه کرد، زیرا وقایع در کاریکاتور به گونه‌ای با اغراق و قرار گرفتن در موقعیت‌های متناقض شکل می‌گیرد و مخاطبان هنر کاریکاتور نیز در طول سالها، دریافته‌اند که این نوع نگاه بیشتر زمینه برای توجه به مسائلی است که مخاطبان را وادارد تا مفاهیم را به گونه‌ای دیگر ببینند و درک کنند.

عنایت و توجه ویژه مسئولین محترم شرکت خودروسازی سایپا نسبت به مقوله کاریکاتور نشان از شناخت ویژگی‌های بیانی این هنر مردمی دارد. هنری که روابط انسانی را در رابطه با دست ساخته‌اش به خوبی نشان می‌دهد و حجم اطلاعات مخاطب را به شکل گسترده با تفکر و تعمق در اندیشه‌های هنرمند کاریکاتوریست بسط داده و بیان می‌کند. لذا جا دارد ضمن تقدیر و قدردانی از توجه مسئولین محترم این شرکت نسبت به این زمینه هنری، از هنرمندان کاریکاتوریست و علاقه‌مندان به کاریکاتور بخواهیم تا با تأمل و تفکر در تک‌تک آثار ارائه شده در این مجموعه، واقعیت‌های موجود از این رهگذر را در دنیای خلاقیت و خیال جستجو نمایند.

سیدمسعود شجاعی طباطبایی
دبیر اولین مسابقه بین‌المللی کاریکاتور خودرو

Creativity has great aspects in artistic fields. Mankind always tries to express himself by his obvious and hidden talents; this ability strengthens him to create precious arts.

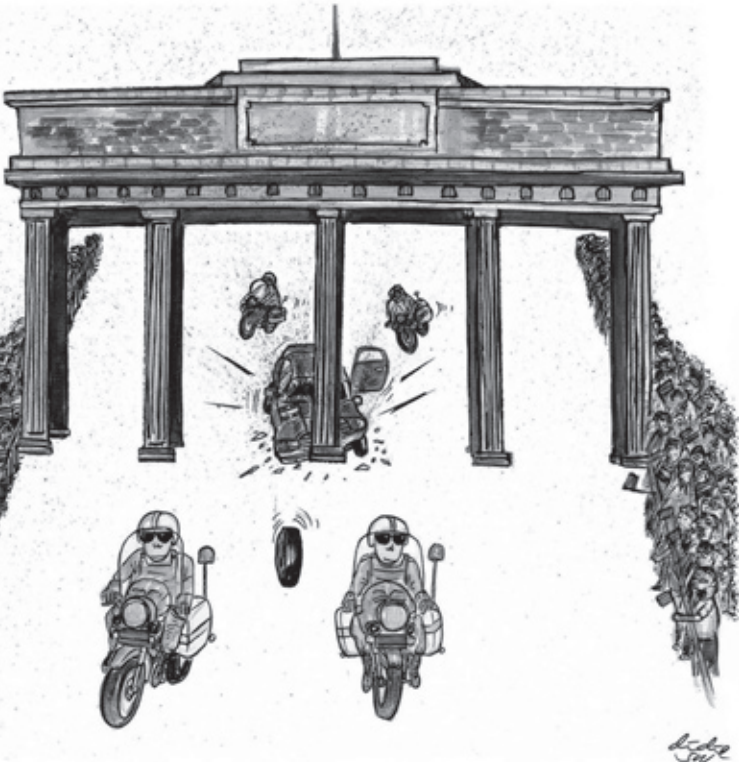
It's obvious that this creativity is more expanded in cartoon field that can be imagined. What we see from cartoon contests is just a part of this talent and what we feel is a bit of that divine blessing. Cartoon is language of creativity that simply finds its place among life matters, and so much grows that becomes a big tree.

But from this aspect cartoon is a unique art, because can be understood by everyone. This pictorial and special language helps different people from each race and tribe to communicate easily with cartoon. And also creative cartoonists show their feelings and thoughts all over the world. So pay attention to the cartoons of the "First International cartoons car contest" is very important, because this subject is similar for all contemporary human beings over the world.

Cartoonists make unique world by their cartoons, and show "car" as an object of tranquility, but the important aspect is that cartoon is not the same as other arts, because shows all the matters by exaggeration and contradiction. And cartoon viewers understood that this makes people to think more deeply about different matters, and see the problems in other shape.

Special interest and attention of the respected managers of Saipa Company to cartoon field shows their recognition about this popular art. An art that shows human relations to this hand made art and expands and express the viewer's information by thinking about cartoons. So to appreciate and gratitude the respected managers of Saipa Company to this artistic Field, we ask cartoonists and cartoon viewers to think much deeply about each one of these cartoons and to seek he realities that exist inside this the imaginative and creative world.

Seyed Masoud Shojaei Tabatabaei
Director of the "First International Cartoon Car Contest. ۲۰۰۹"

دی دی / اندونزی / اندونزی
جایزه اول
Didite SWI / Indonesia

شرکت خودروسازی سایپا نسبت به مقوله کاریکاتور نشان از شناخت و ویژگی‌های بیانی این هنر مردمی دارد. هنری که روابط انسانی را در رابطه با دست ساخته‌اش به خوبی نشان می‌دهد و حجم اطلاعات مخاطب را به شکل گسترده‌ای با تفکر و تعمق در اندیشه‌های هنرمندان کاریکاتوریست بسط داده و بیان می‌کند.

در ادامه مهرداد بذریاش مدیر عامل شرکت خودروسازی سایپا استفاده از بستر هنر را بهترین راه برای ماندگاری پدیده‌ها و موضوعات مختلف دانست و گفت: اگر اتفاقی بخواهد در تاریخ ملت ما بماند باید از هنر استفاده کند، زیرا عرضه پدیده از راه هنر تأثیرگذاری بیشتر دارد.

وی افزود: اگر این هنر، هنر کاریکاتور باشد فهم آن به دلیل استفاده از تصویر برای همگان راحت‌تر است و ربطی به زبان و گویش و فرهنگ‌های متفاوت ندارد. دوستان ما تلاش کردند کاری جدید به یادگار بگذارند. خودرو با زندگی افراد ارتباط تنگاتنگ دارد و زندگی بدون آن سخت و دشوار است. البته خودرو در کنار خود مشکلاتی نظیر آلودگی، ترافیک و معضلات شهری به همراه دارد. ابتدایی‌ترین کار برای عرضه و برون‌ریزی یک موضوع نظیر خودرو برگزاری جشنواره‌هاست.

بذریاش تأکید کرد: هنر این است که موضوعی جدید، بدیع و ملموس در تراز بین‌المللی در قالب یک جشنواره برگزار شود. این کار در جشنواره بین‌المللی کاریکاتور اتفاق افتاده و حضور ۶۷ کشور بین‌المللی بیانگر این موضوع است. سایپا پیش از این جشنواره مطبوعات را با موضوع خودرو برگزار کرد، زیرا پرداختن به موضوعات و حوزه‌های مختلف در حوزه وظایف ماست.

در بخش دیگری از این مراسم بهرام عظیمی عضو هیئت داوران جشنواره بیانیه هیئت داوران را قرائت کرد. در این بیانیه آمده است: «ابتدا کاریکاتور فقط در اغراق در چهره خلاصه می‌شد. اما دگرگونی

کاریکاتوریست ها "فرمان" به دست به خانه رفتند!

روز سه شنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۸ مراسم اختتامیه و اهداء جوایز جشنواره کاریکاتور خودرو با حضور علی اکبر جوانفکر، مشاور مطبوعاتی رئیس جمهور، مهرداد بذریاش، رئیس گروه خودرو سازی سایپا، جواد نجم الدین مدیرعامل گروه صنعتی ایران خودرو و سفرا و نمایندگان کشورهای مختلف در محل هتل المپیک تهران با اجرای رضا رشیدپور برگزار شد.

در ابتدای این مراسم سیدمسعود شجاعی طباطبایی عنوان کرد: «کاریکاتور به‌عنوان یک زبان قابل درک برای همگان، هنری منحصر به فرد است. این زبان تصویری و ویژه باعث شده تا مخاطبان از هر نژاد و هر قومی، به سهولت با آثار کاریکاتور ارتباط برقرار کنند و البته هنرمندان خلاق کاریکاتوریست نیز اندیشه‌ها و افکارشان را برای همه در هر کجای دنیا در میان می‌گذارند. از این منظر، توجه به آثار ارائه شده در اولین مسابقه بین‌المللی کاریکاتور با موضوع خودرو حائز اهمیت است، زیرا موضوع ارائه شده در زندگی انسان معاصر در همه جای دنیا مشابه هم است.

او اضافه کرد: هنرمندان کاریکاتوریست با ارائه آثارشان دنیایی بی‌بدیل ساخته‌اند که در این میان به مسئله خودرو به عنوان وسیله‌ای که برای آسایش طراحی شده پرداخته‌اند، گرچه نکته مهم در نمایش این مسئله در کاریکاتور به طور معمول از جنس آن چیزی نیست که در دیگر هنرها می‌توان به آن توجه کرد، زیرا وقایع در کاریکاتور به گونه‌ای با اغراق و قرار گرفتن در موقعیت‌های متناقض شکل می‌گیرد و مخاطبان هنر کاریکاتور نیز در طول سالها، دریافته‌اند که این نوع نگاه بیشتر زمینه برای توجه به مسائلی است که مخاطبان را وارد تا مفاهم را به گونه‌ای دیگر ببینند و درک کنند. مدیر خانه کاریکاتور اضافه کرد: توجه ویژه مسئولان

توجه شده که می‌توان ارائه صریح مضمون و ایده مورد نظر، بدعت و نوآوری و در نهایت اجرای مناسب را از آن جمله دانست. در پایان این بیانیه آمده است: «خوشحالیم که طرح‌های ارائه شده در ارتباط با انسان و دست ساخته‌اش، زمینه برای تفکر در این ارتباط را برای مردم و علاقه‌مندان به کاریکاتور فراهم ساخته است.»

سپس با حضور هیئت داوران جشنواره در بخش "خودروی آینده" جوایز به نفرات برگزیده این بخش اهدا شد. در ادامه اردوغان کارایل کاریکاتوریست ترکیه‌ای عضو هیئت داوران جشنواره کاریکاتور را عاملی برای نزدیک شدن فرهنگ کشورهای مختلف به یکدیگر دانست و تأکید کرد: کاریکاتور ایران مورد تقدیر جهانیان است. کاریکاتورهایی از ایرانیان دیدم که دوست داشتم از آثار من بودند. حضور استادی نظیر کامبیز درم‌بخش را به ایرانیان تبریک می‌گویم.

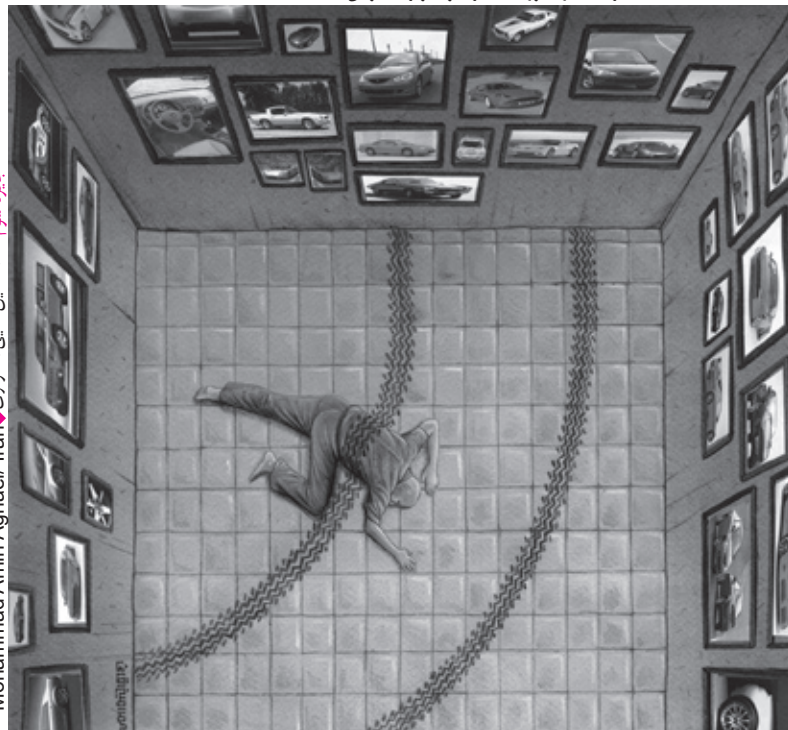
در بخش پایانی این مراسم نیز با حضور علی اکبر جوانفکر، مهرداد بذریاش، جواد نجم الدین و سیدمسعود شجاعی طباطبایی از هیئت داوران جشنواره تقدیر به عمل آمد و جوایز بخش اصلی نیز به هنرمندان برگزیده اهدا شد.

در واقعیت تا آنجا پیش رفت که کاریکاتور تبدیل به شیوه‌ای برای بیانی آزاد شد، تا کاریکاتوریست کاملاً آزاد شود و با استفاده کامل از قوهی تخیل و خلاقیتش، این هنر را به زبان تصویری سرشار از شوخی و طنز تبدیل کند. هنرمندان کاریکاتوریست با روش‌های بیانی مختلف، قلمرو کاریکاتور را تا آنجا گسترش داده‌اند که با کمی اغراق، می‌توان گفت کاریکاتور تا مرز بی‌انتها پیش رفته است.»

در ادامه این بیانیه آمده است: «گروه خودروسازی سایپا با توجه ویژه به این زبان تصویری که حالا تبدیل به زبانی بین‌المللی شده است و با توجه به جذابیت خاصی که در کاریکاتور وجود دارد، زمینه برای برپایی نخستین مسابقه بین‌المللی کاریکاتور با موضوع «خودرو» را فراهم ساخت.

موضوع خودرو به دلیل ایجاد ارتباطی تصویری میان هنرمندان سراسر دنیا با مردم برای حل مشکلات بشر در شروع قرن جدید مورد توجه قرار گرفت. برقراری ارتباط در جهان نیز نیاز به دانستن زبان خاصی دارد، زبانی که با تصویر از زیبایی‌های طنز کمک می‌گیرد تا با جذابیتی سرشار از خلاقیت از پیام گسترده‌ای برخوردار شود. ۱۵۰ نمایشگاه بین‌المللی کاریکاتور در سراسر دنیا برگزار می‌شود. اما در این میان موضوع طرح شده توسط گروه خودروسازی سایپا با عنوان خودرو به دلیل ویژگی‌های این پدیده در جهان با اقبال غیرمنتظره هنرمندان کاریکاتوریست ۶۷ کشور دنیا روبرو شد.

بدون تردید این استقبال و ارتباط خصوصا در پیاهرسانی را کمتر می‌توان در دیگر بخش‌های هنرهای تجسمی شاهد بود. علت این ادعا نیز سادگی کاریکاتور است که ارائه سریع آن را در هر لحظه از زمان و از هر جا امکان‌پذیر می‌کند. گفتنی است: هیئت داوران متشکل از دو گروه از هنرمندان ایرانی و خارجی مطرح به داوری آثار پرداختند. هیئت داوران خارجی از طریق اینترنت برگزیدگان خود را در دو بخش «خودرو» و «خودروی آینده» اعلام کردند و سپس داوران ایرانی با بحث و بررسی در این باره اسامی منتخبان این مسابقه را مشخص کردند. در بررسی این آثار به سه فاکتور اصلی در انتخاب

جایزه سوم محمد امین آقایی / اندونزی / Iran / Aghaei / Amin

چهار ویژه: نیومی / ایتالیا • Giox Italy

from Bulgaria (1000 Euro, Trophy and Honorable Mention)
Winners of Trophy and Honorable Mention:

Igor Vartchenko From Cyprus, Mahmoud Azadnia From Iran, Martin Honeysett From UK, Mello From Brazil, Mikhael Kontouris From Greece.

Participant countries:

Albania, Australia, Algeria, Argentina, Germany, Greece, USA, Austria, Slovakia, Slovenia, Azerbaijan, Spain, Italy, Jordan, Estonia, Indonesia, Iran, UK, Ukraine, Uruguay, Belgium, Bosnia and Herzegovina, Brazil, Bulgaria, Pakistan, Peru, Portugal, Thailand, Turkey, Czech Republic, China, Romania, Russia, Sri Lanka, Sudan, Sweden, Syria, Serbia, Iraq, France, Kazakhstan, Cyprus, Colombia, Costa Rica, Croatia, Cuba, Kosovo, South Korea, Poland, Lithuania, Luxemburg, Libya, Macedonia, Malaysia, Mexico, Mongolia, Monte negro, Morocco, Myanmar, Egypt, Moldavia, Hungary, Nigeria, India, Netherlands, Hong Kong.

Company, Specially Mr. Mojtaba Khashayarfard for his untiring efforts for this contest.

We hope that by continuing this International contest in future, we can see cartoonists of the world give the best cartoons for the people worldwide,

Abbas Ghazi Zahedi
Executive Director for the First International car Cartoon Contest

We thank supports of Saipa Car

چهار ویژه: ماتئو برتلی / ایتالیا • Matteo Bertelli / Italy

وقتی ماشین نداری یک مشکل داری و وقتی ماشین داری هزار و یک مشکل!

شاید این جمله بارها به گوش ما خورده باشد. برآستی اگر انسان نخستین می دانست که با اختراع چرخ در آینده چه معضلاتی را گریبانگیر نسل های آینده می کند باز هم دست به این کار می زد؟!

این سئوالی است که همه ما شاید از خود پرسیده باشیم. از سوی دیگر نمی توان رفاهی که خودرو در عرصه های مختلف برای ما به ارمغان آورده است را نادیده گرفت. چاره کار چیست؟

گروه خودروسازی سایپا برای دریافت پاسخی مناسب به این سئوالات و همچنین برای استفاده از کاریکاتور در ارتقاء روحیه کارکنان شرکت سایپا با همکاری خانه کاریکاتور ایران اقدام به برگزاری اولین دوره مسابقه بین المللی کاریکاتور با موضوع خودرو در دو بخش خودرو و خودرو آینده نمود.

بدین منظور اطلاع رسانی برای حضور هنرمندان کاریکاتوربست دنیا برای شرکت در این مسابقه از ۱۱ آذر ۱۳۸۷ از طریق سایت های تخصصی داخلی و خارجی از جمله ایران کارتون، تبریز کارتون، برزیل کارتون، سیریا کارتون، قانونفانی و ... انجام شد که خوشختانه حضور ۱۱۷۱ هنرمند از ۶۷ کشور دنیا با ۲۷۰۰ اثر موید توجه ویژه هنرمندان کاریکاتوربست جهان نسبت به مقوله ای به نام خودرو و در عین حال جایگاه ویژه این هنر مردمی در ایران است.

هنرمندان کارتونیست با قابلیت ویژه ای که در این هنر نهفته است و با نگاه نقادانه و گاه تلخ و گزنده خود البته همراه با چاشنی طنز آثارشان را ارائه نمودند.

بدین ترتیب پس از یک انتخاب اولیه ۷۶۷ اثر بر روی سایت ایران کارتون جهت نمایش و داوری عموم و البته قضاوت هیئت داوران قرار گرفت.

اعضای هیئت داوران این مسابقه متشکل از اردوگان کارابل از ترکیه، لنگ مو از چین، مارسو لیته از برزیل و حمید بهرامی، بهرام عظیمی و شاهرخ حیدری به همراه مجتبی خشایار به نمایندگی از شرکت خودروسازی سایپا بود.

پس از دریافت نتایج داوری توسط داوران خارجی که به شکل اینترنتی انجام شد روز دوشنبه ۷ اردیبهشت ۸۸ داوری نهایی با حضور اعضای ایرانی هیئت داوران در محل خانه کاریکاتور انجام شد که نتایج ذیل به دست آمد.

بخش خودرو:

نفر اول: دی دی از اندونزی برنده ۲۰۰۰ یورو، تندیس و لوح تقدیر

نفر دوم: دالسیو ماچادو از برزیل برنده ۱۵۰۰ یورو، تندیس و لوح تقدیر

نفر سوم: محمدمبین آقایی از ایران برنده ۱۰۰۰ یورو، تندیس و لوح تقدیر

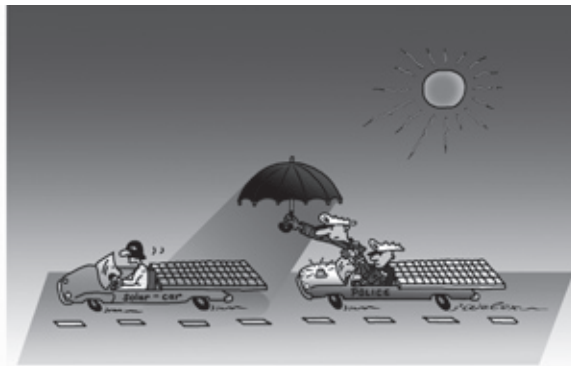
نفر چهارم: محمدمبین آقایی از ایران برنده ۱۰۰۰ یورو، تندیس و لوح تقدیر

برندگان تندیس و لوح تقدیر:

آنجل بولیگان از مکزیک، جیوکس از ایتالیا، ماتئو برتلی از ایتالیا، مهدی عزیزی از ایران، پاسار شروکو از عراق

بخش خودرو آینده:

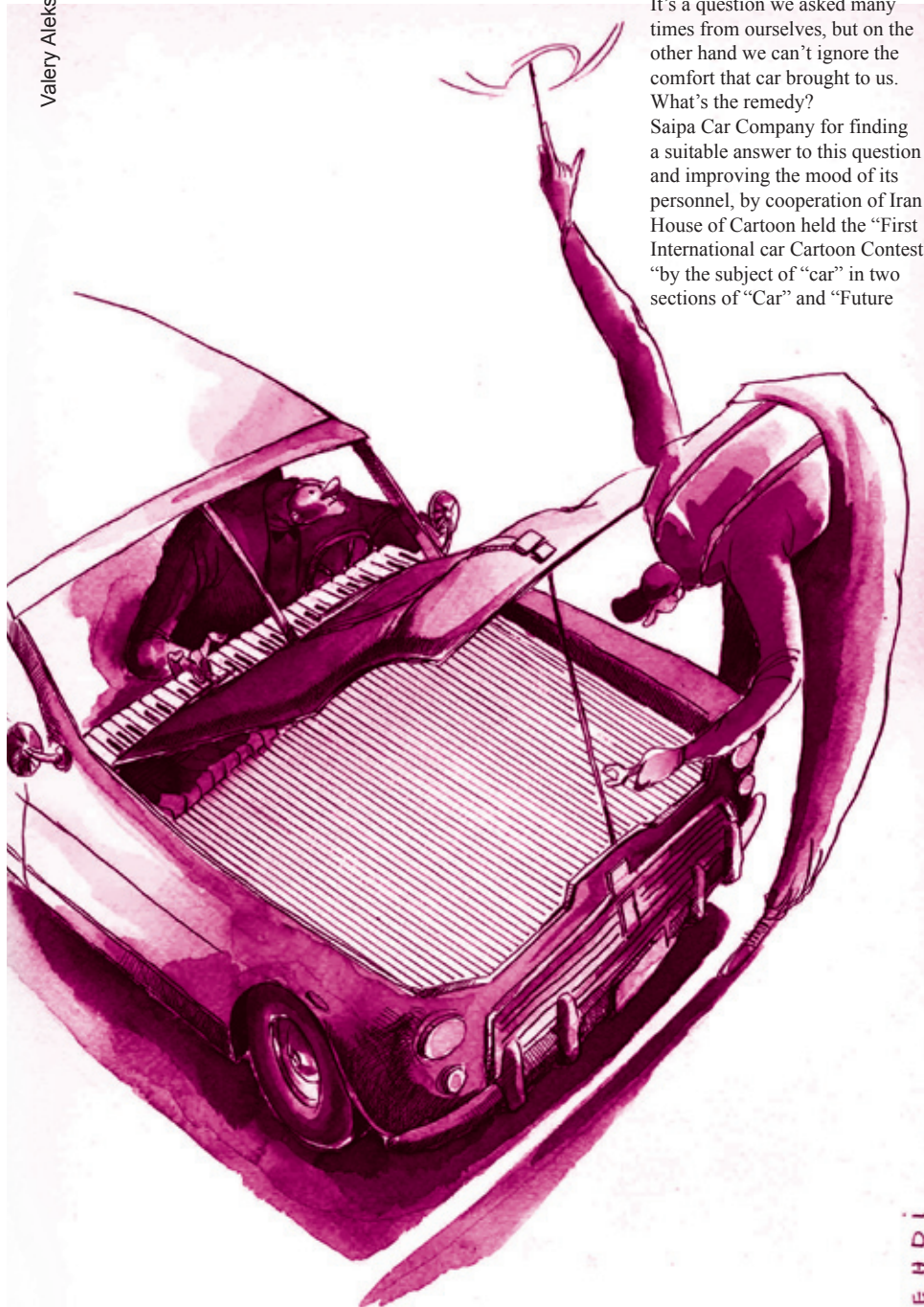
نفر اول: مهدی عزیزی از ایران برنده ۱۵۰۰ یورو، تندیس و لوح تقدیر

When you don't have a car you have one problem, but when you have a car you have hundred and one problems! Perhaps we have heard this sentence many times, but really if the first men knew that the invention of wheel causes so much problems in future, would he do it or not?!

It's a question we asked many times from ourselves, but on the other hand we can't ignore the comfort that car brought to us. What's the remedy?

Saipa Car Company for finding a suitable answer to this question and improving the mood of its personnel, by cooperation of Iran House of Cartoon held the "First International car Cartoon Contest "by the subject of "car" in two sections of "Car" and "Future

Car".

So for the participation of the world wide Cartoonists to this contest we invited them from 2nd December 2008 by the special sites of Iran Cartoon, Tabriz Cartoon, Brazil Cartoon, Syria Cartoon, fanofunny sites to this contest.

Fortunately 1171 cartoonists from 67 countries sent 2700 cartoons for us, it shows the interest of cartoonist of the world to the "Car" subject and also the special place of this art in Iran.

These cartoonists show the power of this art by critical vision. Some times bitter and sometimes biting by humor taste.

After the first election, 767 cartoons has been chosen for the last election and put on the site of Iran Cartoon.

Jurors of this Contest are: Erdogan Karayel From Turkey, Leng Mu From China, Marcio Leite From Brazil and Hamid Bahrami, Bahram Azimi and Shahrokh Heydari From Iran, and by the presence of mojtaba Khashayarfard the representative of Saipa car company.

After receiving the selected works by the foreign jurors via internet, the last election held on 27th April 2009 by the presence of Iranian jurors in Iran House of Cartoon, and the result was:

Car section

First Prize: Didie SW from Indonesia (2000 Euro, Trophy and Honorable Mention)

Second Prize: Dalcio Machado from Brazil (1500 Euro, Trophy and Honorable Mention)

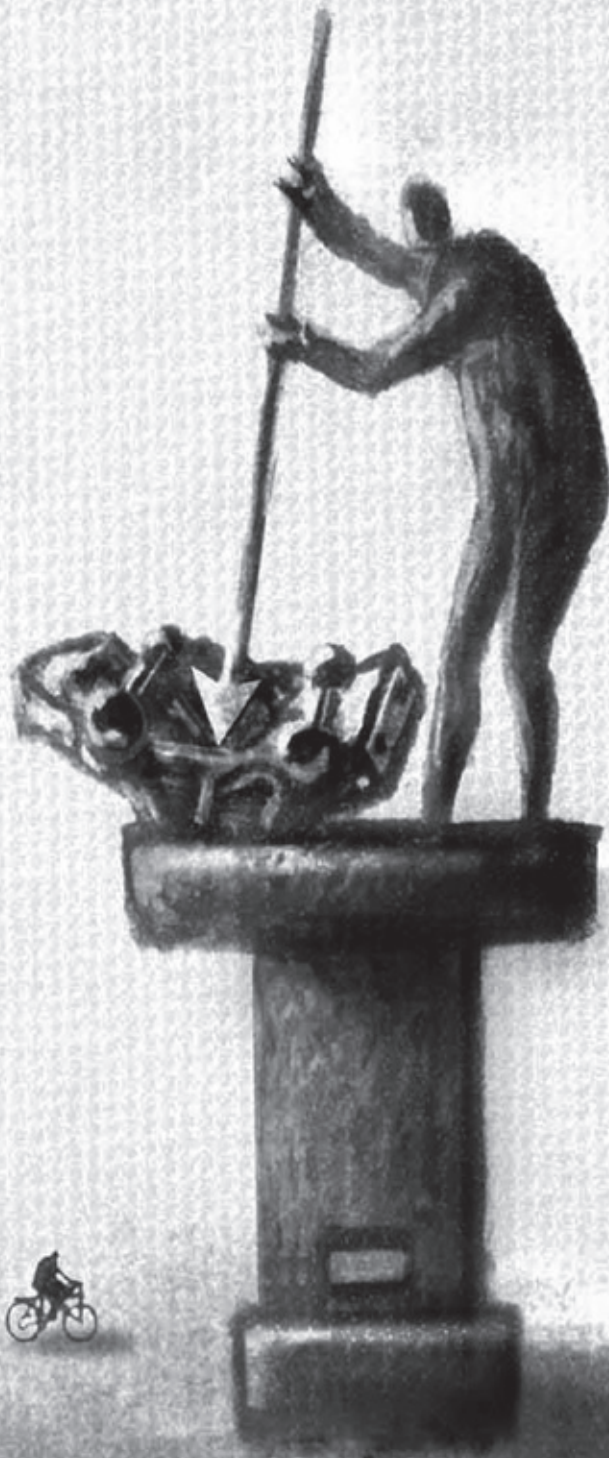
Third Prize: Mohammad Amin Aghaei from Iran (1000 Euro, Trophy and Honorable Mention) Winners of Trophy and Honorable Mention:

Angel Boligan From Mexico, Jiox From Italy, Mateo Bertley From Italy, Mehdi Azizi From Iran, Pasar Sherko From Iraq.

Future Car Section

First Prize: Mehdi Azizi from Iran (1500 Euro, Trophy and Honorable Mention)

Second Prize: Valerie Alexandrov

A z a d n i a

جایزه ویژه میخائیل کوتوریس / یونان • Greece / Michael Kountouris

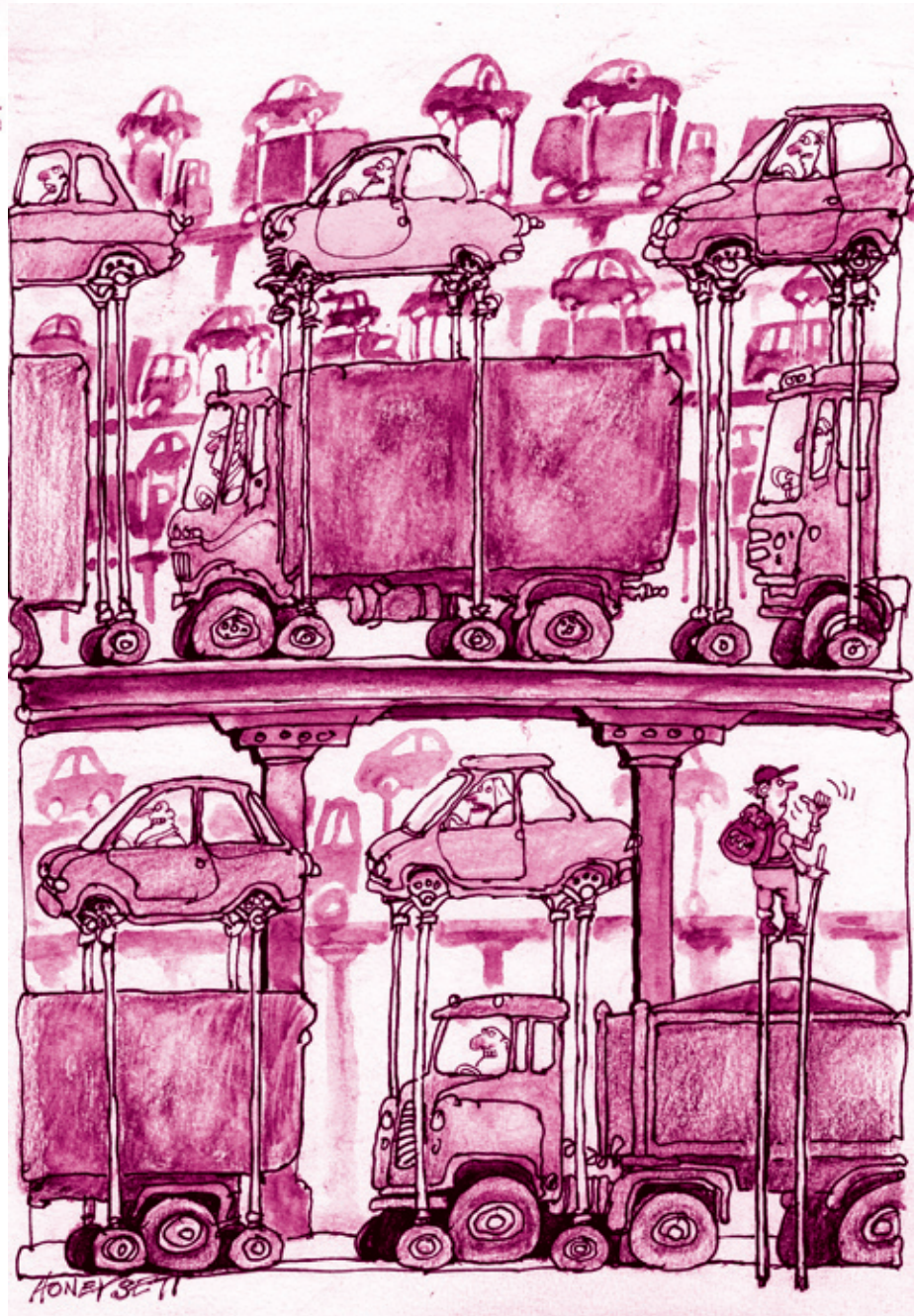
2009

2046

جایزه ویژه مارتن هونیست / ایران • Iran / Martin Honeysett

HONEYSETT

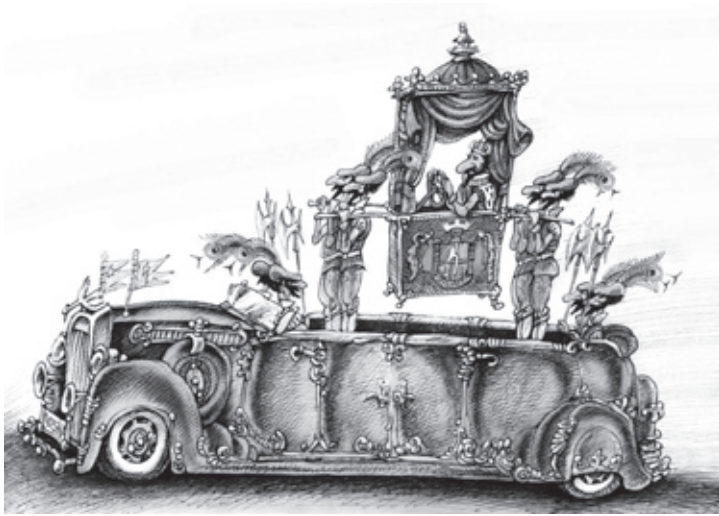
میخائیل کونتوریس / یونان • Michael Kountouris / Greece

آنجل بولیگان / مکزیک • Angel Boligan / Mexico

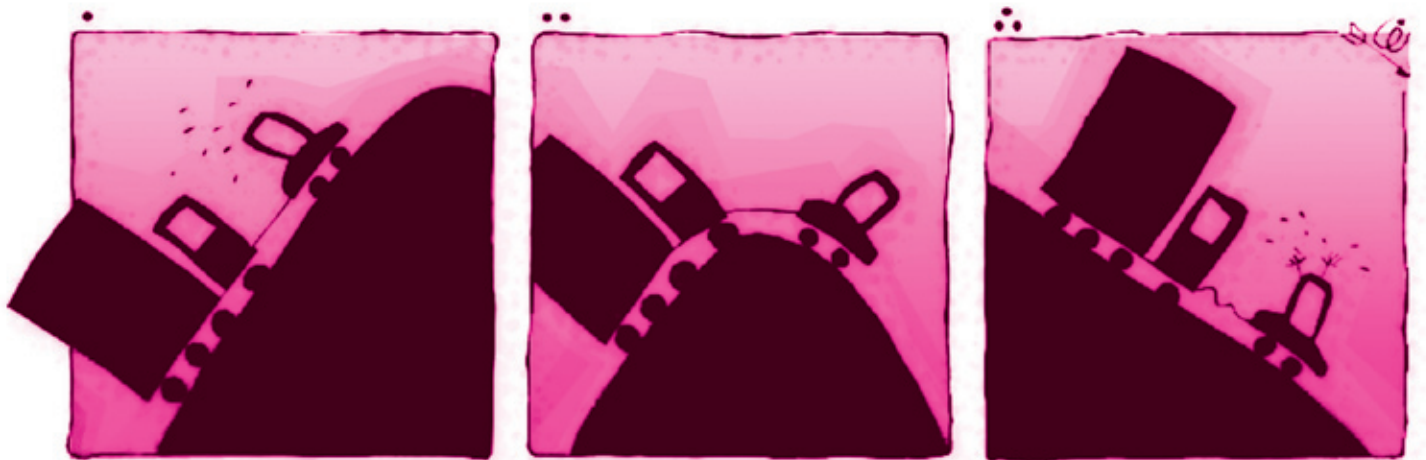
پاسر شرکو / عراق • Pasar Sherko / Iraq

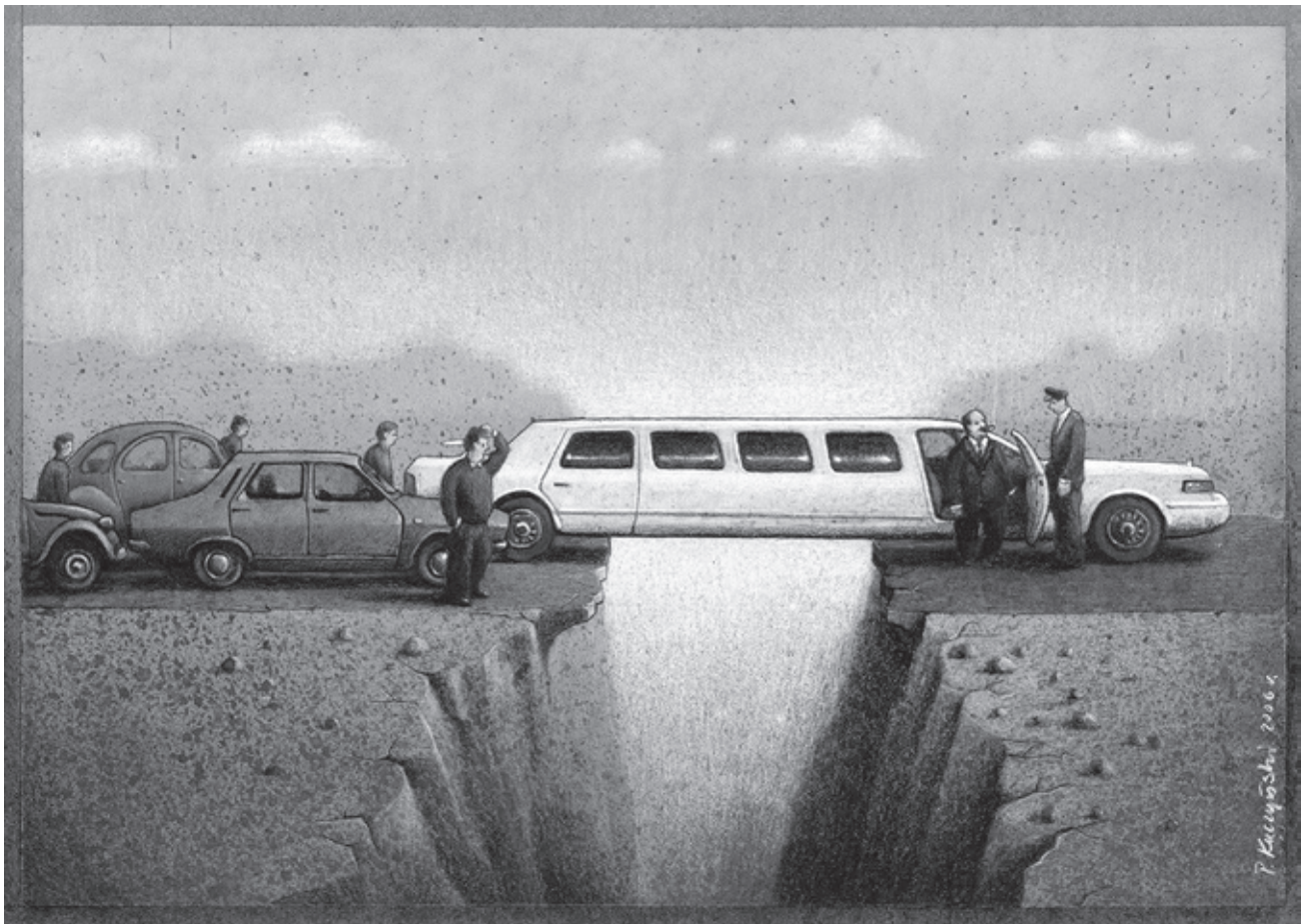
Mikhail Zlatkovsky/ Russia ♦

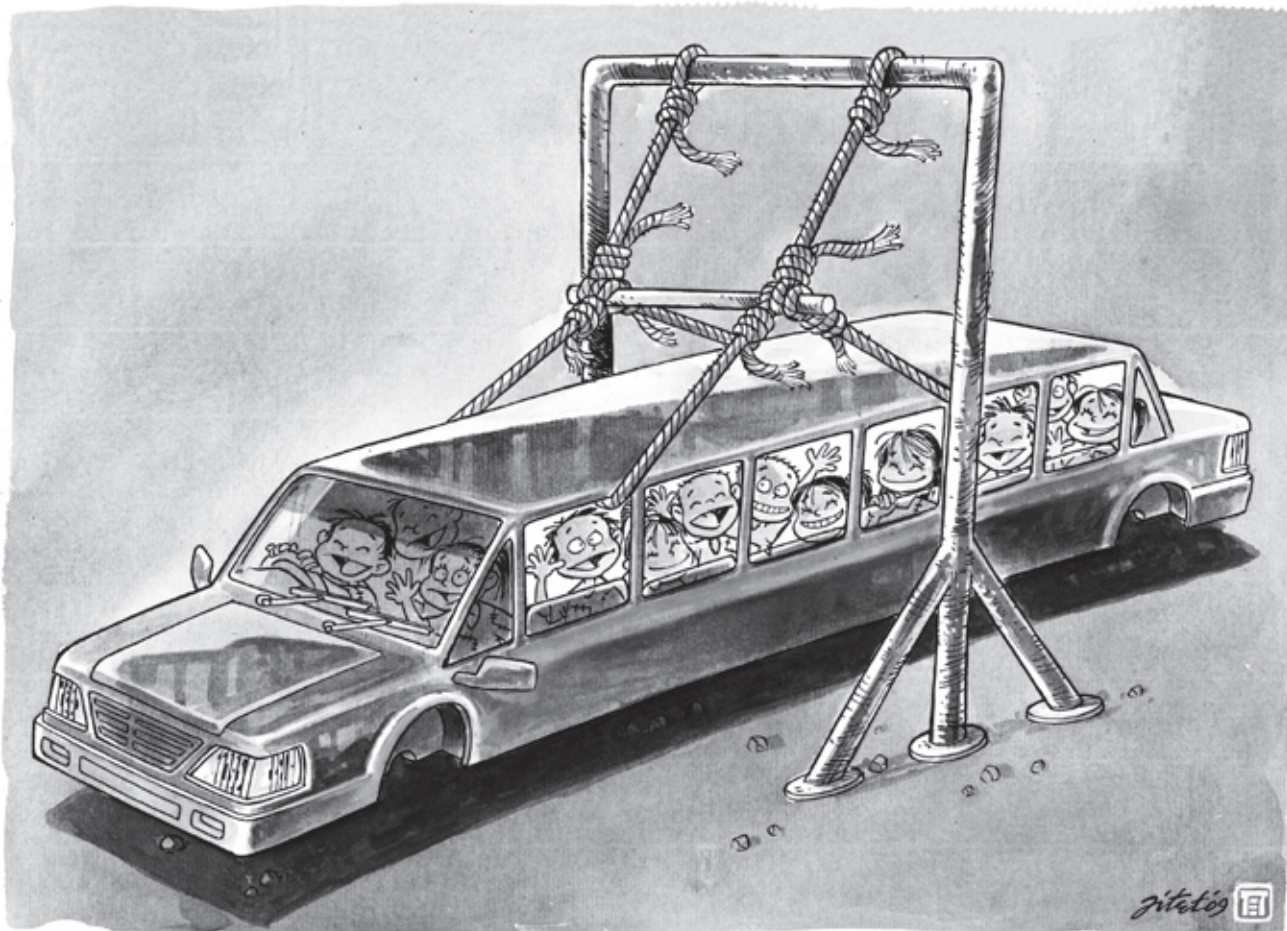
Gerhard Gepp/ Austria ♦

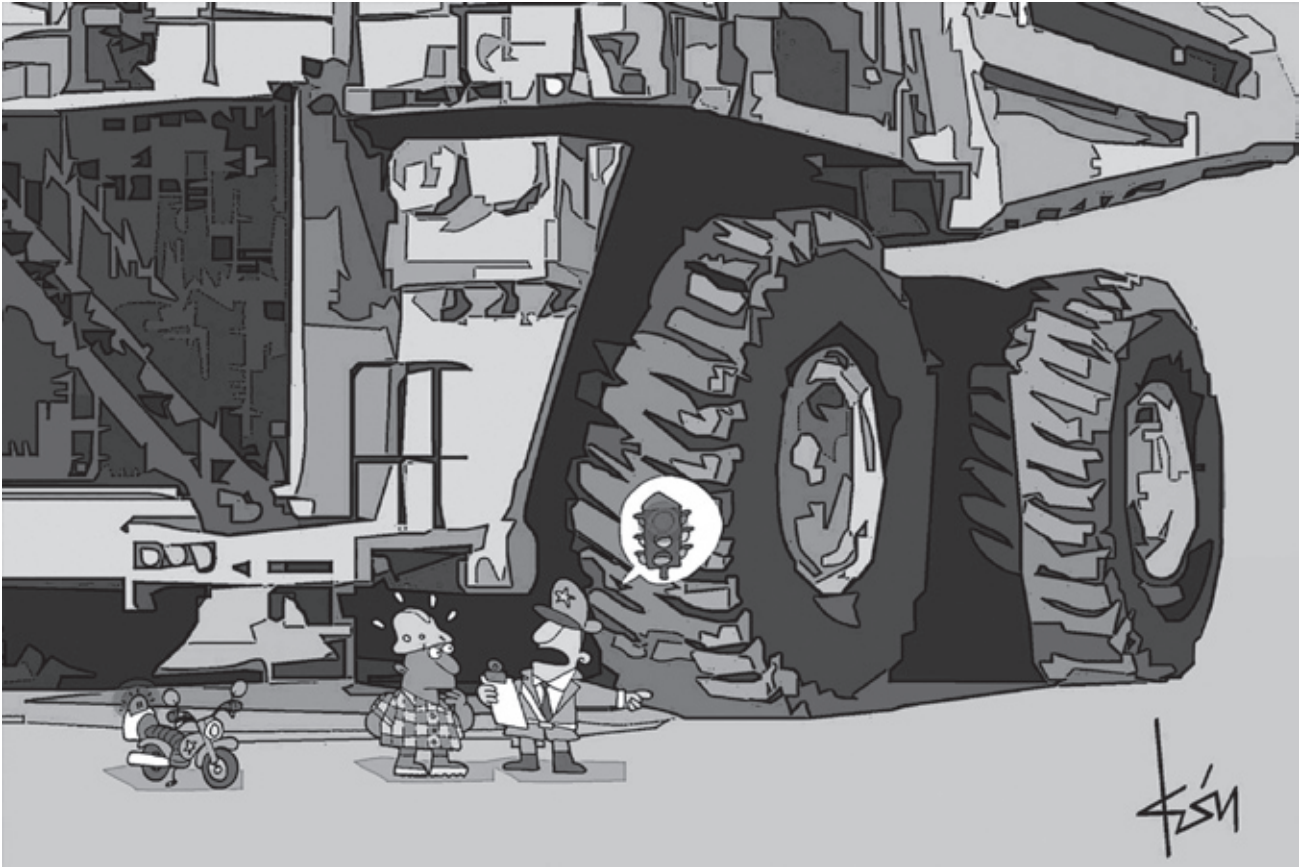
Mohammadreza Mobayen Iran ♦

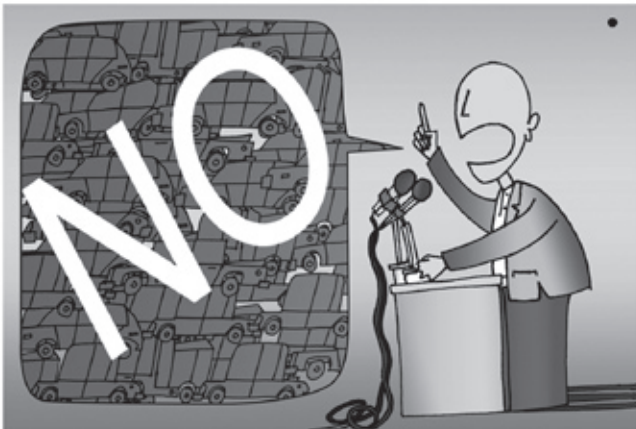
Pawel Kuczynski / Poland ♦

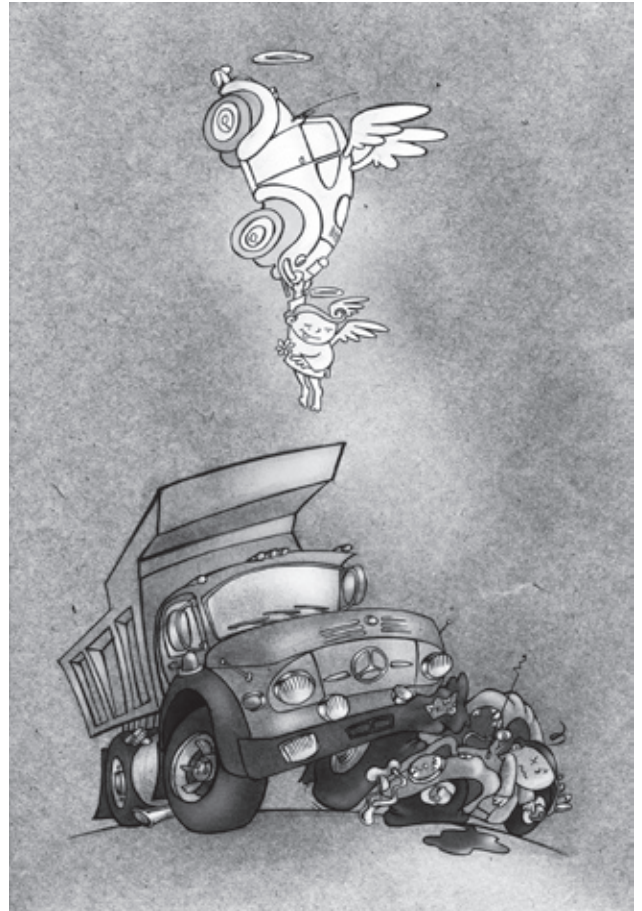
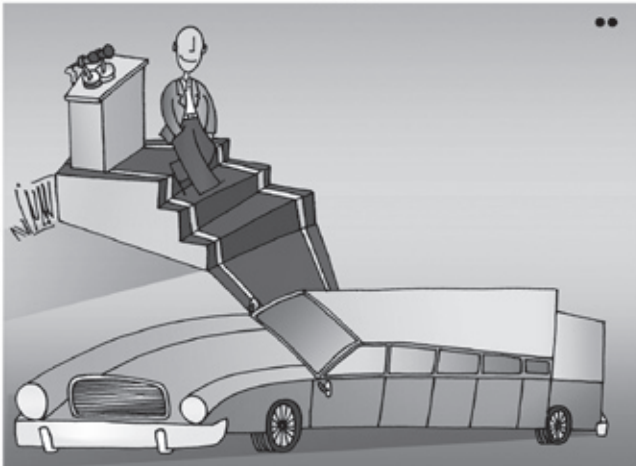
Jitet Koestana / Indonesia ♦

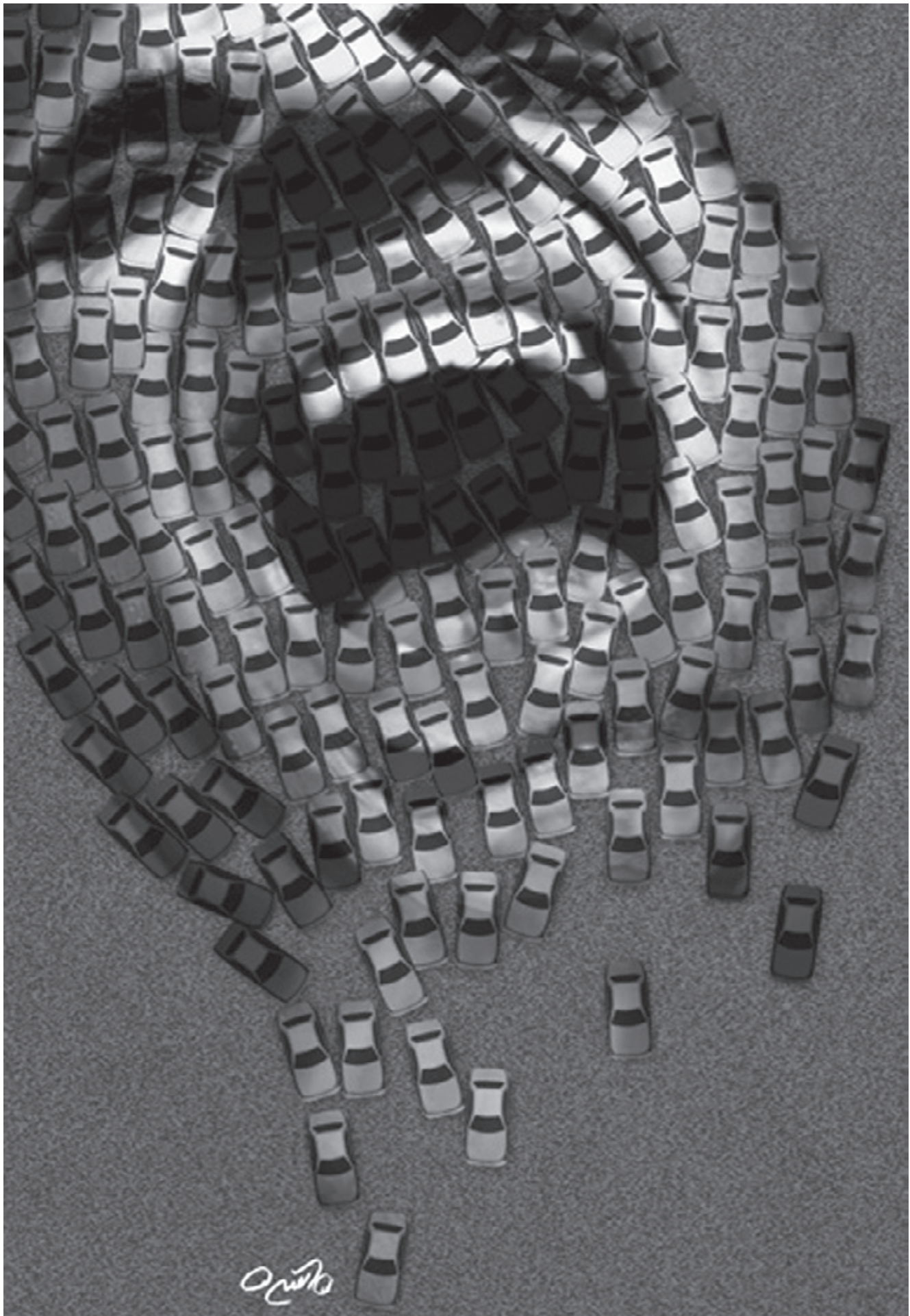
Luis Eduardo / Colombia ♦

Amirabbas Tabrizi / Iran ♦

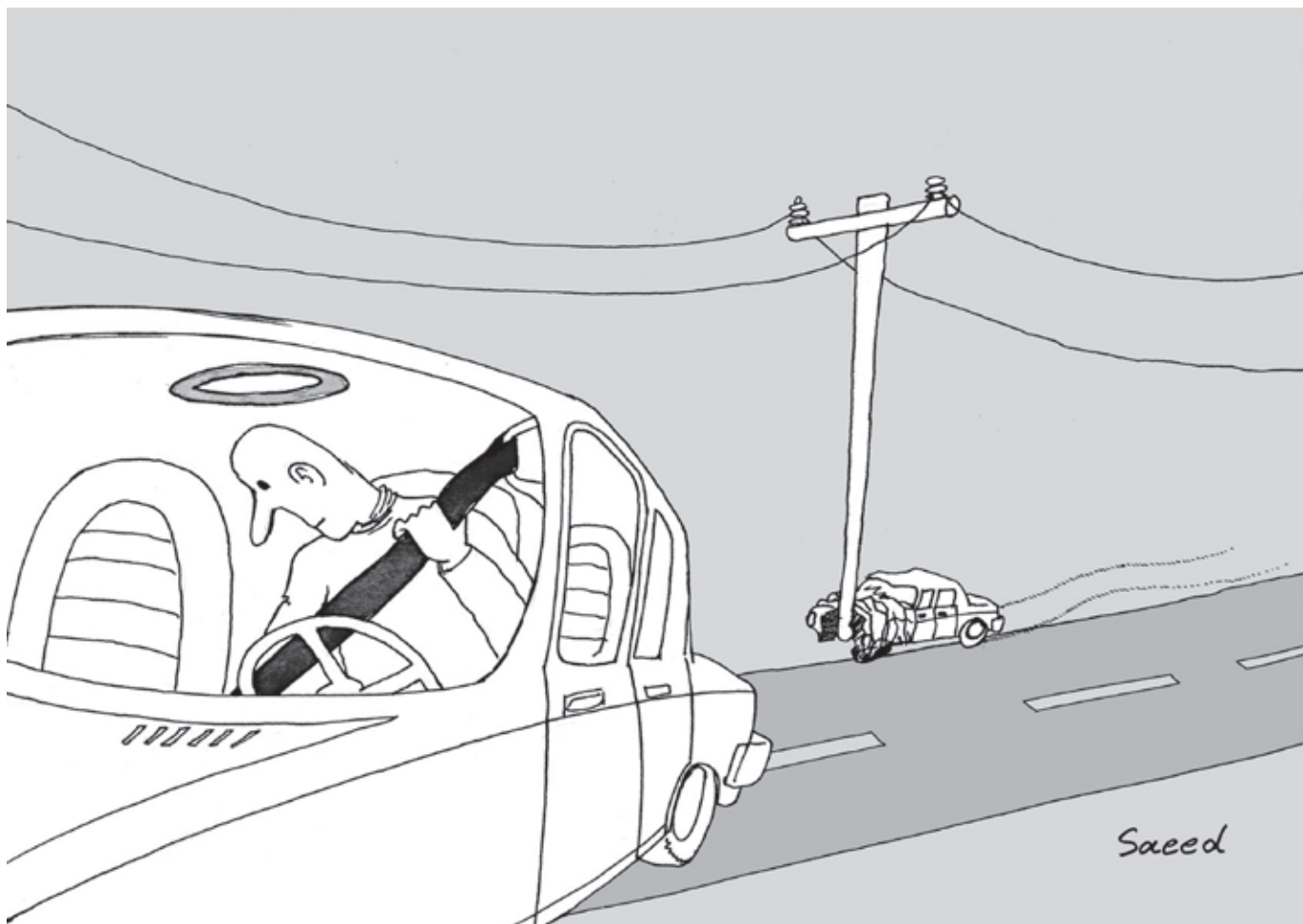
Hesam Fetrafi / Iran ♦

Mohsen Jafari/ Iran ♦

شماره سی هفتم و هشتم
اردیبهشت و خرداد ۱۳۸۸

ایران جوان

چرا وقتی می توانی پرواز کنی، با کوسه هاشنامی کنی؟

مصاحبه با فرانک میلر،
خالق کمیک استریپ
شهر گناه

روی کاغذها می کشیدم و آنها را با
مگنه به هم وصل می کردم و به
شکل داستان های پسر کوچک در
می آوردم. بینندگان کمیک صداقت و
شور و هیجان را درک کرده و کارهای
ضعیف را به سرعت فراموش می
کنند. و سال ها طول کشید تا توانستم
شور و حرارتی را که داشتم با طراحی
های قوی و نوشته هایم تطبیق دهم.
بنابراین می توانم بگویم که کارهایم
می توانند به خوبی ثابت کنند که من
عاشق کارم هستم.
و همچنین این که من از بهترین ها
دزدیده ام.

۲ - وقتی شروع به کشیدن
کاریکاتور و نقاشی و نوشتن
کتاب طنز در کتاب «جسارت
شیطانی» کردید، واقعا تصمیم
داشتید کاری کاملا متفاوت ارائه
دهید یا این تغییری ناگهانی
بود؟

هرگز تصمیم نداشتیم ابر قهرمان به
وجود آورم. من همیشه به داستان
های جنایی علاقه مند بودم. از ناشران
نیویورک خواستم کار جدیدی ارائه دهم
که بعدها تبدیل به شهر گناه (سین
سیتی) City Sin شد. اما ناشران
چندان با آن موافق نبودند، من هم می
بایستی خود را با آنها تطبیق دهم. به

فرانک میلر: من از بهترین ها دزدیده ام
Miller Frank

فرانک میلر شاید برای بسیاری از مردم،
بزرگ ترین نویسنده / هنرمند ۲۵
سال اخیر و سرآمد غول هایی مانند
ویل اینسر Einser Will، هاروی
کورتزمن Kurtzman Harvey
و جیل کین Kane Gil باشد. او
کتاب های کمیک بسیاری را در آمریکا
منتشر کرده که حتی مورد ستایش
منتقدان اروپایی قرار گرفته است.

مطمئنا هیچ کس غیر از او در بیست
سال اخیر نمی توانست کتاب های
کمیک به این زیبایی و قدرت خلق
کند. به همین دلیل تصمیم گرفتیم
مصاحبه ای با او داشته باشیم.

۱ - وقتی در دهه ی ۷۰
مسئولیت چاپ کتاب کمدی دیر
دویل Devil Dare (جسارت
شیطانی) را به عهده گرفتید در
صنعت کمیک فردی ناشناس
بودید، اما ای کتاب شما را
مشهور کرد. فکر می کنید مردم
و منتقدان چه چیزی در کتاب
شما پیدا کردند؟

فکر می کنم آنها شور و سرزندگی
محض را در کار من دیده بودند. از
۶ سالگی عاشق طراحی های طنز
بودم و از همان موقع طرح هایی

بله، من به کپ علاقه دارم و مطمئناً هنوز ایده های ناگفته ی زیادی درباره ی او دارم. اما همیشه در کارهایم خیلی خوش شانس بودم چون می توانستم آن چه را که خودم می خواهم خلق کنم. وقتی دی سی به من اجازه ی به وجود آوردن «عالم شوالیه سیاه» را Universe Knight Drak داد این آزادی عمل را داشتم که با شخصیت هایش کار کنم. اما فکر نمی کنم مارول چنین آزادی عملی را با شخصیت هایش داشت. چرا وقتی می توانی پرواز کنی، با کوسه ها شنا می کنی؟

آیا اشاره کردم که الکترا مرده است؟
۱۰ - بعد از این که اسمتان را انتخاب کردید رونین Ronin را برای دی سی ساختید. چه چیزی شما را در این انتخاب راهنمایی کرد؟
 آزادی، نویسندگی خالص. فرصتی در تجربه ی هیجان انگیز. در آن زمان عقلاانه ترین و خلاقانه ترین شخصیت در کارهای من بود. یک هنرمند نباید به خودش اجازه دهد خسته کننده

همین دلیل شروع به ساخت «جسارت شیطنانی» کردم و توانستم مسیر درست را پیدا کنم. ترکیب قهرمان داستان ضعیف است، او کور است. من موفق شدم نوعی طنز جنایی که به آن علاقمند بودم، به وجود آورم. من از «روح» Spirit The اثر ویل اینسر Einser Will استفاده کردم. او برای رضایت ناشر، قهرمان داستانش را با ماسک بر صورتش خلق کرده بود. من قهرمان داستانی خلق کردم که کور بود و شلوار فرمز می پوشید. باز هم دوست دارم بگویم که من از بهترین ها دزدیده ام.

۳ - چگونه شخصیت الکترا Elektra را به وجود آوردید؟ این یکی از اولین موارد خلق شخصیتی داستانی بود که چیزی از گذشته اش نمی دانستیم. چگونه توانستید ناشران مارول Marvel را راضی کنید؟

من از بهترین ها دزدیده ام. اگر شخصیت سند ساروف Saref Sand را که اینستر خلق کرده بود با الکترا مقایسه کنید درک می کنید که من از آن استفاده کردم. و در خلق «جسارت شیطنانی» توانستم الکترا را به وجود آورم که دارای جاذبه ی جنسی فانتزی ترسناکی بود. ناشران آن را پسندیدند و من آن را دزدیده بودم. این زمان مهمی برایم بود.

۴ - طرفداران «جسارت شیطنانی» می گویند که الکترا هنوز مرده است و با نتیجه

۷ - نظر تان در مورد تصمیم گیری های اشتراکی در کاری که خلق می کنید چیست؟ منظورم این است که شخصیت دی سی DC که پس از مرد شنی Man Sand نیل گایمن Neil Gaiman به وجود آمد، از نظر اخلاقی درست تر است؟ شخصیت دی سی باهوش تر و شیک تر بود. آنها به نیل توجه زیاد می کنند. به خصوص مارول ... به هر حال الکترا مرده است.

۸ - می توانید کار جدیدی را دوباره به وجود آورید، نه این که بار دیگر داستان «جسارت شیطنانی» باشد بلکه یکی از بهترین داستان های کاپیتان آمریکایی که تا بحال گفته شده است را دوباره خلق کنید؟ متشکرم! آیا به نظر شما کار دیوید مازوچلی Mazzucchelli David عالی نبود؟

۹ - حقیقتاً عالی بود. اما احساس می کنم کپ Cap یکی از شخصیت های مورد علاقه شما بود. آیا داستان ناگفته ای از کاپیتان آمریکایی ندارید که بخواهید روی آن کار کنید؟

گیری مارول برای زنده کردن دوباره ی او مخالفتند؟ خدا همه ی آنها را ببخشد. الکترا مرده است.

۵ - این مطلب برای ما پرسشی دوگانه درباره ی انسجام و اخلاقی به وجود می آورد. آیا به نظر شما خوانندگان حق دارند بخش های کوچکی را که ترجیح می دهند، انتخاب کنند؟

بله، وقتی شخصیتی را برای چهل یا هفتاد سال هر ماه در ماهنامه ببیند. حق دارد از بین کارهای خوب و بد او انتخاب کند، و هیچ اجباری ندارد کور کورانه این شخصیت را دنبال کند. مطمئناً حتی طرفداران جیمز باند Bond James هم طرفداران کامل شون کنری Connery Sean و همه ی هنرپیشه هایی که نقش جیمز باند را ایفا کرده اند، نیستند. ما به عنوان بیننده می توانیم در مورد کارهای تحسین برانگیز قضاوت کنیم.

۶ - آیا تصمیم دارید این کتاب را ادامه دهید؟
 ادامه دادن برای افرادی که ذهن های کوچک دارند، ترسناک است. اما الکترا هنوز زنده است.

3

شود. حتی گاهی لازم است از خودت انتقاد کنی.

۱۱ - پس از گذشت سال ها آیا به نظر شما روئین شخصیت موفق بوده یا نه؟ نظرات مختلفی در اینباره داده می شود، ممکن است شخصی او را شاهکار یا اشغالی از خودراضی بدانند. حتی بعضی عقیده دارند که این شخصیت فراتر از زمان خود است. با کدام یک از این نظرات موافقت می کنید؟

۱۲ - پس از آن کار «بازگشت شوالیه ی سیاه» Dark Knight Returns را انجام دادید و کسانی که خارج از جرگه ی کارهای کمیک بودند، شروع به شنیدن مطالبی در

«بازگشت شوالیه ی سیاه» را حالا پس از حادثه ی یازده سپتامبر بسازید، آن را تغییر می دهید یا به همان صورت خلق می کنید؟

نمی توانم جواب درستی به این سوال بدهم، چون در آن من هنرمندی کاملاً متفاوت بودم و ۱۵ سال تجربه ی کاری از من شخص دیگری ساخته است و پس از حادثه ی یازده سپتامبر همه چیز تغییر کرده است. غریب با دشمنی فاشیست و ضد زن رو به رو شده است که دوست دارد تمام تمدنی را که در سه هزار سال به دست آمده است نابود کند. حداقل این است که عقیده ی من درباره ی جنایت کار حقیقی تغییر کرده است. تهدیدی وجودی برای همه چیز دنیا که باعث بدبختی می شود به ذهن من روشنی

سوپرمن Superman، و وندر وومن Wonder Woman، لارا Lara، بت من Batman، براینیک Brainiac، لوتور Luthor و گرین لنترن Green Lantern، خدایان هستند بت من بزرگ ترین این خدایان است. گرچه او نمی تواند از ساختمان های بلند بپرد یا ماشین ها را به اطراف بپاندازد. او می داند چه می خواهد، و از همه ی آنها باهوش تر است. او از خدایان می خواهد از اسارت شخصی اش انسانیت را نجات دهند. می خواهم این خدایان و قهرمانان را از آن موزه های قدیمی بیرون بکشم که به آن سپیده اند و آنها را به خیابان های برگردانم که به آنجا تعلق دارند. ۱۶ - آیا توقع این همه انتقاد را داشتید؟ من انتظار شکه شدن را هم داشتم و

مورد آن کردند (اگر بخواهیم صادق باشیم باید بگویم واچ من Watchmen و ماوس Maus کار زیادی در این مورد انجام دادند). در آن زمان چه واکنشی دریافت کردید؟

وقتی آن را خلق کردم، می دانستم فروش بالایی خواهد داشت و مورد توجه مطبوعات قرار می گیرد. دی سی خیلی خوشحال بود حتی بت من Batman را هم پشت سر گذاشته بود.

۱۳ - آیا بلافاصله فهمیدید که شاهکاری خلق کرده اید؟ نگران اهمیت آن نبودم، من بازی کرده بودم و همه ی دارایی ام را سر این بازی گذاشته بودم.

۱۴ - اگر بخواهید کار

داده است.

۱۵ - وقتی تصمیم گرفتید بار دیگر «هجوم شوالیه سیاه» را بسازید چه قصدی داشتید؟ آیا کنایه های شخصی را به تصویر کشیدید؟

نه، کنایه شخصی وجود نداشت. بلکه بر عکس آن بود. می خواستم به خوانندگان لذت و هیجان گذشته را که این بر قدرت ها برایشان آورده بودند یادآوری کنم. من این بر قدرت ها را در صفحه ی کلاسیک به شکل خدا و قهرمان می دیدم که قدرتمند، شگفت انگیز، حریص، هوسباز، شجاع، زیبا، خشمگین و غیرقابل پیش بینی بودند.

پسری به باهوشی و مصممی بت من از همه ی منابع استفاده خواهد کرد. او خدایی داشت، و می توانست از کمک آن خدایان و قهرمانان استفاده کند و همین کار را هم کرد.

۱۹ - برخی عقیده دارند هر مطلبی که در مورد سوپرمن باشد، بالاخره تبدیل به داستان سوپرمن می شود، شما با این مطلب موافقت می کنید؟

سوپرمن را باید به عنوان یک قدرت قبول کرد. او از طوفان قدرتمندتر است. اما این داستان بت من است.

۲۰ - چگونه داستان «به من آزادی بده» Liberty Me Give را به وجود آوردید، آیا این داستان کاملاً کار شما بود یا دیو گیبونز David Gibbons در آن سهیم بود؟

ما شریک هستیم. من و دیوید با همکاری تصاویر را می کشیم. همکاری ما بسیار عمیق و پیچیده است. دوست ندارم کاری را بدون همکاری دیو انجام دهم.

۲۱ - داستان های مارتا واشنگتن Martha Washington به عقیده ی شما «داستان تخیلی - نظامی» است یا «طنز سیاسی» یا هر دو است؟

هر دو، نمی توان آن را طنز سیاسی یا داستان تخیلی - نظامی مجزا دانست. ۲۲ - آیا قصد دارید در آینده نزدیک هم داستان های مارتا واشنگتن را بنویسید؟

بله ۲۳ - وقتی شروع به نوشتن داستان سین سیتی کردید، به دنبال میکی اسپیلان Spillane یا میکی سبک داستانی بودید؟

هر دو. من از داستان های جنایی بزرگ استفاده کردم تا چیز تازه ای به وجود آورم. من از بهترین ها دزدیده ام. ۲۴ - مردم آن را کار بسیار عالی می دانند؟ امیدوارم این طور باشد. من آن را به عنوان تعریف مردمی می دانم. نه این که خودتان این حرف را زده باشید.

۲۵ - قهرمانان «فریب خورده» متداول را چگونه می بینید؟ آیا به نظر شما قهرمانان سین سیتی «فرشته های فریب خورده» هستند؟

قهرمانان سین سیتی سوالیه هایی در سیر کیف و خون لخته شده هستند. آنها برای دنیایی عدالت آورده اند که مدال، تشکر و یا جایزه ای به آنها نداده است. دنیا و شهری که اغلب آنها برای اعمال شجاعانه شان می کشد.

۲۶ - سین سیتی حرکت بزرگ هنری برای شما بود، که دارای تیرگی های سنگین و قاب بندی های با تضاد بالا و خطوطی با جزئیات کمتر بود. چه چیزی شما را به این حرکت خلاق راهنمایی کرد؟

آن را می خواستم. هرگز تایید کردن مردم را شعار خودم قرار نداده ام. زمان خود قضاوت خواهد کرد. ۱۷ - آیا انتقاد از کارهایتان برایتان مهم است؟ یا انتقادهایی که از کارتان یا شخصیتتان می شود برایتان بی اهمیت است؟

نقدهای خوب خوشحالم می کنند و نقدهای بد ناراحت می کنند. همه ی اینها بر من تاثیر می گذارند. و مثل سوخت برایم هستند. زندگی، سیاست، مد، داستان ... همه چیز. ۱۸ - شاید کسی «بازگشت دوباره ی شوالیه ی سیاه» را به جای بت من داستان جهانی دی سی بداند به عقیده ی شما این انتخاب آگاهانه است؟

داستان ها هر کدام برای انطباق سبک ضروری هستند. «زنی که می توان برایش کشته شد» to Dame A for Kill Dwight داشت تا اضطراب دیوایت نشان جوان را نشان دهد. «آن بیچاره زرد» Bastard Yello That بهترین سری آن بود که برای نشان دادن عشق پاک، جاودانه و از خودگذشته ی هارتیکان Hartigan را به نانسی کالاهان Nancy Callahan نشان می داد.

۲۷ - بعد از موفقیت اولین فیلم سین سیتی، آیا به فکر گسترش تلاشستان برای صنعت فیلم سازی افتادی؟

مطمئن باشید. رابرت رودریگز Robert Rodriguez شغل کاملاً جدیدی به من پیشنهاد کرد و من آن را خیلی دوست داشتم.

۲۸ - آمادگی برای ساختن فیلم دوم چگونه بود؟ آیا قصد دارید در ساخت آن با کسی همکاری داشته باشید یا می خواهید آن را به تنهایی تهیه کنید؟ این فیلم را از روی چه داستانی می سازید؟

با همکاری هم سین سیتی ۲ را خواهیم ساخت که از روی داستان «زنی که می توان برایش کشته شد» به اضافه چیزهای دیگر ساخته می شود و دارای طرح جدیدی است که اعمال نانسی کالاهان را پس از خودکشی هارتیکان نشان می دهد. نوشته ها خوب پیش می روند و من برای ساخت آن روزشماری می کنم.

He had a Pantheon to deploy. Those Gods and heroes he could enlist, he did. Those he couldn't enlist, he humiliated, then converted.

Oh, and Elektra is still dead.

COMICDOM: In the same vein, someone once said that any story featuring Superman eventually becomes a Superman story. Do you agree with that?

FRANK MILLER: Superman must be acknowledged as Power. He is Boreas. Mightier than a roaring hurricane. But this is Batman's story.

COMICDOM: How did GIVE ME LIBERTY come to be? Was it entirely your story, or did Dave Gibbons have any input?

FRANK MILLER: We're partners. Of course, I wrote the stories and Dave drew the pictures. But ours is a deep, complex collaboration. I wouldn't attempt to sum it up without Dave joining me.

COMICDOM: Do you see the stories of Martha Washington more as "military sci-fi" or "political statements"... or both?

FRANK MILLER: Both. Not to mention political satire. Look at the world. Almost half my country equates flushing a Koran down a toilet with sawing the head off an innocent contractor, or using airplanes those barbarians could never have invented to slaughter thousands of my neighbors. Much of Europe shrugs off the disgusting murder of director Theo Van Gogh. And Paris Hilton and Michael Jackson's noseless face get the headlines. You can't make this stuff up.

COMICDOM: Are you planning on doing another Martha Washington story in the

near future?

FRANK MILLER: Yes. COMICDOM: When you started doing SIN CITY (the comic book, not the movie), were you shooting for a Mickey Spillane atmosphere and storytelling style?

FRANK MILLER: That, and more. I use the wealth of great crime fiction to attempt something new. I steal from the best.

COMICDOM: People have accused it of sometimes being more than just "homage". FRANK MILLER: Much more, I hope. I take that as a compliment, though I suspect not the way you imply.

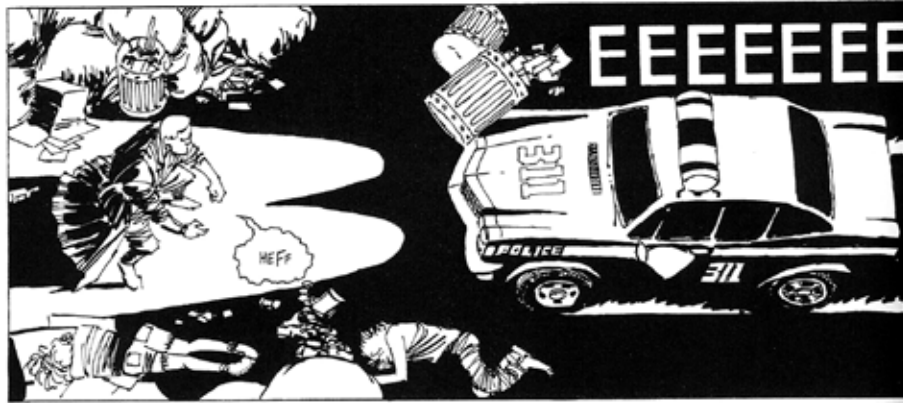
COMICDOM: How do you see the current trend for "fallen" heroes? Do you perceive the protagonists of SIN CITY as "fallen angels"?

FRANK MILLER: My SIN CITY heroes are knights in dirty, blood-caked armor. They bring justice to a world that gives them no medals, no praise, no reward. That world, that CITY, often kills them for their brave service.

COMICDOM: SIN CITY was also a big move for you artistically, with more heavy blacks and high contrast panels and less detailed linework. What led you to this creative move?

FRANK MILLER: As always, the stories. Each calls for stylistic adjustments. A DAME TO KILL FOR needed a nervous line to reflect young Dwight's anxiety. THAT YELLOW BASTARD, the most heroic of the series, called for a lean, stark manifestation of Hartigan's pure, abiding, self-sacrificing love for Nancy Callahan.

COMICDOM: After the immense success of the first SIN CITY film, are you thinking of expanding your endeavors into the film

industry?

FRANK MILLER: You bet. Robert Rodriguez opened up a whole new career for me, and I love the job.

COMICDOM: How is the pre-production for the second film going? Are you going to co-direct, or will you be an executive producer only? Which story (-ies) will the movie be based on?

FRANK MILLER: I will co-direct. SIN CITY#2

will largely be based on A DAME TO KILL FOR, weaving in other material, including a brand-new plotline featuring Nancy Callahan's actions after Hartigan's suicide. The script is well along. We should be casting soon. I can barely wait.

it came out, I knew it was selling through the roof and getting wild attention from mass media. DC was very happy. Batman was back, and finally the badass son of a bitch he always should've been.

COMICDOM: Were you immediately aware that you were creating an important piece of work?
FRANK MILLER: I don't strain for Importance: I play, bringing every ounce I've got to the game.

COMICDOM: If you did THE DARK KNIGHT RETURNS today, post 9/11, would you change, add or leave out anything?

FRANK MILLER: Impossible to tell. I was a different artist then, and fifteen years' life experience makes for a different man. And 9/11 did change everything: the West is confronted with a fascist, misogynist, homophobic, genocidal blood enemy that is dedicated to the annihilation of everything civilization has achieved in three millennia. At the very least, my idea of what makes a true villain has changed. An existential threat to everything in the world that's worth a damn clarifies the mind.

COMICDOM: What were your intentions when you decided to create DARK KNIGHT STRIKES AGAIN? Did self-sarcasm fall into the picture?

FRANK MILLER: No, no self-sarcasm. Quite the opposite.

I was out to remind readers about the inherent joy and wonder these superheroes offer, and also to celebrate their delicious absurdity. I saw the superheroes as Gods and Heroes in the Classic sense: Mighty, quirky, lustful, capricious, noble, petty, wrathful, unpredictable. Superman, Wonder

Woman, Lara, Batman, Brainiac, Luthor, and Green Lantern are Gods. Carrie Kelley and the rest are heroes, offspring of Gods and men. Batman is the greatest of these Gods. Even though he can't leap tall buildings or throw cars around, he knows what he wants, and he's smarter than any of them. He uses his Pantheon to save humanity from its own self-embraced slavery. I wanted to drag these Gods and Heroes out of that musty museum they'd been stuck in and drag them back to the streets where they belong.

COMICDOM: Did you anticipate the rather negative critical response it received?

FRANK MILLER: I expected shock. I wanted it. I never make it my mission to reassure people. Time will make its own judgement.

COMICDOM: In connection with the previous question, do you care about reviews and critiques of your work anymore? I mean, one would think that being "THE Frank Miller" could get to your head, making you completely indifferent about anything written about your work or yourself personally.

FRANK MILLER: Good reviews make me happy. Bad reviews make me sad. They're all contact. They're fuel. Everything is fuel. Life, politics, fashion, fiction... everything.

COMICDOM: One could probably interpret DARK KNIGHT STRIKES AGAIN as a DC Universe story, rather than a Batman story. Was this a conscious choice on your part?

FRANK MILLER: A guy as smart and determined as Batman would use every resource at his disposal.

led you to this career choice?
FRANK MILLER: Freedom. Genuine authorship. A chance at wild experimentation. It was, at the time, the wisest and most creatively rejuvenating decision of my career. An artist mustn't let himself go stale. Sometimes it's essential to scare the crap out of yourself.

COMICDOM: After all these years, do you consider RONIN to be a creative success or failure? Depending who you ask, you might get that it was a masterpiece or pretentious crap. Some people also believe that it was ahead of it's time. Do you agree with any of these assessments?
FRANK MILLER: I'll

have to settle for all three.
COMICDOM: Then came DARK KNIGHT RETURNS and people started looking in to see what the buzz was about (to be fair, WATCHMEN and MAUS had a lot to do with this, too). What kind of feedback were you receiving at the time?
FRANK MILLER: Once

8

Why swim with sharks when you can fly?

Creator Miller Frank with Interview Strip Comic City Sin of

Frank Miller: I Stole From The Best!
Interview conducted by the COMICDOM team Edited by Dimitris Sakaridis

For many people, Frank Miller is probably the greatest writer/artist that came out of comics in the last 25 years. Standing on the shoulders of giants like Will Eisner, Harvey Kurtzman and Gil Kane, he managed to leave his mark on American comic books, while winning the acclaim from the, usually harsher, European critics. Being absolutely certain no one would care to imagine the state comic books would be in, if Frank Miller wasn't around for the last couple of decades, we dedicate this interview

to all the fans of the masters work.

COMICDOM: When you took over DAREDEVIL in the late 70's, you were practically an unknown in the comics industry, but you managed to immediately become a household name. What do you think the public (and the critics) saw in your work that made them stand up and take notice?

FRANK MILLER: I think I got by for a while on sheer exuberance. Drawing comics had been my passion since I was six years old and first used a stapler and sheets of folded typewriter paper to imitate comic book pamphlets, drawing my own little-boy stories. The comic's audience responds to sincerity

and passion. It's quite forgiving to weaknesses of craft. And it took me a few years to marry my enthusiasm with stronger drawing and writing. So I guess I'd say that they could tell I love my job. Also, I stole from the best.

COMICDOM: When you started writing as well as pencilling DAREDEVIL, was your intention to basically sweep off everything that came before and create something dramatically different, or was it a more progressive change?

FRANK MILLER: I never planned to draw superheroes. My favorite genre has always been crime fiction. So there I was, bugging New York publishers with a very young version of what would become SIN CITY many years later - and there the editors were, explaining that all they published were guys in tights. It was adapt or die time, so I adapted. With DAREDEVIL I found the perfect vehicle: The hero's signature feature is an impairment. He's blind. I was able to do my kind of crime comics. I followed the example of Will Eisner's THE SPIRIT. He gave his hero a mask to keep the publisher happy. Me, I had a blind guy in red tights.

Like I said, I stole from the best.

COMICDOM: How did you come up with the character of Elektra? It was one of the earlier cases of ret-conning a popular characters continuity by inserting previously unknown elements in their history. How did the editors at Marvel respond to this?

FRANK MILLER: I stole from the best. Compare Eisner's Sand Saref with Elektra's first appearance. I copped his structure cold. As I drew and

wrote DAREDEVIL, Elektra became her own, terrifying sexual fantasy - I don't recall Eisner ever having The Spirit tricked by an old love into stepping into a bear trap. The editors loved it, and it sold. It was a grand time.

COMICDOM: Fans of your work in DAREDEVIL consider Elektra still dead and disagree with Marvel's decision to resurrect her. FRANK MILLER: God bless them, every one. Elektra is dead.

COMICDOM: Which brings us to a two-fold question about continuity and ethics? Do you feel that readers have a right to pick and choose which parts of a title's continuity they prefer?

FRANK MILLER: Yes. When a character's been published monthly for forty or seventy years, a reader has to pick and choose between the good work and the bad. And if a talent has either made up a character or left his indelible stamp on it, a reader is under no obligation to blindly follow whatever nonsense the publisher pumps out. Surely no reasonable JAMES BOND follower would demand that fans of Sean Connery's Bond should be required to stick with every actor that succeeded him. As audience, we are the judges of what we consider meritorious. Did I mention that Elektra is dead?

COMICDOM: Essentially, what is your take on continuity?

FRANK MILLER: Continuity is the hobgoblin of small minds. But Elektra is still dead. COMICDOM: Also, what is your opinion on corporate decisions about characters

created under work-for-hire agreements? I mean, obviously, they own the rights and technically they can do whatever they want with the properties, but don't you think that on some cases, the model DC is following with Neil Gaiman's SANDMAN is more ethically appropriate?

FRANK MILLER: DC's move was classy and smart. They showed Neil respect. Marvel, however...
...Well, Elektra is dead. COMICDOM: "Born Again" was not only a great Daredevil story, but arguably, one of the best Captain America stories ever told. FRANK MILLER: Thanks! Wasn't David Mazzucchelli's work wonderful?

COMICDOM: Indeed it was. But I have a feeling that Cap is also a character you're very fond of. What's your take on the character at present? Do you have any "untold tales of Captain America" hidden in you somewhere that you regret not working on?

FRANK MILLER: Yeah, I love Cap. And sure, I've got ideas. But I have been very fortunate. I have total creative freedom on work that I own. While DC has allowed me to carve out my own "Dark Knight Universe", letting me play with their characters with abandon, I don't think it's part of Marvel's current administration's DNA to countenance such freedom. Why swim with sharks when you can fly? Have I mentioned that Elektra is dead? COMICDOM: After making your name working for Marvel, you got up and left to do RONIN for DC. What were the reasons that

روی جلد ۳۳۹ مربوط به ماه اگوست ۱۹۹۵ است که برنامه رادیویی موفق و مصاحبه مگ لین و فیکارا که میهمانان برنامه ی رادیویی هاوارد استرن Howard Stern بودند را به چالش می کشد. در واقع در این میان استرن است که قربانی اصلی این شماره مجله است، استرن در اینباره می گوید: «اگر وقتی بچه بودم کسی به من می گفت تصویرم روی جلد مجله مد به چاپ می رسد، برایم باورکردنی نبود. اما اگر کسی می گفت به کره ماه سفر می کنم، قابل باورتر بود. برای من مجله ی مد واقعا یک مجله عالی است و به نظر من اگر کاریکاتور کسی روی جلد آن چاپ شود، واقعا در رسیدن به هدفش موفق شده است. یکبار عکس من روی جلد مجله ی تایمز چاپ شد، اما این قدر مرا خوشحال نکرد، با اینکه کاریکاتور من روی جلد مجله ی مد بدین شکل است که آلفرد نیومن سعی دارد مرا از سوراخ توالت بیرون بکشد!»

This cover led to co-editors Meglin and Ficarra being guests on Howard Stern's radio program (August 29, 1995), which included the following Oexchange: STERN: If someone had said to me when I was a little kid that one day I would be on the cover of MAD Magazine, it would have been unthinkable. If somebody said to me, "You'd go to the moon," I would have sooner believed that than to believe that I could be on the cover of MAD Magazine. To me, MAD was the epitome, and if somebody made it to the cover of MAD Magazine they had truly arrived. There isn't a performer today whose career and ideas and sense of humor, anybody in comedy, that cannot say that they were not shaped by MAD Magazine.

FICARRA: They will not say that.

STERN: They will not say that? Then I'm not going to say it either. But I gotta tell you something, I really could not believe it when I saw the cover. I began to shake.

MEGLIN: Howard, you have no taste, that's why.

STERN: How was the decision made to put me on the cover? Was it strictly, "Hey, Howard's got a lot of fans and maybe that'll sell a lot of magazines," or was there something more to it?

MEGLIN: Just the opposite, I would think.

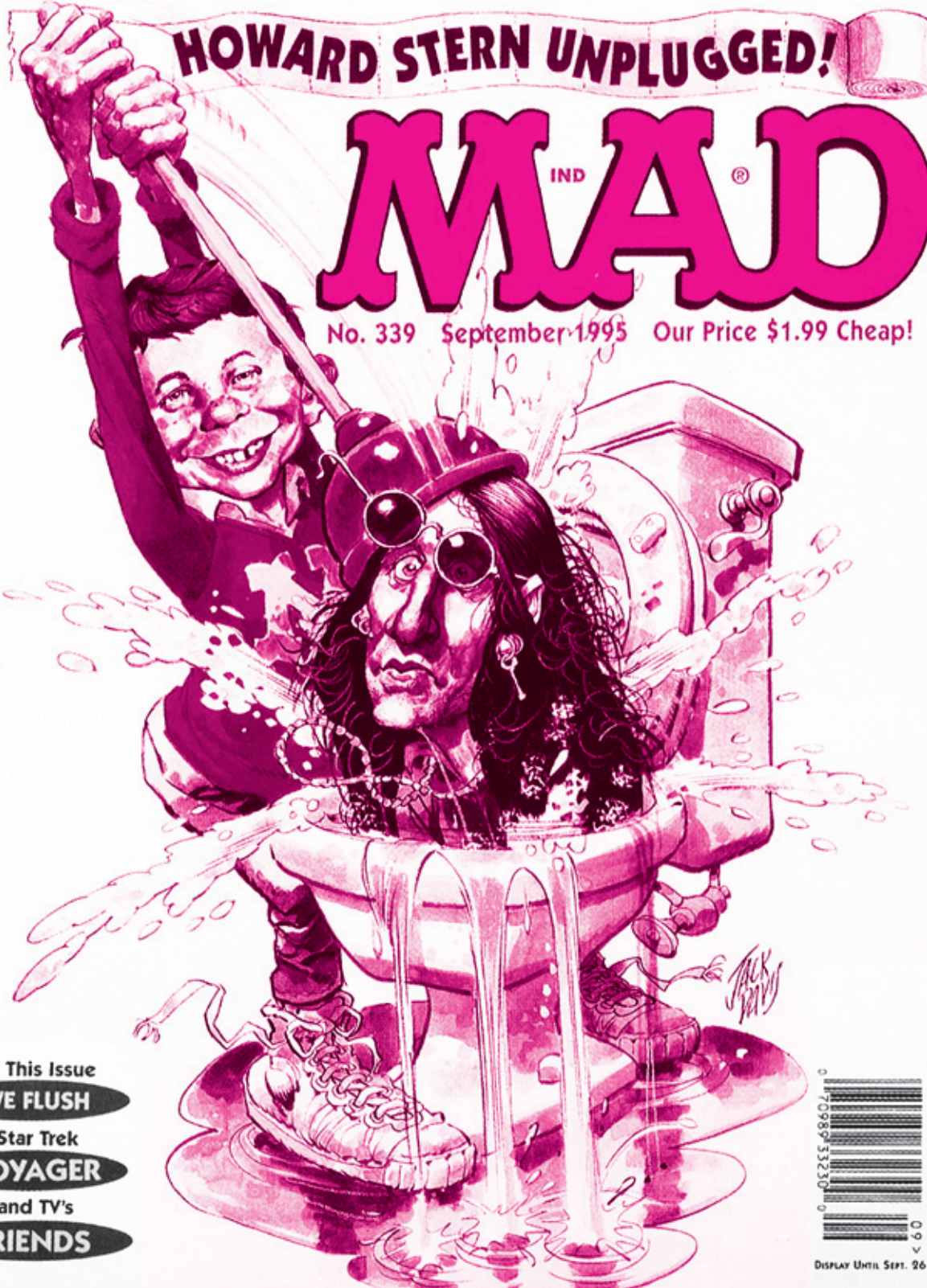
FICARRA: Who the hell are we kidding? We figured you had a lot of listeners-maybe they'd buy the issue.

STERN: Well thanks for putting me on the cover-it's a true honor. This is a really big deal to me. I was on the cover of Time magazine-that meant nothing to me. But here I am getting my head plunged into a toilet by Alfred E. Neuman.

MEGLIN: Pulled out, pulled out.

STERN: It's being pulled out? MEGLIN: I think it's subject to interpretation, like most of our stuff. It works on several levels.

FICARRA: None of them good.

In This Issue
WE FLUSH
Star Trek
VOYAGER
and TV's
FRIENDS

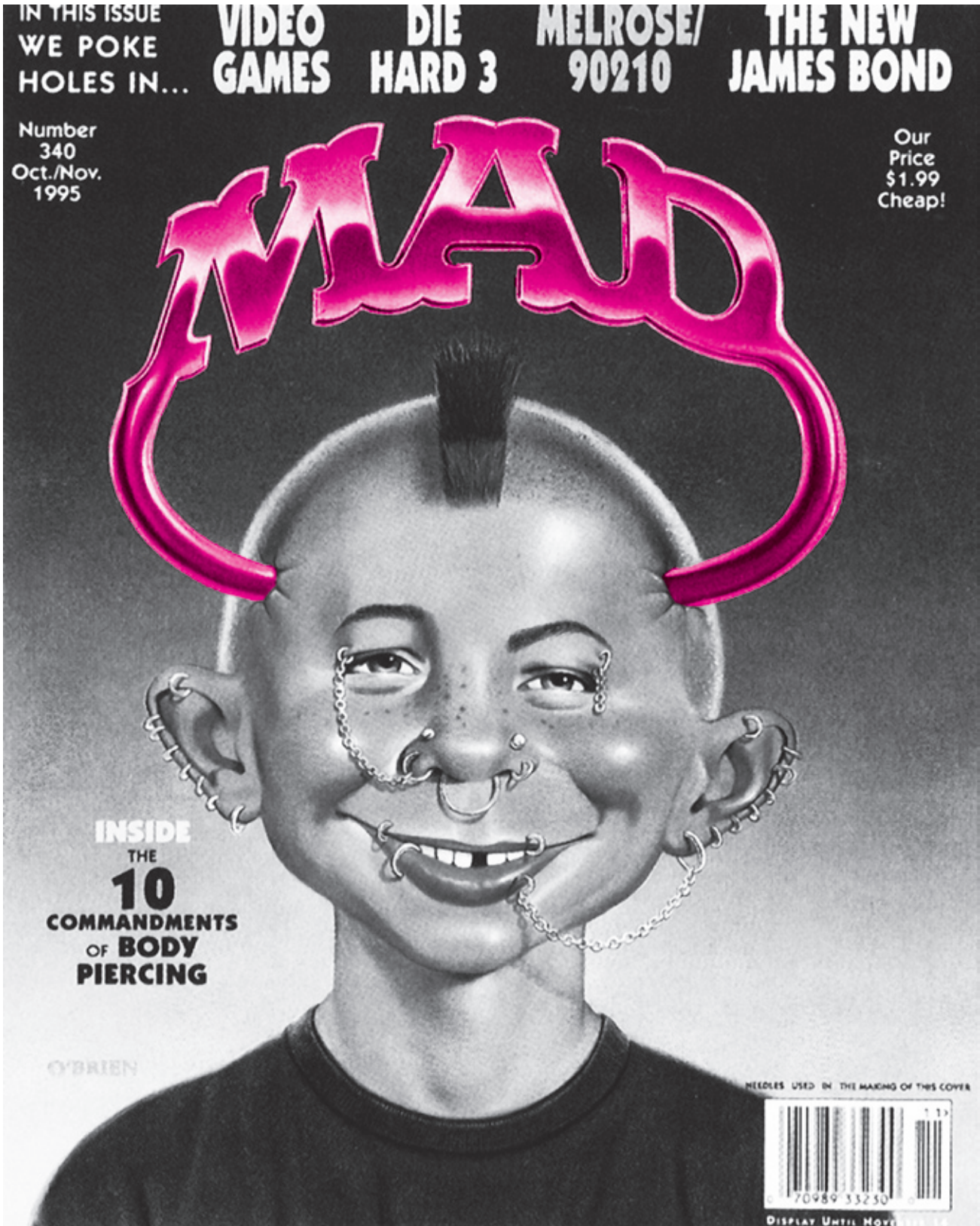

شماره سی هفتم و هشتم
اردیبهشت و خرداد ۱۳۸۸

ایران جوانان

این کاریکاتور از آلفرد نیومن با این زنجیرها و حلقه ها به قدری عجیب و متفاوت از کارهای دیگر بود که معلوم نشد چه بلای سر نسخه اصلی آن آمده است. این تنها کاریکاتور روی جلدی بود که یا دزدیده شده و با پشت فایل افتاده و گم شده است. اگر شما این کاریکاتور را دزدیده اید، لطفاً آن را پس بفرستید، مطمئن باشید که مواخذه نخواهید شد. خوانندگانی که نگران این مطلب هستند می توانند با کمک چند دوست قوی هیکل، فایل را جابجا کنند، شاید عکس آلفرد نیومن با این قیافه عجیب و غریب آنجا باشد!

Of all the original art that has arrived at the A MD offices over the years, this is the only cover art that has been either stolen or lost behind a file cabinet. If you stole this artwork, please return it, no questions asked; concerned readers can otherwise show up with a couple of husky friends to help move some file cabinets

Apollo 13

We Moon It!

Alien Abductions

Why Don't They Take Newt?

Pocahontas

Walt's Spinning in His Grave!

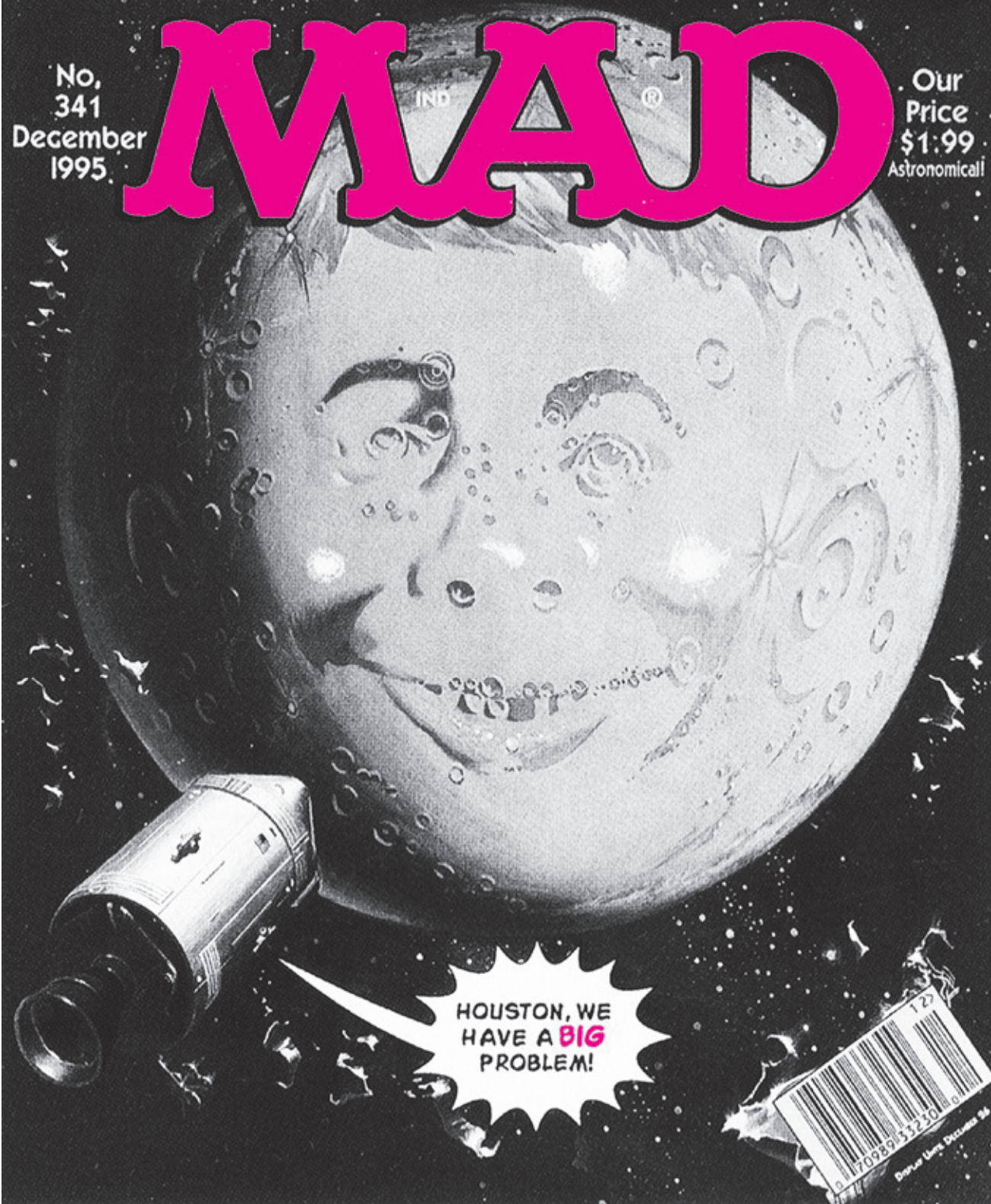
MTV VIDEOS

No Kennedy—We Promise!

No. 341
December 1995

MAD

Our Price \$1.99
Astronomical!

HOUSTON, WE HAVE A **BIG** PROBLEM!

روی جلد ۳۴۱ کاریکاتوری از وینسنت دیفات Vincent Difate است که ألفرد را به شکل قمر کشیده است. موشکی که به سمت این ماه می رود تعجب کرده و یکی از فضانوردان درون آن به دیگری می گوید: «وای، هوستون، مثل این که مشکل بزرگی پیش آمده است!» نظریه ألفرد در ماه، چند سال پیش به ذهن برخی از کاریکاتوریست های مجله خطور کرده بود، تا این که بالاخره به فرضیه ای جالب تبدیل شد. به عقیده فیکارا Ficarra «این تنها نقاشی است که در تاریخ هنر، ماه به رنگ قهوه ای روشن کشیده شده است. البته بیشتر به درد تئوری آدم فضایی های سبزرنگ می خورد!»

Alfred as the Man on the Moon. The idea had been tossed around for years and at last the staff came up with an appealing premise. Comments Ficarra: "This is the only known rendering of a brown moon in the history of art." So much for the green-cheese theory!

شماره سی هفتم و هشتم
اردیبهشت و خرداد ۱۳۸۸

ایران آنلاین

NO.
350

Big Deal!

MAD^{IND}®

October
1996
Our Price
\$2.50
Cheap!
\$3.50 Canada

این روی جلد، چاپ سیصد و پنجاهمین شماره مجله مد را جشن گرفته است. ریچارد ویلیامز Richard Williams این کاریکاتور روی جلد را کشیده است که شماره ۳۵۰ را با ذره بین بزرگ کرده است. و به همراه این جلد از مجله یک سی دی نیز هدیه داده می شود که روی جلد CD را مورت دراگر Mort Drucker طراحی کرده است. تصویر آلفرد با بلوز لیمویی و شلوار سورمه ای و با این نگاه معصومانه بسیار جالب بود.

To celebrate its 350th issue, this magazine came polybagged with a free CD-ROM, "MAD Bytes It!" (right), created in conjunction with America Online and Rhino Records. Cover artwork by Mort Drucker.

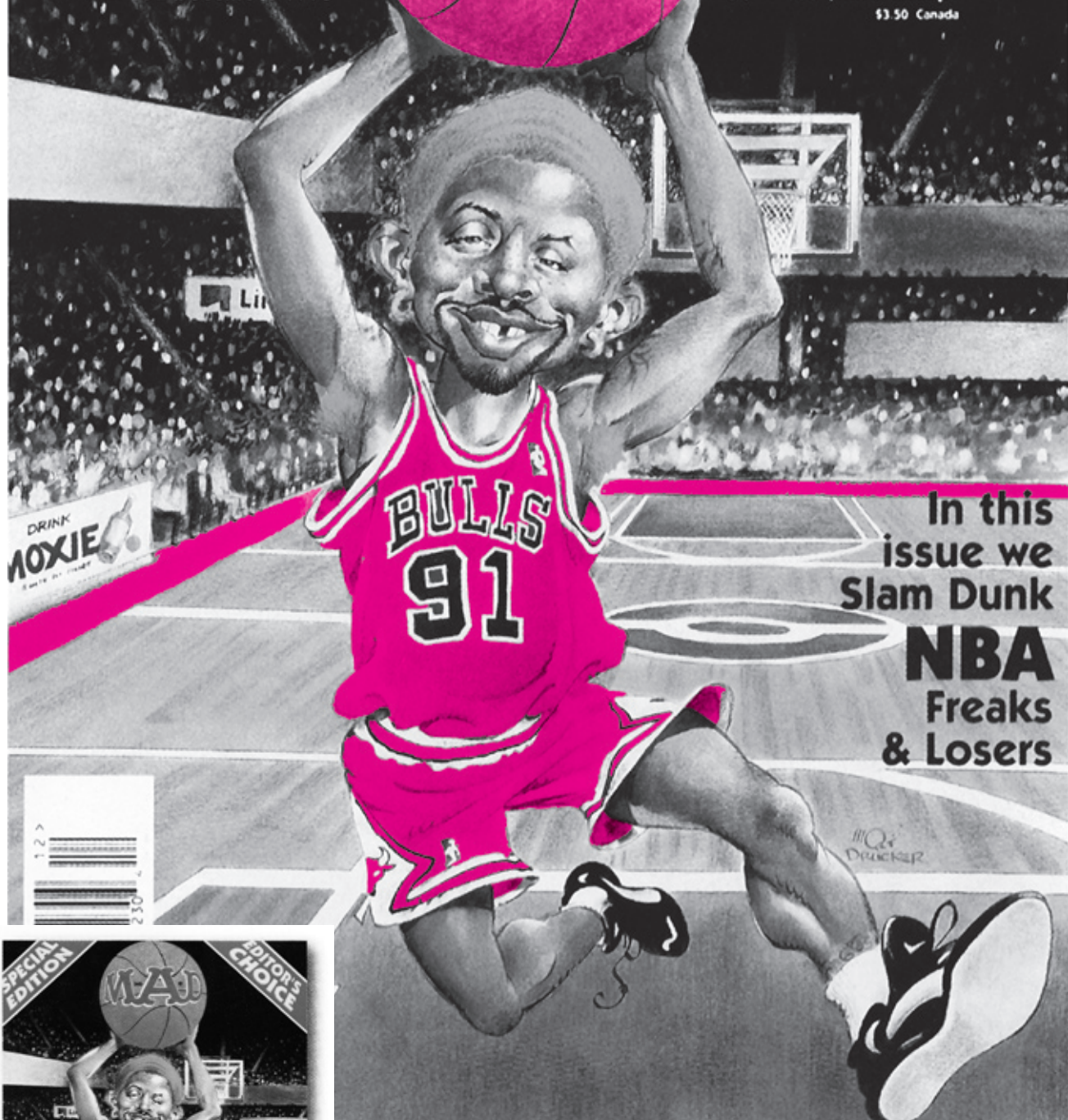
**STAR
TREK**
First Contact

No. 352 December 1996

**SPACE
JAM**
Ripoffs

Our Price \$2.50 Cheap!
\$3.50 Canada

In this
issue we
Slam Dunk
NBA
Freaks
& Losers

کاریکاتوریست روی جلد ۳۵۲ مورت دراکر است که آلفرد را به شکل مایکل جوردن Michael Jordan بسکتبالیست مشهور تاریخ کشیده است. او روی هوا پریده و می خواهد با تمام قدرت توپ را داخل تور بسکتبال بیندازد و مثل همیشه مایه افتخار شود. فیکارا به شوخی می گوید: «این اولین بار نیست که مایکل جوردن افتخار آفرین می شود، آخرین بار هم نخواهد بود.»

NBA bad boy and perennial wacko Dennis Rodman would score on this cover and #357. Shaquille O'Neal was slam-dunked on #333. Yet somehow Michael Jordan, the greatest basketball player in history, would never be so "honored." "It wasn't the first time we dropped the ball," laments Ficarra. "And surely it won't be the last."

شماره سی هفتم و هشتم
اردیبهشت و خرداد ۱۳۸۸

ایران آنلاین

No.
355
March
1997

MAD^{IND}

Our
Price
\$2.50
Cheap!

\$3.50 Canadian

PROOFREADER WANTED

**SEE DETAILS:
PAGE 53**

روی جلد ۳۵۵ را ریچارد ویلیامز کشیده است. طنز روی جلد در این است که آلفرد نیومن را به صورت زشت و چشمان چپ کشیده و بالای سر او نوشته است «به یک نمونه خوان نیازمندیم» و البته در پایین صفحه اضافه کرده برای اطلاعات بیشتر به صفحه ۵۳ مجله رجوع کنید. بسیاری از خوانندگان مجله ادعا کرده اند که با دیدن این چهره زشت آلفرد نیومن با این چشمان لوج و مدادی پشت گوشش با ابروهای بالا و پایین واقعا خنده شان گرفت.

The gag was there, and in plain view. The challenge was to find it. Most readers, including this writer, missed it completely. Hint: Check out the logo.

According to "Ed" of the infamous MAD letters page, Hans Brickface, noted "logographer" of Brickface's Bric-a-Brac, deemed this collector's issue a rarity because of the "error" and appraised it at \$3,000. Was Brickface red? Not really. The letter was a joke, especially on the many MAD readers who wrote in!

ALL
NEW!

STAR WARS UPDATED!

No.
354
February
1997

MAD

Our
Price
\$2.50!
Cheap
\$3.95 (Canada)

In This Issue...

RANSOM!

Star Wars
MACARENA

Beavis & Butt-head
Go HOLLYWOOD!

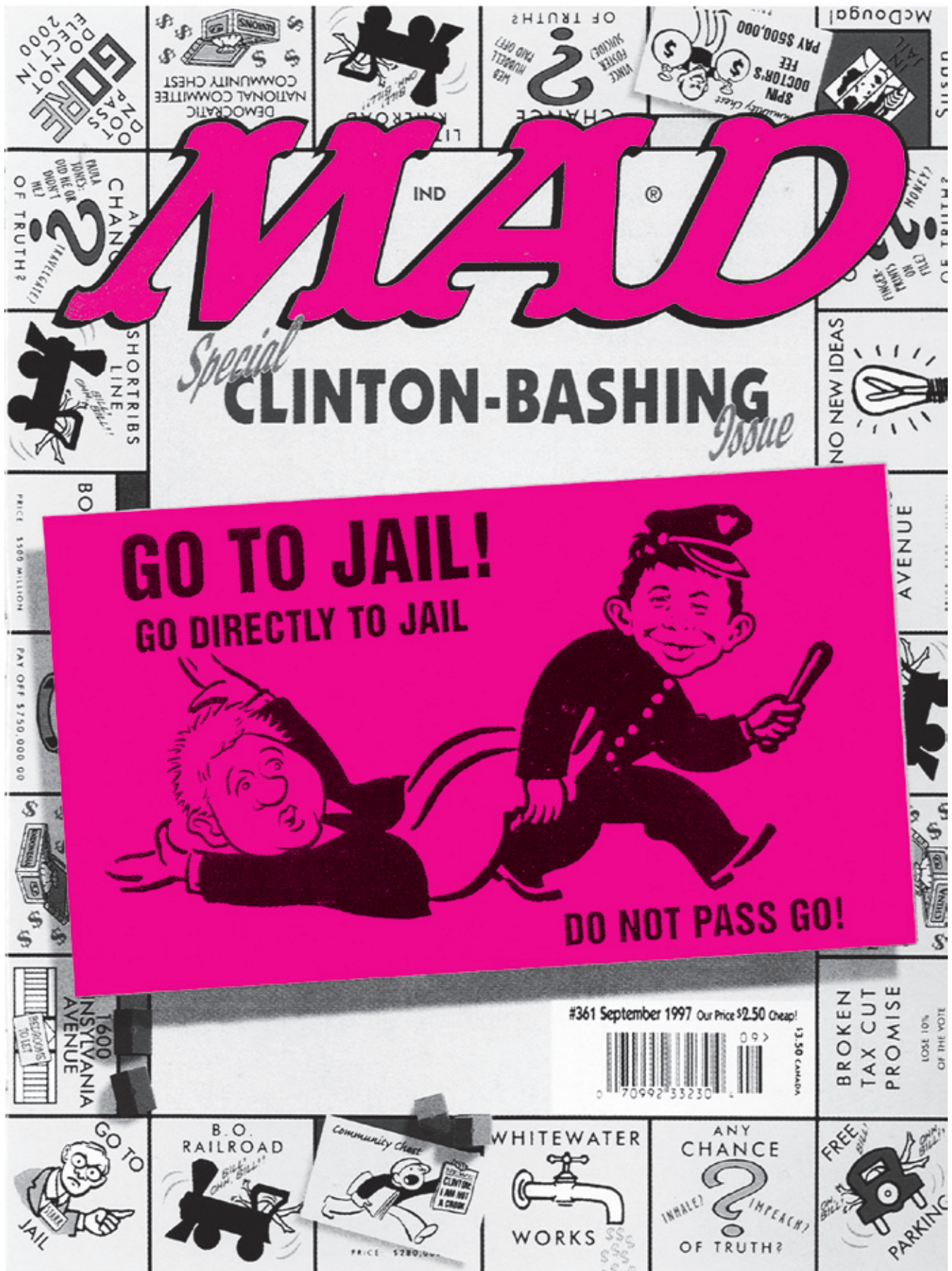
روی جلد ۳۵۴ را نیز ریچارد ویلیامز کشیده است. البته ایده این کاریکاتور را یکی از مشتریان مجله، اندی کاف من Andy Kaufman داده است.

که ریچارد ویلیامز با استفاده از شخصیت های فیلم جنگ ستارگان Star Wars و تلفیق آن با کاریکاتور آلفرد نیومن آن را به شکل کله آقای سیب زمینی درآورده است که دست هایش را باز کرده و خوانندگان مجله را دعوت می کند تا مطالب داخل مجله را ببینند.

One canny subscriber, Andy Kaufman, managed to snap a photo of Mr. Potatoe Head himself, former Vice President and International Punchline Dan Quayle, holding the issue. MAD published the photo (left), which Ficarra considers the ultimate "celebrity snap."

شماره سی هفتم و هشتم
اردیبهشت و خرداد ۱۳۸۸

ایران آنلاین

روی جلد ۳۵۴ را نیز ریچارد ویلیامز کشیده است. البته ایده این کاریکاتور را یکی از مشتریان مجله، اندی کاف من Andy Kaufman داده است. که ریچارد ویلیامز با استفاده از شخصیت های فیلم جنگ ستارگان Star Wars و تلفیق آن با کاریکاتور آلفرد نیومن آن را به شکل کله آقای سیب زمینی درآورده است که دست هایش را باز کرده و خوانندگان مجله را دعوت می کند تا مطالب داخل مجله را ببینند.

One canny subscriber, Andy Kaufman, managed to snap a photo of Mr. Potatoe Head himself, former Vice President and International Punchline Dan Quayle, holding the issue. MAD published the photo (left), which Ficarra considers the ultimate "celebrity snap."

زندگی باید در کاریکاتور جریان داشته باشد

مصاحبه با توریوسوس، کاریکاتورست کلمبیایی

۱ - چرا کاریکاتور را انتخاب کردید؟

زیرا طراحی و کاریکاتور بهترین کاری بود که می توانستم انجام دهم تا احساساتم را بیان کنم. کاریکاتور شادی من است.

۲ - اولین اثر چاپ شده تان چه بود؟

در سال ۱۹۸۵ در خاطرات هرالد در Herald The Diary The Barran شهر بارانکویلا، کلمبیا Colombia, Quilla چاپ شد که کاریکاتوری برای مسابقات

جهانی بوکس با عنوان لورای شاد Lora Happy بود.

۳ - کدام کاریکاتورست بیشتر بر شما تاثیر داشته است؟

کاریکاتورست های زیادی بر کارهایم تاثیر داشتند مثلا:

تو جایرو لینارس Jairo To
Linares, سیلویو و لا Silvio

Vela و لوردانو Loredano
و کاوال کاتنه Cante Caval,

تریمانو Trimano, کارلوس
ناین Nine Carlos, کروگر

Kruger, جوتا لئال Leal Jota

T V 2 4 / 0 5

۴ - به نظر شما بهترین کاریکاتوریست ایرانی و خارجی چه کسانی هستند؟

جوابی برای این سؤال ندارم.

۵ - بهترین جایزه ای که برنده شده اید چیست؟

همه جوایزی که برده ام برایم باارزش هستند. زیرا این جوایز تاییدیه ای است که انگیزه ای برای ادامه کاریکاتور به من می دهند.

۶ - بهترین کاریکاتورتان چه بود؟ من اغلب کارهایم را دوست دارم، به خصوص کاریکاتورهایی که برای خودم می کشم نه برای مطبوعات.

حتی کاریکاتور حیوانات که ممکن است از دیدن آنها تعجب کنید.

۷ - آیا تا کنون کاریکاتوری را در خواب دیده اید؟

فقط یکی، که یک خرچنگ را در ساحل نشان می داد که چتر در دست دارد. خورشید به شکل نیمرو و دریا به شکل هندوانه بود. و من روز بعد این کاریکاتور را کشیدم.

۸ - اگر کاریکاتوریست نبودید، چکاره می شدید؟

فکر می کنم چون به گیتار علاقه دارم، موزیسین یا کیتاریست می شدم. شاید در گروه موزیک اونا Una کلمبیا فعالیت می کردم.

۹ - بیشتر به کاریکاتور سیاسی یا جشنواره ای علاقه مندید؟

کاریکاتور جشنواره ای.

۱۰ - آیا تاکنون به خاطر کاری مواخذه شده اید؟

نه هرگز تا بحال مواخذه نشده ام. شاید به این دلیل که طنز سیاسی نمی کشم.

۱۱ - چرا کاریکاتورهایتان رنگی است؟

زیرا دنیا رنگی است، نه سیاه و سفید. البته من کاریکاتورهای سیاه و سفید زیادی هم کشیده ام زیرا تضاد این دو رنگ را خیلی دوست دارم.

۱۲ - نظرتان درباره کاریکاتورهای برزیلی چیست؟

واقعا عالی هستند.

۱۳ - عقیده تان در مورد ایران چیست؟

تا بحال به ایران سفر نکرده ام فقط با کاریکاتوریست های ایرانی از طریق سایت ایران کارتون آشنا شده ام و اخبار سیاسی آن را از طریق تلویزیون می شنوم.

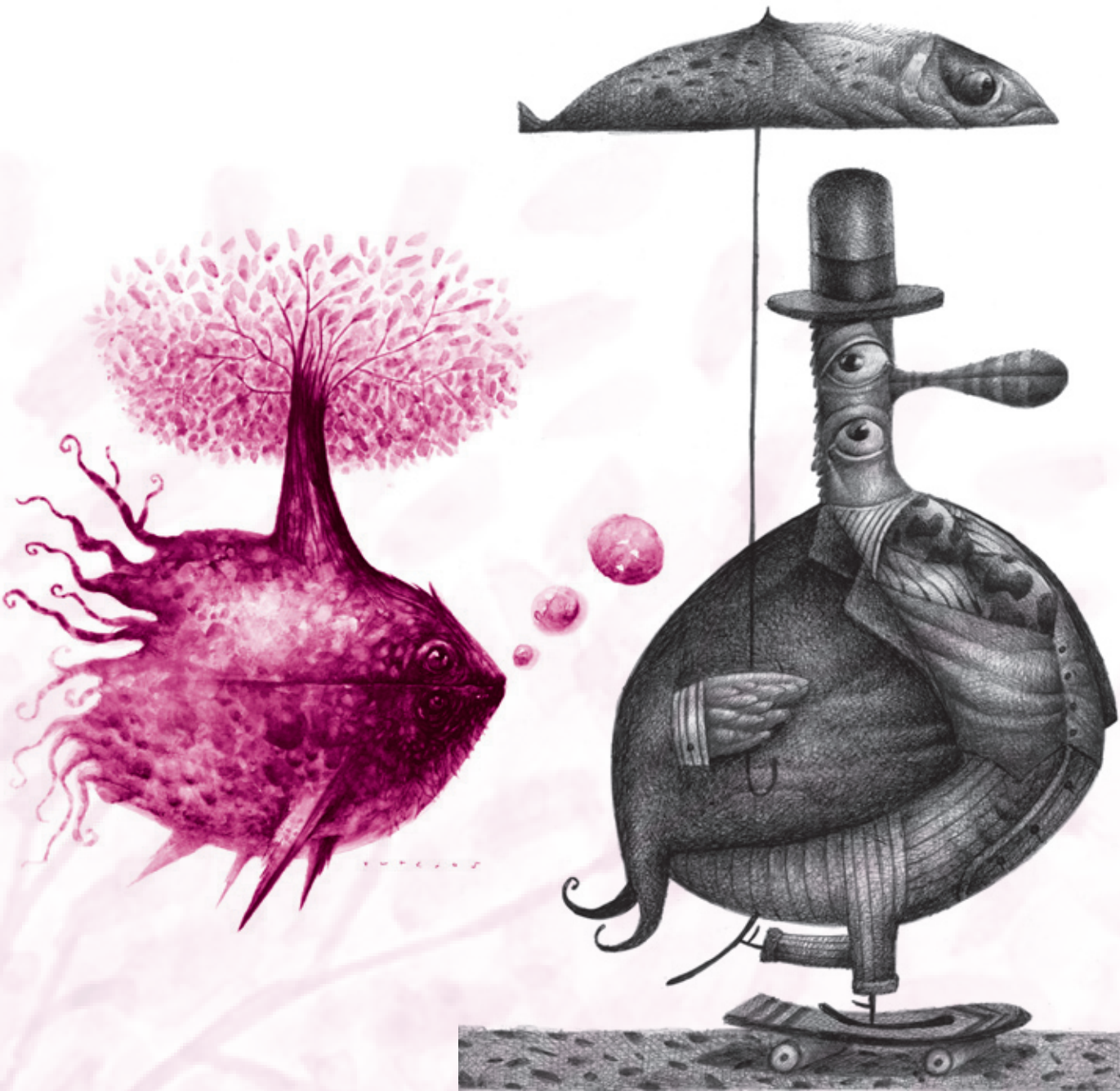
۱۴ - ویژگی یک کاریکاتور خوب چیست؟

کاریکاتوری که زندگی داشته باشد و همه چیز را بدون نیاز به شرح نشان دهد.

۱۵ - عقیده تان در مورد «خانه کاریکاتور ایران چیست»؟

چیزی از زبان فارسی نمی فهمم فقط می دانم کاریکاتورهای بسیار

فرصت عالی برای شناخته شدن در دنیا به کاریکاتوربست ها می دهند. و همچنین به همه ی کاریکاتوربست های جهان این امکان را می دهند که کارهای بسیار را با عنوان مشابه ببینند.

۲۴ - به عقیده شما آیا کاریکاتور می تواند هنری بی طرفانه باشد؟

بله، طنز، کاریکاتور، کیمیک استریپ و داستان صد در صد هنر هستند.

۲۵ - آیا سؤال دیگری هست که من از شما نپرسیده ام؟

این که شماره برنده در مسابقه این هفته چیست؟

طراحی کردن

۲۰ - بزرگ ترین آرزویتان چیست؟

این که در دنیا جنگ و گرسنگی وجود نداشته باشد.

۲۱ - آیا تا بحال از خود ناامید شد اید؟

نه، چون هر وقت کاریکاتور بدی می کشم، بلافاصله سعی می کنم یکی بهتر از قبلی بکشم.

۲۲ - دوست دارید موضوع آخرین کارتان چه باشد؟

این که با کارم مردم را به فکر کردن و خندیدن وادار کنم.

۲۳ - نظراتان راجع به دوسالانه های کاریکاتور در ایران چیست؟ واقعا عالی هستند، این دوسالانه ها

خوبی دارند.

۱۶ - عقیده تان در مورد سایت ایران کارتون چیست؟

سایت بسیار عالی است. می توانید از طریق آن با کاریکاتوره های کشور های دیگر و سبک کاریکاتورهایشان آشنا شوید.

۱۷ - دوستان ایرانی تان چه کسانی هستند؟

من دوستان بسیاری دارم، البته از طریق ایمیل با آنها در ارتباط هستم.

۱۸ - چگونه می توان توریسیوس شد؟

من هنوز در حال تمرین هستم. بهترین روش این است که هر روز، هر ساعت کاریکاتور بکشید تا سبک خاص تان را پیدا کنید.

۱۹ - سرگرمی تان چیست؟

disappointed by yourself?
NO, WHEN A DRAWING GOES OUT FOR ME BADLY, I TRY IMMEDIATELY MAKING IT BETTER.

22 – What do you like to be the last subject of your work?

.TO THINK AND TO LAUGH.

23 – What's your opinion about Biennial cartoon contest in Iran?

IT IS FANTASTIC! IT IS A GREAT OPPORTUNITY TO BE KNOWN, AND TO SEE ILSUTRACIONES OF THE WHOLE WORLD CARTOONISTS ON THE SAME TOPIC.

24 – Do you think cartoon can be an objective art?

YES, THE HUMOR, THE CARTOON, THE COMICAL STRIP AND THE TALE ARE 100 % ART.

25 – Is any more questions that I didn't ask?

WHICH IS GOING TO BE THE WINNING NUMBER OF THE LOTTERY THIS FIN OF WEEK?

IT IS A FANTASTIC
CARTOON SITE.
YOU KNOW MANY
CARTOONISTS OF
OTHER COUNTRIES
AND MANY
CARICATURES AND
HUMORS.

**17 – Who are your Iranian
Friends?**

YES, I HAVE MANY
FRIENDS, BUT ONLY BY
EMAIL.

**18 – How can become
Turcios?**

STILL I AM DOING. THE
BEST FORM IS TO DRAW

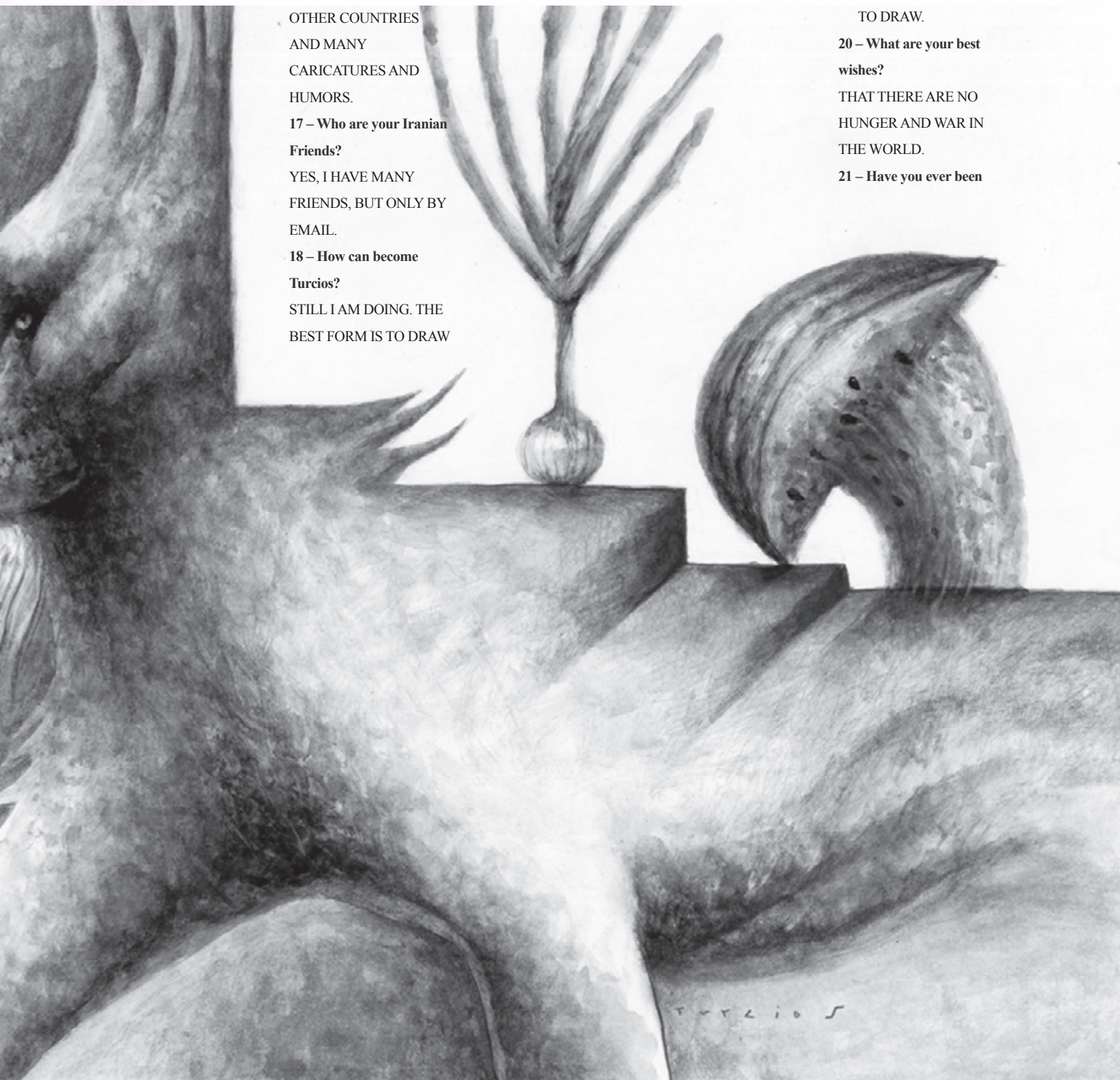
EVERY DAY, MANY
HOURS, UP TO FINDING
YOUR OWN STYLE.

**19 – What's your hobby?
TO DRAW.**

**20 – What are your best
wishes?**

THAT THERE ARE NO
HUNGER AND WAR IN
THE WORLD.

21 – Have you ever been

I like Exhibition cartoon more.

10 – Have you ever been punished for a cartoon?

I HAVE NEVER BEEN PUNISHED, PROBABLY BECAUSE I DO NOT DO POLITICAL HUMOR.

11 – Why your cartoons are colored?

BECAUSE THE WORLD

I HAVE NEVER TRAVELLED THERE.

I ONLY KNOW IRAN BY ITS CARTOONS IN IRANCARTOON SITE, AND BY ITS POLITICAL NEWS THAT I SEE IN TELEVISION

14 – What's the specialty of a good cartoon?

A GOOD CARTOON

IS IN COLOR, NOT IN TARGET AND NEGRO. I HAVE MANY DRAWINGS IN TARGET AND NEGRO, BECAUSE I LIKE THE CONTRAST OF THESE TWO COLORS.

12 – What do you think about Brazil Cartoons?
IT'S FANTÁSTIC!

13 – What's your opinion about Iran?

IS ALIVE, AND CAN EXPRESS ITSELF, WITHOUT EXPLANATIONS OF THE AUTHOR.

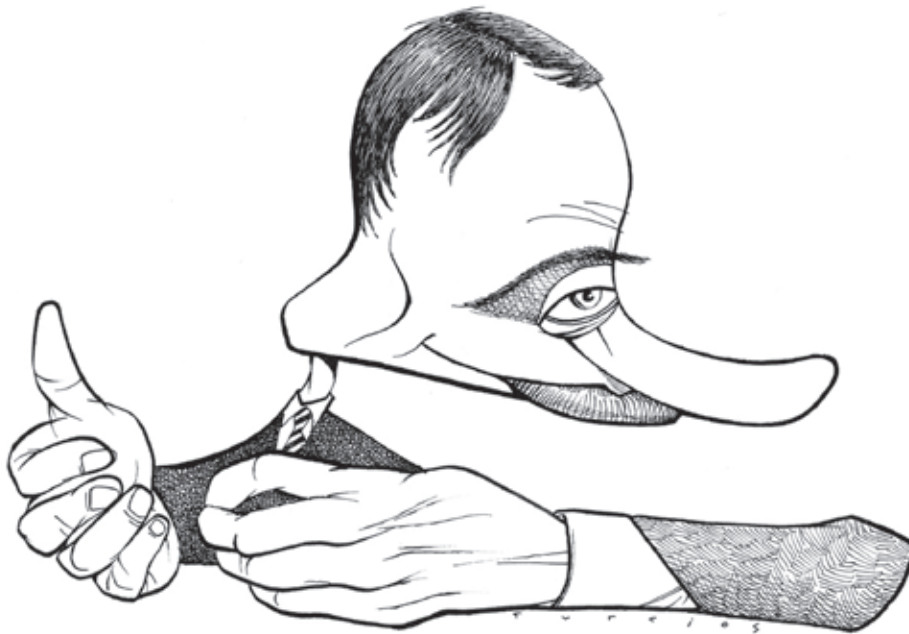
15 – What's your opinion about "Iranian House of Cartoon"?

I KNOW IT HAS FANTASTIC ILLUSTRATIONS

16 – What's your opinion about Iran cartoon site?

Life should be flow in cartoon

Interview with Turcius, Colombian cartoonist

WITH AN UMBRELLA.
THE SUN WAS A FRIED
EGG AND THE SEA
WAS A WATERMELON.
I DREW IT ON THE
FOLLOWING DAY.

8 – What would you do if
you were not a cartoonist?

I LIKE GUITAR VERY
MUCH. I WOULD
BECOME THE
GUITARIST OF FLAME
VALLENATO MUSICAL
GROUP IN COLOMBIA.

9 – Do you more like
political or exhibition
cartoon?

1 - Why did you choose
cartoon?

BECAUSE THE
CARTOON AND THE
ILLUSTRATION ARE MY
BEST WAY .IT
MAKES ME TO EXPRESS
MYSELF. IT IS MY
HAPPINESS.

2 - What was your first
published work?

IT WAS IN 1985 IN "THE
DIARY THE HERALD" IN
BARRANQUILLA'S CITY,
COLOMBIA. IT WAS A
CARTOON FOR THE
WORLD CHAMPION OF
BOXING "HAPPY" LORA.

3 - Which cartoonist more
impressed you?

THERE ARE A LOT OF
DRAFTSMEN. FROM
MY BEGINNING I
FOLLOWED (JAIRO
LINARES, THE TEACHER
CALARCÁ, SILVIO
VELA, LOREDANO,
CAVALCANTE,
TRIMANO, CARLOS
NINE, KRUGER, and

JOTA LEAL ...)

4 - In your opinion who
are the best Iranian and
foreign cartoonists?

I DO NOT ANSWER

5 - What was your best
prize?

ALL THE PRIZES THAT I
HAVE GAINED, SOUNDS
IMPORTANT FOR ME.
BECAUSE IT IS A FORM
OF RECOGNITION THAT
GIVES YOU THE ART
FOR DRAWING EVERY
DAY.

6 – What was your best
cartoon?

I HAVE MANY,
ESPECIALLY THOSE
THAT I DO FOR ME AND
NOT FOR THE PRESS.
SUCH AS ANIMALS
AND CARTOONS YOU
SURPRISE THAT I
DRAW.

7 – Have you ever seen a
cartoon in your dreams?
ONLY I HAVE SEEN ONE
IN MY DREAMS. IT WAS
A CRAB IN A BEACH

نگاهی به کاریکاتور فرانسه

کردند که کاریکاتورهایی را نیز چاپ می کردند. چارلز دهم در سال ۱۸۳۰ بار دیگر سانسور را وارد نشریات کرد. پس از این که آتش انقلاب شعله ور شد، شاه کناره گیری کرد و لویی فیلیپ Philipp – Louis با عنوان لوئی فیلیپ اول پادشاه فرانسه شد. او به مطبوعات آزادی بیان داد، اما این آزادی تنها چهار ماه طول کشید.

چارلز فیلیپون Philipon Charles کاریکاتوریست جمهوری خواه که یکی از اعضای سابق مجلات طنز بود در نوامبر ۱۸۳۰ مجله «لا کاریکاتور» La Caricature را منتشر کرد که در هر جلد آن برخی کاریکاتورها رنگی چاپ می شد. در ۵۲۴ جلد از این مجله کاریکاتورهای بیش از ۴۰ کاریکاتوریست چاپ شد که او نوره دومیه Daumier Honore یکی از آنها بود. پس از این که فیلیپون برای کاریکاتوری که بر علیه شاه کشیده بود، مواخذه شد بیشتر با

فرانسه بود، سانسور بلافاصله وارد مطبوعات شد به خصوص در مواردی که بر علیه سیاست ناپلئون بود. این سانسور پانزده سال ادامه یافت.

در زمان لویی هجدهم Louis روزنامه ای آغاز به چاپ کرد که کاریکاتورهای سیاسی بر علیه سیاست بناپارت چاپ می کرد. که در اوایل با ملایمت و پس از حضور سیاسی مجدد بناپارت با خشونت بیشتری فعالیت می کرد.

در ژانویه ۱۸۱۵ مجله طنز جدیدی به نام «له آنالس دو ریذیکول» Annales Les Ridicule du اولین مجله فرانسه بود که کاریکاتورهای سیستماتیک را چاپ می کرد. این مجله برای مدت کوتاهی از سال ۱۸۲۴ پس از مرگ لوئی هجدهم و جانشینی برادرش چارلز دهم Charles چاپ می شد. در آن زمان مجلات مختلفی شروع به کار

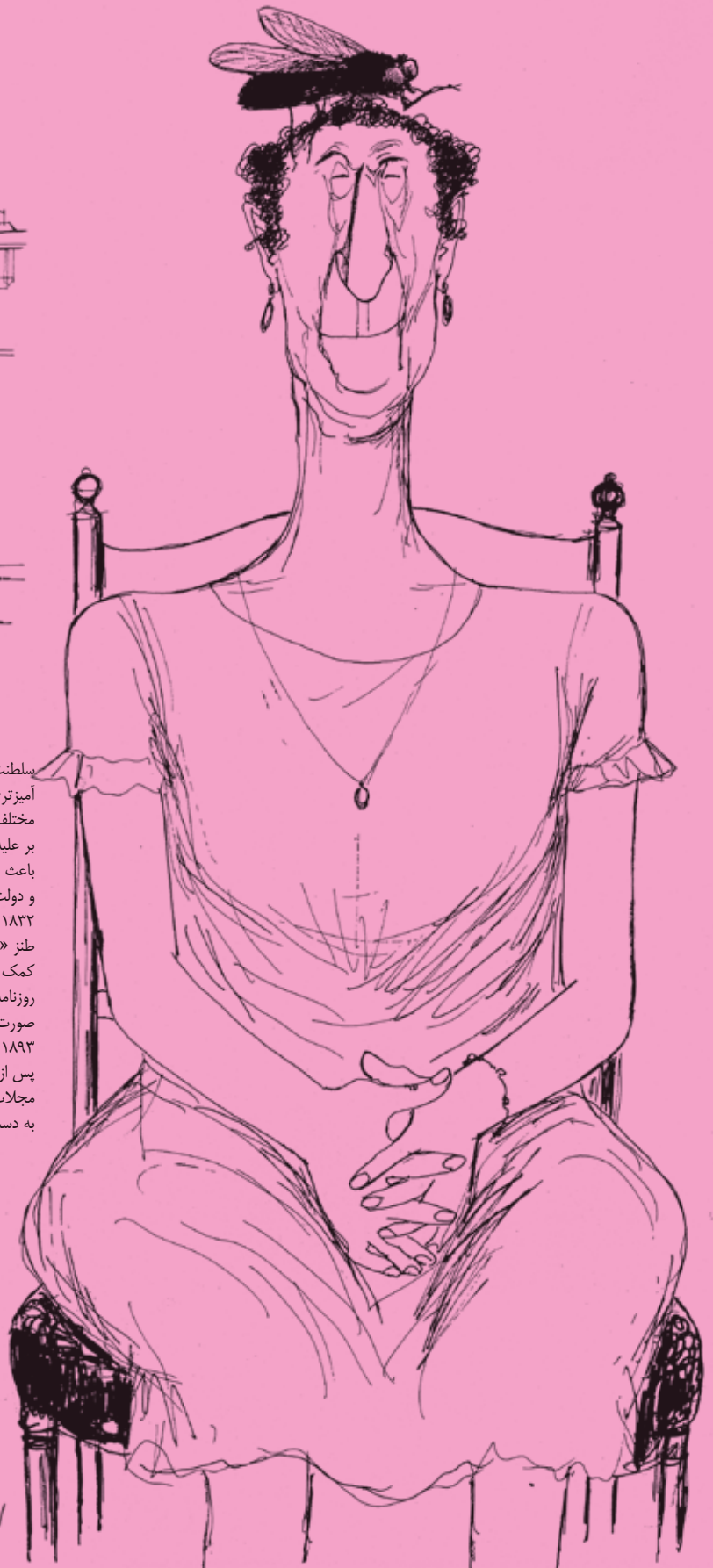
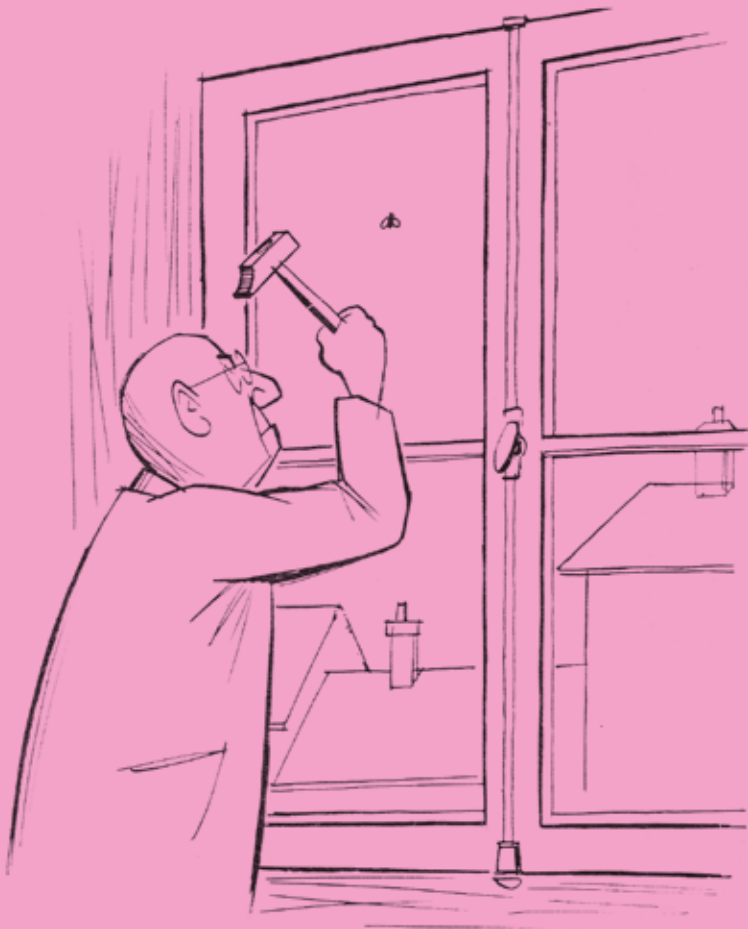
ژان ماری برتین Bertin Marie – Jean کاریکاتوریست فرانسوی

اولین نقاشی های طنز فرانسه تصاویری بودند که به تدریج مسایل سیاسی و اجتماعی را نشان می دادند. البته در زمان انقلاب فرانسه کاریکاتورهایی که مسایل سیاسی را ارائه می کردند، در روزنامه ها چاپ می شدند. اما «کاریکاتورهای مطبوعاتی تنها در چند روزنامه فعال سیاسی موافق یا مخالف انقلاب منتشر می شد.

پس از انقلاب و آزادی، کاریکاتورها از حالت تهاجمی یا تبلیغاتی خارج شدند زیرا بیشتر مردم فرانسه درگیر مد و جک های خنده دار شده بودند.

در آن زمان بناپارت Bonaparte رهبر

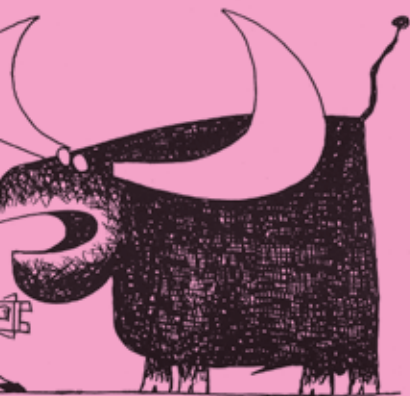

– Napoleon به عنوان رئیس جمهور (جمهوری دوم) انتخاب شد. و لقب ناپلئون سوم را به خود داد. و بار دیگر سانسور را وارد مطبوعات کرد و تا پایان زمان سلطنت وی کاریکاتور سیاسی چاپ نشد. در آن زمان مجلات بسیاری شروع به چاپ کردند که شامل: «دیویژن» Diogene، «لو پوتی ژورنال پوق قیق» Journal Petit Le Rire Pour بودند که در صفحه اول کاریکاتورهای رنگی چاپ می کردند. در سال ۱۸۷۰ رژیم ناپلئون در جنگ با فرانکو پروسیان Prussian Franco سقوط کرد. پس از آن پاریس محاصره شد و همه مجلات کاریکاتور تعطیل شدند. در این دوران ناآرامی سیاسی، کاریکاتورهای یک بر یکی بر علیه ناپلئون سوم چاپ می شد. این زمان آغاز (جمهوری سوم) بود که سلطنت طلب ها Monarchists یا طرفداران بناپارت تلاش می کردند تا بار دیگر بر سر کار بیایند. به همین دلیل کاریکاتورهای سیاسی با سانسور شدید مواجه بودند. سرانجام در سال ۱۸۸۱ قانون مطبوعات به تصویب رسید و این دوران اوج قدرت کاریکاتورهای سیاسی بود، اما با این حال مطبوعات هنوز تحت کنترل بود. در این دوران کاریکاتورهای سیاسی آزادی بیشتری به دست آوردند اما عجیب این که جذابیت خود را از دست دادند. در این سال ها مجلات به جای کاریکاتورهای سیاسی به طنزهای اجتماعی روی آوردند.

سلطنت مخالف شده و کاریکاتورهای خوشونت آمیزتری می کشید، و سردبیران مجلات مختلف را تشویق به چاپ کاریکاتورهایی بر علیه لوئی فیلیپ و رژیمش می کرد. این باعث شروع کشمکش میان کاریکاتوریست ها و دولت شد. دومیه و فیلیپون هر دو در دسامبر ۱۸۳۲ به زندان افتادند. فیلیپون چاپ روزنامه طنز «لو شاریوای» Charivari Le را با کمک همکاران سابقش آغاز کرد. این اولین روزنامه طنز بود که کاریکاتورهایش را به صورت صفحه کامل چاپ می کرد. و تا سال ۱۸۹۳ به کارش ادامه داد. پس از پیروزی انقلاب در سال ۱۸۴۸ مجلات کاریکاتور برای مدت کوتاهی آزادی به دست آوردند. لوتی – ناپلئون Louis

totsu

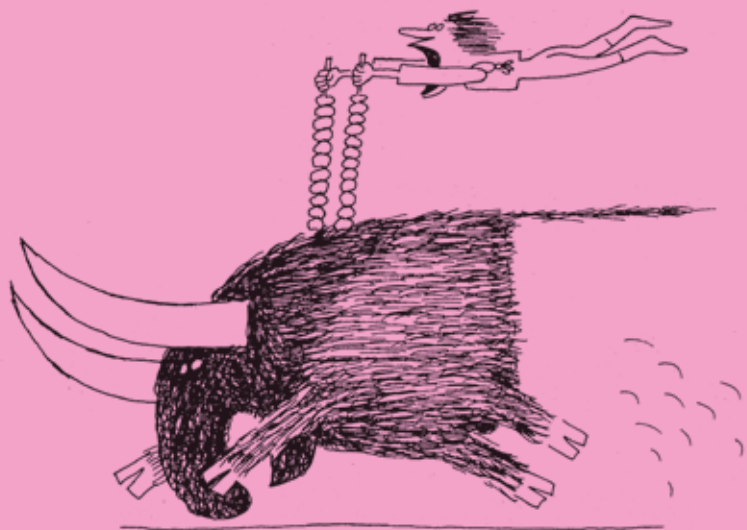

کنارد آنشن « Enchaîne Canard Le در واکنش بر علیه شستشوی مغزی و وحدت افکار منتشر شد که هنوز هم چاپ می شود. تا بیست سال پس از جنگ کاریکاتورها در نشریات مختلف به غیر از مجلات فنی یا ادبی چاپ می شدند. بحث های سیاسی آن دوران به کاریکاتوربست ها امکان کشیدن کاریکاتورهای مختلفی را می دادند. در این زمان که بحث های سیاسی تازه ای در جهان شکل می گرفت. نوع تازه ای از کاریکاتور به وجود آمد:

کاریکاتورهای مسخره

پس از پیروزی ارتش آلمان کاریکاتورها به خصوص کاریکاتورهای سیاسی روزنامه های پاریس در خدمت تبلیغات آلمان قرار گرفت، اما همواره مقالاتی در مورد سرنوشت قدیسین فرانسوی در آنها چاپ می شد. پس از آزادی فرانسه این روزنامه ها گسترده تر شدند و نشریات بیشتری آغاز به چاپ کردند که برخی پس از مدت کوتاهی تعطیل شدند. کاریکاتورهای کاریکاتوربست های قدیمی و تازه کار در این نشریات چاپ می شدند.

با آغاز دوران (جمهوری چهارم) تلخکامی ها و شادی های سیاسی دوباره ای در فرانسه به وجود آمد. و این کاریکاتوربست ها را برای کشیدن کاریکاتورهای مختلف تشویق می

در قرن نوزدهم ۲۵۰ نشریه طنز در فرانسه چاپ می شد. اما در قرن بیستم تعداد نشریات افزایش یافت، زیرا انجمن های کارگری و حتی نهضت آنارشیست نیز به اهمیت کاریکاتور تبلیغاتی پی بردند. نشریه «لاسیه اوبیوق» «Au Assiehe'L» Beurre که در سال ۱۹۰۱ آغاز به کار کرد را می توان یکی از طرفداران عقاید اجتماعی دانست، در طول یازده سال ۱۰/۰۰۰ کاریکاتور در مطبوعات چاپ شد. در هر جلد از این مجله کارهای یک کاریکاتوربست و یا کاریکاتورهای هنرمندان مختلف در مورد یک مطلب چاپ می شد. که در اغلب موارد کارهای کاریکاتوربست ها یا نقاشان مشهور فرانسه بودند.

سال ۱۹۱۴ آغاز به جنگ جهانی اول، بار دیگر سانسور وارد مطبوعات فرانسه شد. اغلب کاریکاتورهای این دوران وطن پرستانه و بر علیه دشمن بود. در سال ۱۹۱۶ مجله «لو

کرد. این سبب ایجاد نوعی کاریکاتور با طنز مسخره، جنون آمیز و ترسناک شد. در دهه پنجاه مجله «پاری میچ» Paris Match هر هفته بیش از ۱/۵۰۰/۰۰۰ جلد فروش داشت. همه صفحات این مجله به کاریکاتور اختصاص داشت. و این شروع کاریکاتور بدون شرح به سبک آمریکایی در فرانسه بود.

شاوال Chaval یکی از کاریکاتوربست هایی بود که کارهایش به طور دائم در این مجله چاپ می شد. دوران «دوگل» Gaulle De و (جمهوری پنجم) آغاز شده بود. و یکی از مشهورترین کاریکاتوربست های این دوران مویسان Moisan بود.

انقلاب واقعی در کاریکاتور فرانسه با ماهنامه «هاراگیری» Cine Kiri Hara Masacre به وجود آمد که از سال ۱۹۶۰ منتشر شدند. این مجلات عنوان احمقانه و مغرضانه گرفته بود. و کاریکاتورهای بی ادبانه

Le Rire

F. JUVEN, éditeur
1, rue de Choiseul
PARIS

ROUGE

ÉDITION DE GUERRE DU JOURNAL "LE RIRE", PARAISSANT LE SAMEDI

Toute demande de changement d'adresse doit être accompagnée de 20 centimes pour frais divers.

Copyright 1915, by LE RIRE, PARIS

Fraie et Couvertes	
Trois mois..... 3. »	Étranger 4. »
Six mois..... 5.50	7.50
Un an..... 10. »	14. »

Les abonnements partent du 1er de chaque mois.

ای چاپ می کرد و اسلحه خود را به سمت افراد تازه به دوران رسیده که هر روز سرمایه دار تر می شدند گرفته بود.

در اوایل دهه هفتاد مشهورترین مجله طنز «ساتیریکس» Satirix بود که هر جلد آن کاریکاتورهای یک کاریکاتوریست بود که انواع متعدد کاریکاتور خنده دار، کاریکاتور چهره و سیاسی در آن چاپ می شد.

اما ارزشمندترین هفته نامه این دوران «چارلی هبدو» Hebdo Charlie بود. که در اوایل «هاراگیری هبدو» نام داشت. این هفته نامه بحث های مختلف دهه هفتاد را چاپ می کرد. اما در سال ۱۹۸۱ با پیروزی چپ گرایان از چاپ کاریکاتورهای سیاسی بی نصیب شده و تعطیل شد. دوره جدید مجله «چارلی هبدو» از سال ۱۹۹۲ آغاز شد که آثار کاریکاتوریست های قدیمی و چند کاریکاتوریست سیاسی تازه کار در آن چاپ می شد. مجلات «هاراگیری» و «چارلی هبدو» هنوز هم چاپ می شوند. که مشهورترین کاریکاتوریست های آن «کاردون» Cardon و «وزنیاک» Wozniak می باشند. که برای نشریه لوکنارد آنتن نیز کاریکاتور می کشند.

COMMENT LE MONDE PORTERA LE CASQUE

Dessin de Abel Faivre.

on the world as it had become. In the fifties, "Paris Match", a general information magazine that sold over 1,500,000 copies every week, dedicated a full page to humorous cartoons. It was the rise of cartoons without captions, in the American way. For an artist it was a real achievement to be offered this entire very page. Chaval, as a regular contributor, was one of the most famous cartoonists of this time.

De Gaulle and the 5th Republic came; one of his most famous opponents was Moisan, a cartoonist of

With the 4th Republic, France re-found its 'poisons and delights' of political jousts and ministerial instability made the lampoonists happy. Political cartooning, even linked to controversy -which was now democratic- did not bring much novelty during these years. The true originality came from the evolution of humorous cartoon that progressively integrated the absurd, lunacy and horror. This addition of an intellectual and existential dimension in what were in the past only amusing drawings came from a reflection on the war, on life and

dullness, these compositions most often treated daily life, but the hagiography of official French regime was never far. After the Liberation the numerous sheets on the Resistance transformed themselves into great papers. New periodicals, sometimes short-lived, were published. With re-found freedom, massive re-introduction of humorous and political cartoon in this plentiful press occurred. The great names from before the war reappeared and young artists easily found newspapers ready to publish them.

"Le Canard Enchaîné". As to humorous cartoon, the innovators from the post war period worked with young cartoonists whose talent no longer owed anything to the American spirit. The true revolution in French graphic humor came with the monthly "tiara Kiri" that rose up in 1960. Subtitled 'stupid & malicious magazine', it wanted to be associated with a vulgar spirit -its weapon against conformism - and would lambaste a society which was becoming more and more bourgeois. Then the 1968 rebellion came. The cartoonists' team from "tiara Kiri" participated in some magazines created as a support of this attempt of revolution. On early seventies, one must mention the monthly magazine "Satirix". Each issue was designed like "L'Assiette an Beurre": with no article but fully illustrated by the same artist. There were found various types of drawings: humorous cartoons, like the ones of Laville, portrait caricatures and political cartoons. But the most noteworthy creation of this post-68 spirit is the satirical weekly "Charlie Hebdo" (first titled "Hara Kiri Hebdo"). This weekly publication was the spokesman of all disputes during the seventies, but it ran out of steam and stopped in 1981, when the arrival of the left to power deprived political caricature of its usual targets. A new "Charlie Hebdo" was launched on 1992 by the cartoonists of the former magazine, with some new political cartoonists. From early "Hara Kiri" to "Charlie Hebdo", that is still published nowadays, the most famous of their cartoonists is Cabu who also draws in "Le Canard Enchaîné".

SATIRIX

La revue qu'on ne jette pas...

MENSUEL HUMORISTIQUE - OCTOBRE 1972 - N° 13 - 3 F

SINÉ MASSACRE

2

27
DÉCEMBRE
1962
1 NE

above all, being less menaced, it became less inventive and less subtle. For the following decade, most of the journals focused on humor rather than politics. However, political satire was still active in some ideological conflicts like the Dreyfus Affair that began in 1894, which was the subject of many violent caricatures and divided French society until 1910.

If the 19th century saw the creation of more than 250 satirical or humorous papers in France, the dawn of the 20th century was much prolific too. Beside the licentious illustrated press that flourished in these times, the workers organizations and the anarchist movement quickly understood the importance of the propagandist role of caricature. Let's mention "L'Assiette an Beurre", launched on 1901: this publication that was exceptionally virulent defended socialist ideas. The almost 10,000 drawings which appeared in eleven and a half years of existence formed a large and powerful indictment against society at the beginning of the century. Each issue was either confided to a sole artist, or to several on the same subject. The layout as well as the quality of reproduction was of high quality and this revue sometimes welcomed the pencil of certain painters and the most famous cartoonists participated.

1914: Europe went to war and some decrees reestablished censorship in France. After a time of disorganization when some illustrated newspapers suspended their appearance, the press and its artists threw themselves together in assault of the enemy. In the name of patriotism, there was a real army of pencils who put themselves in the service of war propaganda. On 1916, in reaction to this brain washing and to this unanimity of thought, "Le Canard Enchaîné" was launched. It is still weekly published nowadays! With a legitimate concern to be independent, it has never published even the smallest advertisement. From

Pourquoi ne jugerait-on pas les gouvernements après chaque guerre déclarée ? Si les peuples comprenaient cela, s'ils laissent justice eux-mêmes des pourceaux meurtriers, s'ils refusaient de se laisser tuer sans raison, s'ils se servaient de leurs armes contre ceux qui les ont données pour massacrer, ce jour-là la guerre serait morte.
GUY DE MALPASSANT.

future started to be apparent, a new type of humorous cartoons began to appear: absurd cartoons. Once the war won by the German army, it was under the control of a German propaganda service that humorous and especially political cartooning spread in the Parisian newspapers. In the nonoccupied zone, the press limited itself to humorous drawing only. With a rare

to humorous cartoons were less numerous than before the war. Even though the information press was in competition with the opinion press, numerous controversial newspapers were published at this time. Political battles provided the occasion for satirical artists to reveal their talent and defended the doctrines of the right, or the ideals of the left. While signs of a world conflict in the near

1917 an increasing share of public opinion aspired more to victorious peace in the near future rather than to a smashing victory at some far off date. During the twenty years that followed the war, press drawings were present in all types of periodicals. Technical or literary reviews were almost the only types of magazines not to publish them. However, the newspapers just dedicated

press decree was issued which re-established prior censorship of images and allowed the government to suspend newspapers.

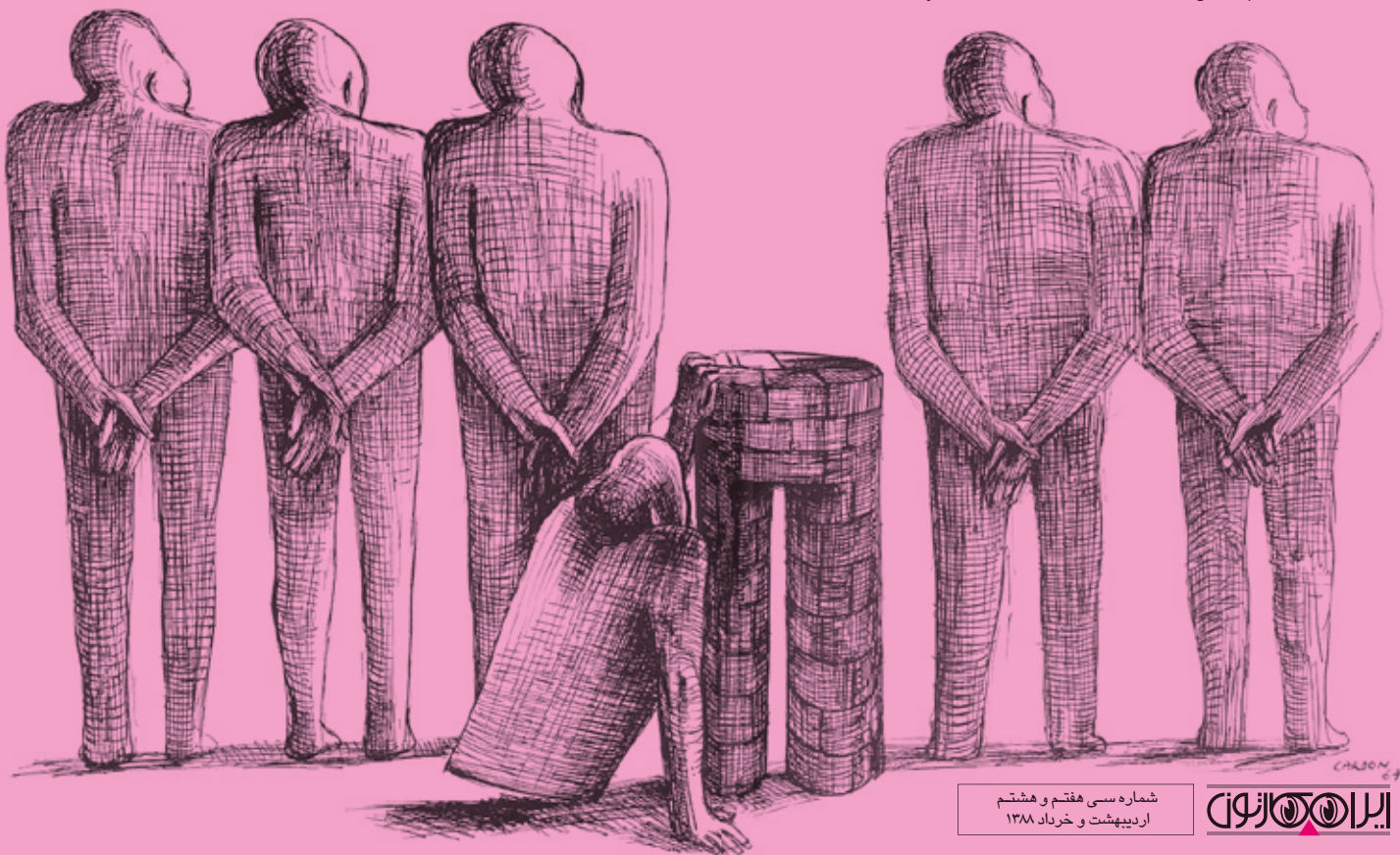
From then, no more political cartoon tills the end of the Empire. Many papers were created. Among them, let's mention on 1858: "Diogene", the first newspaper dedicated to portraits-charges, "Le Petit Journal pour Rite" which novelty was the addition of color on the cartoons of its front page. Following the Franco-Prussian War, the regime of Napoleon III was overthrown on 1870. Consequently, Paris was besieged, and the establishment of the Commune led almost every caricature journal to close down. During this period of turmoil and political passions, since the caricature journals were not available, the caricaturists attacked the dethroned Napoleon III, his family and the leaders of the fallen imperial regime with numerous printed sheets, caricatures of a very aggressive and even pornographic nature. The Third Republic was marked by intense domestic struggles and censorship was harsh while monarchists or

press law was voted on 1881, once the Republic strong enough, that started a new era for political caricature. Although freedom of the press was controlled, prior authorization was abolished and arbitrary measures were cancelled.

Bonapartists attempted to be back in power. Thus, political satire developed in several publications. But, during that period, whatever side they were on, they were all targets of the censors that harassed them constantly. At last, a

From now on, violation of the press laws came under common law. At the same time, although political caricature then expressed itself more freely, paradoxically, it lost its interest. It was no longer distracting the public and

A view to cartoons of France

Jean – Marie BERIN

Cartoonist theorist / France

In France, the very first illustrated prints of a satirical nature were religious images, printed on loose sheets then they gradually became more politically and socially involved. It was, however, during the French Revolution that caricatures also became associated with newspapers and their political struggles. It is useful to remember that at that time, those very first "press cartoons", inserted in few of the militant publications (against the Revolution, or in support of it) were engravings and were still printed on separate sheets. The Directory regime gave way to a certain freedom of mores. Caricature was no longer offensive or propagandist as the French were now concerned with more trivial social matters like fashion or jokes -especially obscene jokes. At that time, as no one was offended by indecent images, they were almost widely circulated. However, when Bonaparte took over the leadership of France, thanks to the Consulat and the Empire regimes, censorship was immediately imposed on the licentious prints and at the same time, especially on any images that criticized his politics. This censorship was to last for fifteen years. Under Louis XVIII reign, a pro-Bonapartist newspaper included caricatures that mocked the regime, subtly at the beginning, then more directly when Napoleon reappeared on the political scene, during the One Hundred

Days. On January 1815, another satirical periodical was launched: "Les Annales du Ridicule" which was noted for been the first French journal to publish systematically humoristic caricatures; within its short life. When King Louis XVIII died on 1824, his brother Charles X succeeded him. From that time, new weekly publications that regularly included satirical caricatures were created. On July 1830, Charles X attempted a coup d'etat that brought back censorship on the press. Soon after the Revolution broke out, the king abdicated was replaced by Louis-Philippe of the Orleans dynasty who became Louis-Philippe the First, "King of the French". Louis-Philippe first granted the French the right to publish and to have printed their opinions but, four months later, the political press came under severe control and censorship. The republican lithographer Charles Philipon, a former member of a satirical paper, founded "La Caricature" on November 1830. In every issue of the journal were inserted two lithographs, some were colored. Some 40 artists have contributed to the 524 lithographs that were published in this weekly. The famous Honore Daumier was one of them. When Philipon had his first prosecution, for a caricature in which he accused the King of betraying the promises of the July Revolution, he became even more critical of the Monarchy and the contents

daily caricature journal with a full size lithograph on the page was then born (it will last up to 1893). It must be said that during that period, political cartoons were not limited to the republican press: pro-governmental publications existed too.

After the Revolution in 1848 and the provisional republican government, there was a short while of press freedom. Louis-Napoleon, who was elected president of the Second Republic, overthrew the existing regime and imposed his power. He became Emperor Napoleon III. A

of the journal became more acerbic. Indeed, as an editor and an artist, Philipon inspired his collaborators as he invented the famous pear imagery to mock both Louis-Philippe and his despicable regime, and then began a battle between the caricaturists and the government. Daumier and Philipon were sentenced on many occasions. On December 1832, while they were both imprisoned, Philipon founded a satirical daily newspaper, "Le Charivari", with the contribution of most of the caricaturists that worked for his former paper. The first

لاده شته د ژبني مصاحبه با تاوان چونترا، کاريکاتوريسټ تايلندي

مسعود شجاعی طباطبایی عزیز:
از سئوالات شما متشکرم، تعداد آنها زیاد بود!!

تاوان چونترا Chuntra Tawan
۱ - چرا کاريکاتور را انتخاب کردید؟

همیشه دیدن کاريکاتورهای خوب مرا ششاد می کند. کاريکاتور خوب به من انگیزه می دهد.

۲ - اولین اثر چاپ شده تان چه بود؟

من از روزنامه ی منیجر Manager کارم را آغاز کردم و به ستون خودم نام «کاريکاتور تک چهارچوب» Cartoon Frame Single را دادم.

۳ - کدام کاريکاتوريسټ بيشترين تاثير را بر شما داشت؟

نمی توانم آنها را بشمارم، هم کاريکاتورهايست های تایلندی و هم کاريکاتوريسټ های کشورهای دیگر بر من تاثير گذاشتند. مانند گوربوز دوگان اکسیوقلو Gurbuz Eksioglu Dogan، سمپه Sempe، بوسک Bosc، کامبیز درمبخش Deram Kambiz، موردیلو Mordillo، رومن دراگوستینف Rumem Dragostinov، همه ی آنها به من انگیزه ی کاريکاتوريسټ شدن دادند.

۴ - به عقیده ی شما بهترین کاريکاتوريسټ های ایرانی و

خارجی چه کسانی هستند؟

ایران کاريکاتوريسټ های مشهوری دارد. من کاريکاتورهای کامبیز درمبخش را برای خطوط ساده اش دوست دارم و به طراحی های سمپه علاقه بسیاری دارم هر دوی آنها استادان من هستند.

۵ - بهترین جایزه ای که تا به حال برنده شده اید؟

من جوایزی در مسابقات برنده شده ام، اما این تازه شروع کار من است. امیدوارم روز به روز کارهایم بهتر شود و امید دارم به زودی برنده ی جایزه ویژه کاريکاتور شوم.

۶ - بهترین کاريکاتوری که تاکنون کشیده اید چه بوده؟ ممکن است آن را برایمان بفرستید؟

ها! ها! اغلب تصمیم می گیرم که بهترین کاريکاتور را در کار بعدی ام بکشم.

۷ - آیا تا به حال کاريکاتوری را در خواب دیده اید؟

بله، گاهی دیده ام و از خواب بیدار شده ام و آن را کشیده ام. گاهی کار خوبی از آب درآمده و گاهی این طور نبوده است.

۸ - اگر کاريکاتوريسټ نبودید چه کاره می شدید؟

شاید آرشیتکت می شدم، چون در این رشته درس خوانده ام. من کاريکاتوريسټ های خوب بسیاری را می شناسم که رشته ی معماری خوانده اند مانند اری ازبک Eray

Ozbek و امیدوارم را او را ادامه دهم.

۹ - بیشتر کاريکاتور مطبوعاتی علاقه مندید یا کاريکاتور نمایشگاهی؟

من نمایشگاهی از کاريکاتورهایم در ژاپن برگزار کردم. و تجربه ی خوبی برایم بود و تاثير خوبی بر من داشت.

۱۰ - آیا به طور حرفه ای در مطبوعات کار می کنید؟ نام آن و زمان چاپ آن را برایمان بنویسید؟

من در مجلاتی مانند وی مگزین Magazine Way، ا دی ویکی weekly day A و روزنامه هایی مانند منیجر نیوزپیپر Newspaper، بانکوک تودی Today Bangkok که به صورت هفتگی و ماهانه در تایلند چاپ می شود فعالیت دارم.

۱۱ - چرا کاريکاتورهایتان رنگی است؟

من در واقع کاريکاتورهای سیاه و سفید، رنگی و دیجیتالی می کشم. برخی از مطبوعات به کاريکاتور رنگی و برخی به سیاه و سفید علاقه مندند. اما خود من هر دو را دوست دارم.

۱۲ - از چه نوع رنگی استفاده می کنید؟

از آبرنگ، مداد رنگی، پاستل و غیره استفاده می کنم. دوست دارم وسایل ارتباط جمعی جدید را امتحان کنم. از

7C

آن لذت می برم.
۱۳ - عقیده ی شما راجع به ایران چیست؟

ایران تاریخ، فرهنگ، هنر و مذهبی قدیمی دارد. امیدوارم روزی به ایران سفر کنم و مکان های خارق العاده ای مانند تهران، تبریز و غیره را ببینم.

۱۴ - ویژگی کاریکاتور خوب چیست؟

ساده ترین بهترین است. بسیاری از کاریکاتورهای خوب از ایده ها و تکنیک های ساده به وجود آمده اند.

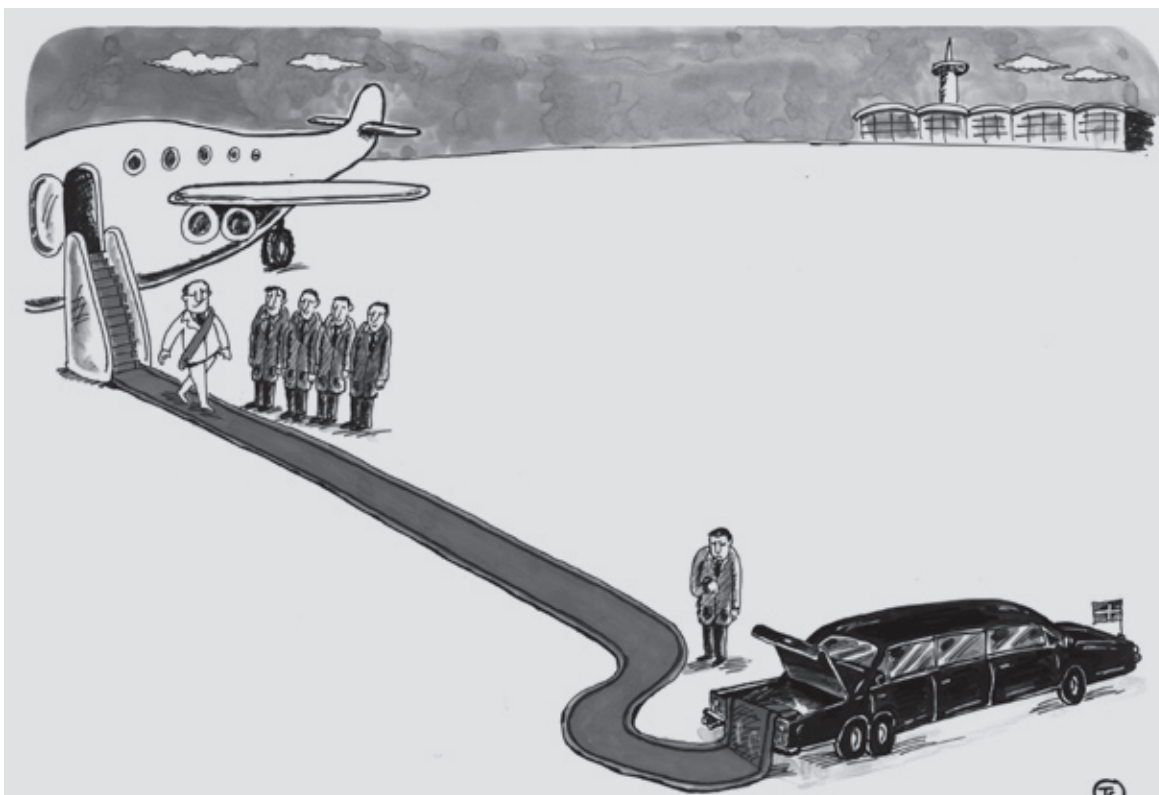
۱۵ - عقیده شما راجع به «خانه کاریکاتور ایران» چیست؟

«خانه کاریکاتور ایران» نمونه ی خوبی برای پیشرفت در زمینه ی کاریکاتور است. که فعالیت زیادی برای مردمی که به کاریکاتور علاقه دارند انجام می دهد. امیدوارم تا بلند هم بتواند به زودی مانند «خانه کاریکاتور ایران» داشته باشد.

۱۶ - عقیده تان در مورد سایت ایران کارتون چیست؟

این سایت یکی از مهم ترین سایت های کاریکاتور در جهان است. سایت بسیار مفیدی است و بهتر است به عنوان بهترین سایت جهانی کاریکاتور شناخته شود.

۱۷ - بهترین دوست ایرانی

7C

این هم ساده است، سالم و ثروتمند بودن.

۲۱ - آیا تا به حال از خودتان ناامید شده اید؟

مطمئناً، اما خیلی زود آن را فراموش کرده ام.

۲۲ - دوست دارید موضوع آخرین کارتان چه باشد؟

در حال حاضر، بحران و گرم شدن کره ی زمین شایع ترین موضوعات هستند.

۲۳ - عقیده شما در مورد دوسالانه های کاریکاتور تهران چیست؟

یک بار در سال ۲۰۰۸ در دوسالانه کاریکاتور تهران شرکت کردم. آن را

مانند اسکار Oscar مهم می دانم. امیدوارم در آینده جایزه ای در این

تان کیست؟

کامیاز درمیخس، او مردم مهربانی است، او را پسرعمو و استاد می دانم. او برخی از کتاب هایش را برایم فرستاده است. امیدوارم روزی به تایلند بیاد. و شما دوست عزیزم را هم هرگز فراموش نمی کنم.

۱۸ - چگونه می توان تاوان Chuntra Tawan چونترا تاون تشد؟

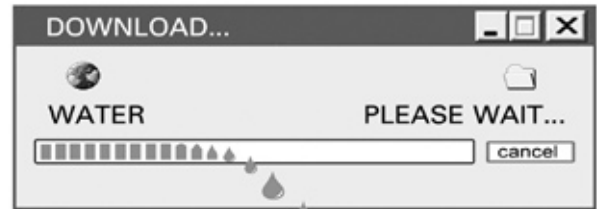
اعتبار او را زیاد جدی نگیرید!!

۱۹ - سرگرمی تان چیست؟

خیلی ساده است، مسافرت، خواندن، فیلم، کتاب ها و فیلم های خوب به

من انگیزه ی کاریکاتور می دهند.

۲۰ - بزرگ ترین آرزویتان چیست؟

مسابقه برنده شوم.

۲۴ - آیا کاریکاتور می تواند

هنری بی طرف باشد؟

مطمئناً! چرا که نه؟ در ژاپن از

کاریکاتور برای تجارت و هنرهایی

مانند یوشیموتو نارا Yoshimoto

Nara استفاده می شود.

۲۵ - سؤال دیگری هست که

از شما نپرسیده باشیم؟

نه، اما دوست دارم خودم از شما

سؤال بپرسم، چرا کاریکاتور در

کشورهایی مانند ایران، ترکیه و اروپا

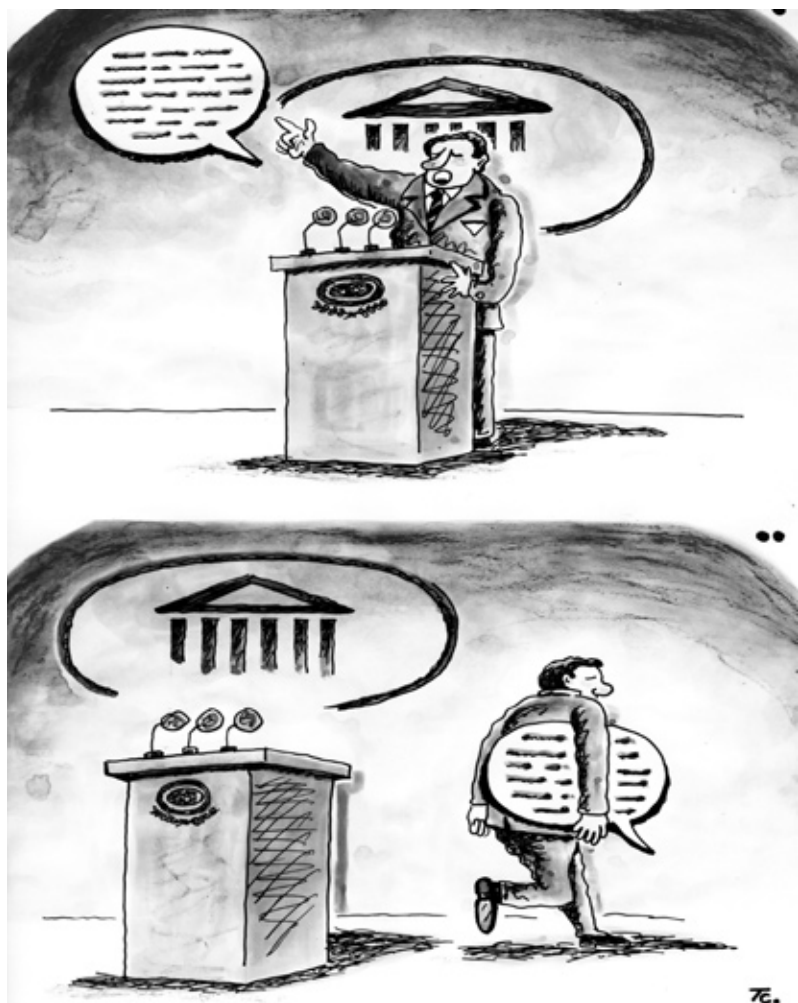
فعال تر است و مسابقات و نمایشگاه

های متعددی در آنجا برگزار میشود؟

و با فعالیت های کشورهای دیگر

آسیایی متفاوت است.

20 – What are your best wishes?

It's also simple, being healthy and wealthy.

21 – Have you ever been disappointed by yourself?

Sure, but I forget it quickly!

22 – What do you like to be the last subject of your work?

Now, crisis and global warming are the popular topics.

23 – What's your opinion about Tehran Biennial cartoon contests?

Once I had participated in 2008 Tehran Biennial cartoon contests. This event is like an Oscar. I hope I will win some prize in this event next time!

24 – Do you think

cartoon can be an objective art?

Sure! Why not? In Japan cartoon uses for commercial and art such as Yoshimoto Nara.

25 – Is any more questions that I didn't ask?

No, but I have one question from you. Why countries such as, Iran, Turkey, and European countries have many cartoon activities, contests, and exhibitions? It's different from Asian Cartoon activities. Last I hope Iran and Thailand can do some cartoon activities together in the future.

Thanks for your question
Best wishes
Tawan Chuntraskawvong

Thanks for your questions. It's a lot!!

1 - Why did you choose cartoon?

When I always see good cartoon, it makes me happy. Good cartoon inspires me to draw cartoon.

2 - What was your first published work?

I began in Manager Newspaper and I had to give a name to my column "Single Frame Cartoon"

3 - Which cartoonist more impressed you?

It's countless, both Thai's cartoonists and world's cartoonists such as, Gurbuz Dogan Eksioqul, Semp'e, Bosc, Kambiz, Mordillo, Rumen Dragostinov and etc. Everyone inspires me to become a cartoonist.

4 - In your opinion who are the best Iranian and foreign cartoonists?

Iran has many world class cartoonist. I respect Kambiz because of his simple lines and I love Sempe drawings. They are both my masters.

5 - What was your best prize?

I won some prizes in contest, but it's just beginning. I hope to do better and better and I hope to win a grand prize in cartoon event soon.

6 - What was your best cartoon? Is possible to send this cartoon if it is not included in your CD?

Ha...Ha... I usually prefer to draw my best cartoon in my next drawing.

7 - Have you ever seen a cartoon in your dreams?

Simple is the best

Interview with Tawan Chuntra, Thai cartoonist

Yes! Sometimes and I wake up to rough sketch. Sometimes it's work sometimes not.

8 - What would you do if you were not a cartoonist?

May be an architect, I graduated in architecture field. I know many good cartoonists come from an architecture field, such as Eray Ozbek and I hope to follow him too.

9 - Do you more like periodical or exhibition cartoon?

I had been exhibited my cartoons in Japan. It's good experience and good impression.

10 - Do you work professionally in any media? Please tell us about the name and the period of their publication?

I draw cartoon

and illustration for magazines such as, "Way Magazine", "A day weekly" and newspapers such as, "Manager Newspaper", "Bangkok Today". It publishes weekly and monthly in Thailand.

11 - Why your cartoons are colored?

Actually, I draw in black and white, color, and digital. Some Medias prefer in black and white, many Medias like colored works. For me I love both.

12 - What kind of color do you use?

I use water color, pencil, pastel and more. I like to try new media. It is enjoyable.

13 - What's your opinion about Iran?

Iran has a long time history, culture, art,

religion and more. I hope one day I travel to Iran and touch magic places such as, Tehran, Tabriz...

14 - What's the specialty of a good cartoon?

Simple is the best. Many best cartoons are created from simple idea and technique.

15 - What's your opinion about "Iranian House of Cartoon"?

Iranian House of cartoon is a good model for development in cartoon field. It has many activities for people and children who love cartoon. I hope Thailand will have an organization like Iranian House of cartoon in the future.

16 - What's your opinion about Iran cartoon site?

Iran cartoon site is one of the most important cartoon web sites. It's very useful and I think it should become the best world cartoon web site.

17 - Who are your Iranian Friends?

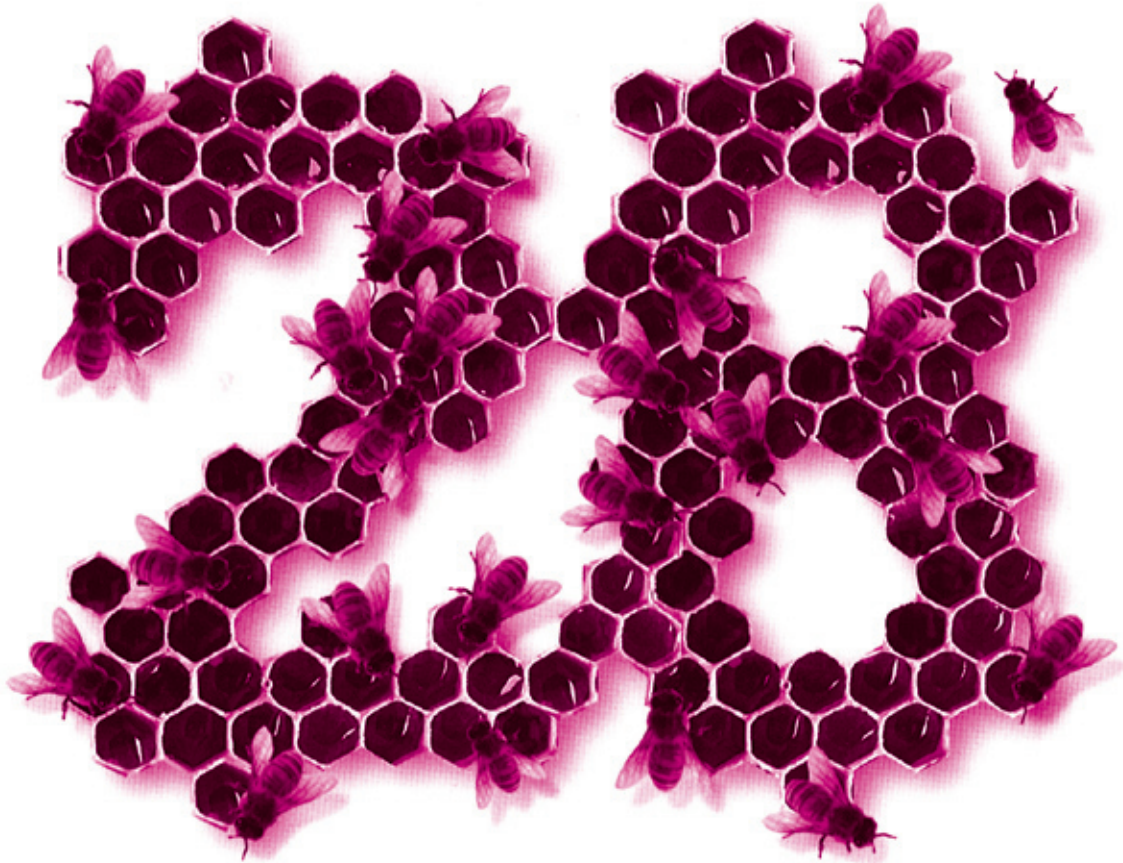
Kambiz, he is very so kind man. I call him my uncle and master. He sent me some his books. I hope he will come to Thailand one day. And I do not forget you my dear friend too.

18 - How can become Tawan Chuntra?

Don't take him so serious!!

19 - What's your hobby?

It's simple. Traveling, reading, seeing the movies. Good books and movies inspire me to draw cartoon.

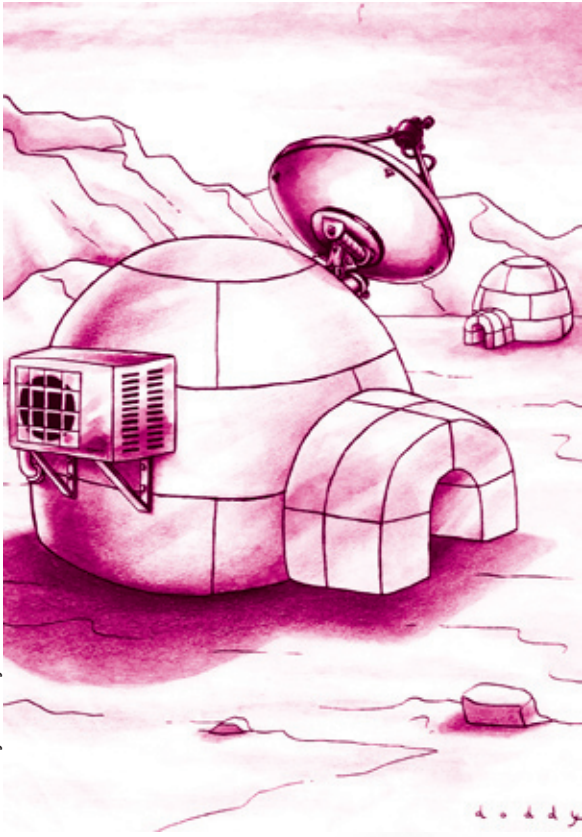
بود، وی بسیار شوخ طبع بود. او به قدری با مردم یکی بود که می توان گفت روحیه اش، نوعی طنز مردمی را به وجود آورد. نصرالدین هوجا با شخصیت اجتماعی، قوی هسته ی اصلی طنز مردمی ترکیه را با داستان هایی که از شخصیت خود او سرچشمه می گرفت به وجود آورد. این قصه ها با شخصیت مردم در طول قرن ها و قرن ها آمیخته شدند، تا بدان جا که طنز هوجا به عنوان طنزی پرشور زنده تا زمان حال ادامه پیدا کرده است.

اولین مسابقه (نصرالدین هوجا) فقط برای کاریکاتوریست های جوان برگزار شد، اما پس از آن تبدیل به مسابقه ای بین المللی شد که برای کاریکاتوریست های سراسر دنیا که به صلح علاقمندند برگزار شد. اما از سال ۱۹۸۰ این مسابقه برای ۸ سال به دلیل حکومت نظامی در ترکیه متوقف شد، و پس از آن مسابقه ی کاریکاتور

نصرالدین هوجا مهم ترین طنزپرداز ترکیه بوده است. وی بین سال های ۱۲۰۸ تا ۱۲۸۵ در آکفلهیر Akflehir زندگی می کرد. او تحصیلات کمی داشت و در مکتب خانه درس خوانده بود، و تا حدودی تعلیم دیده بود. اطلاعات ما در مورد زندگی و شخصیت او بسیار محدود است و تنها به صحبت هایی که زبان به زبان و نسل به نسل در مورد او نقل شده است محدود می شود. و ما از این سخنان پی برده ایم که او فیلسوف مردمی قابل توجهی

نتایج ۲۸ امین مسابقه
بین المللی کاریکاتور

نصرالدین هوجا

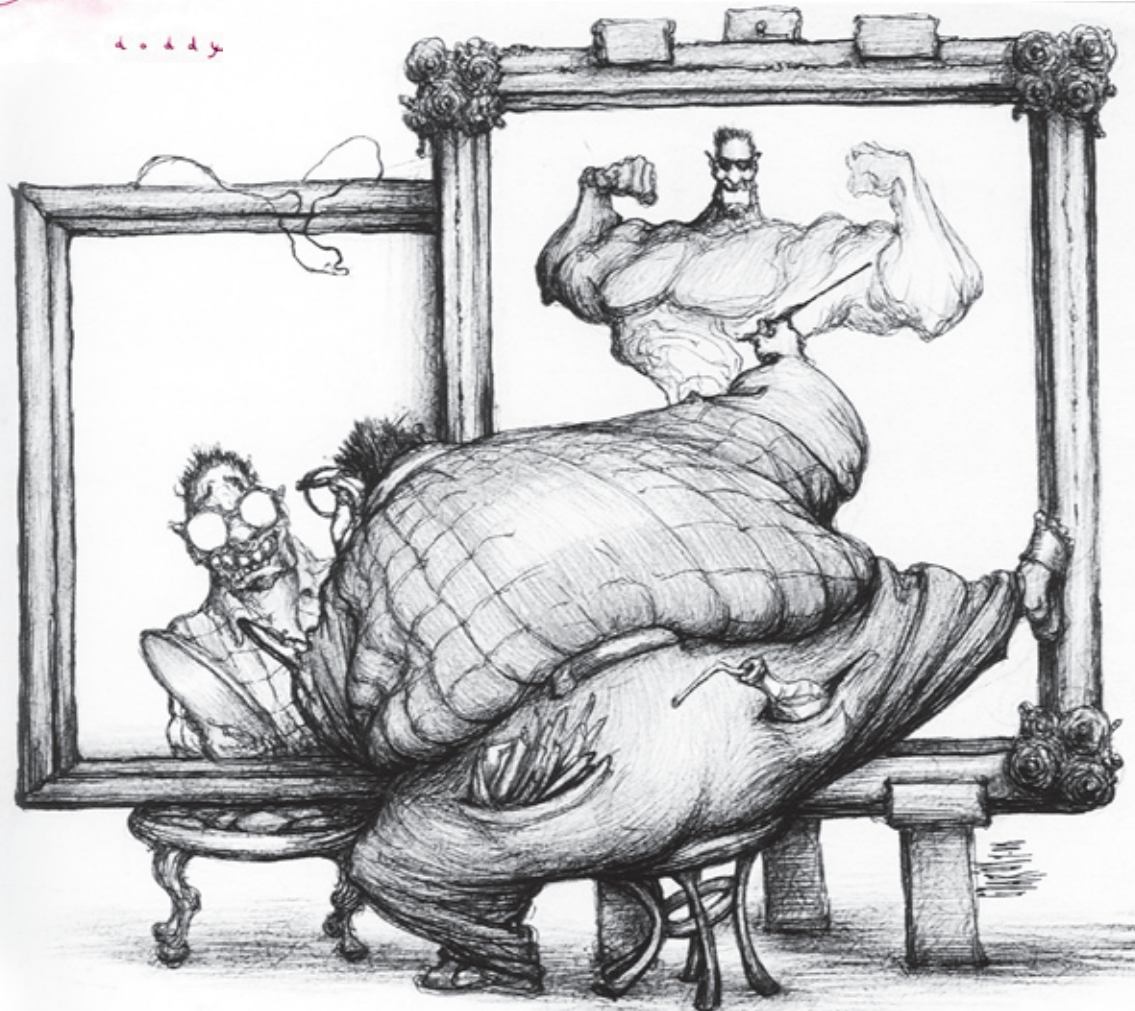
۹۱۰ هنرمند از ۸۶ کشور جهان
فرستاده شده بود را بررسی کردند.
طی بررسی های آنها جایزه ی
بزرگ Prize Grand به آریف
Sutristanto Ari سوتریستانو
کاریکاتورست اهل اندونزی تعلق
گرفت.

هیئت داوران شامل تورهان سلجوق
Selcuk Turhan، کادیر
Dogruer Kadir، دوگروئر
پائولو دالپوته (ایتالیا) Paolo
Dalponte، گوربوز دوگان
اکشیوگلو Eksioglu Gurbuz،
نازان ارکمن Erkmn Nazan،
لوتیز کارلوس فرناندز (برزیل)،
Fernandes Carlos Luis،
محی الدین کوراوغلو Muhittin
Koroglu، چئونگ سان لیم (کره
جنوبی)، Lim San Cheong،
لنگ مو (چین) Mu Leng، متین
پکر Peker Metin، تونگوک

بین المللی نصرالدین هوجا بار
دیگر برگزار شد. و کاریکاتورست
های دنیا برای دنیایی صلح آمیز و
شاد بار دیگر دور هم جمع شدند.
تعدادی از کاریکاتورهایی که در
۲۸مین مسابقه بین المللی کاریکاتور
نصرالدین هوجا شرکت کرده بودند
به نمایش عموم درآمدند و جایزه
گرفتند در این شماره به چاپ می
رسد.

اعضای هیئت داوران این مسابقه
شامل شش داور از ترکیه و هفت
داور خارجی بودند که در ۸ آگوست
۲۰۰۸ در موزه طنز و کاریکاتور
شهرداری متروپولیتن استانبول دور
هم جمع شدند و ۹۱۰ اثر که توسط

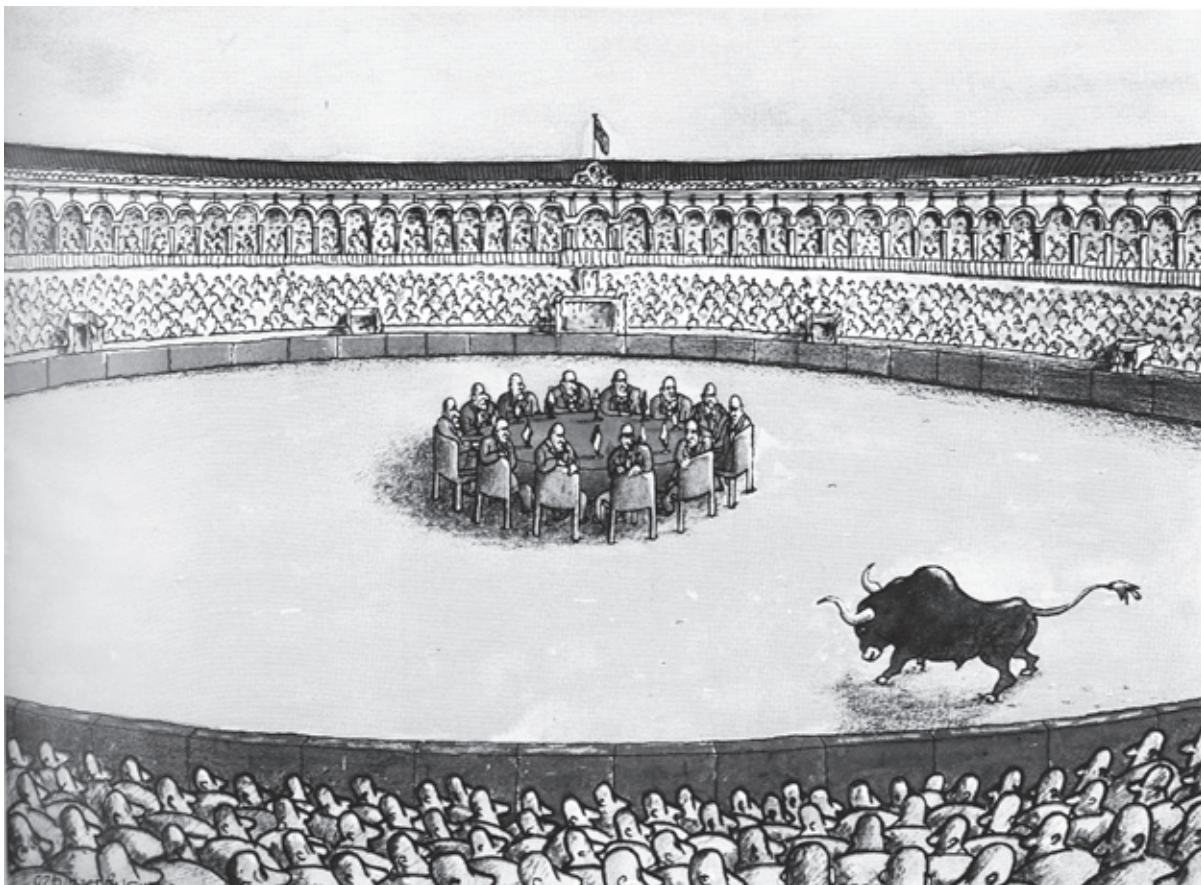
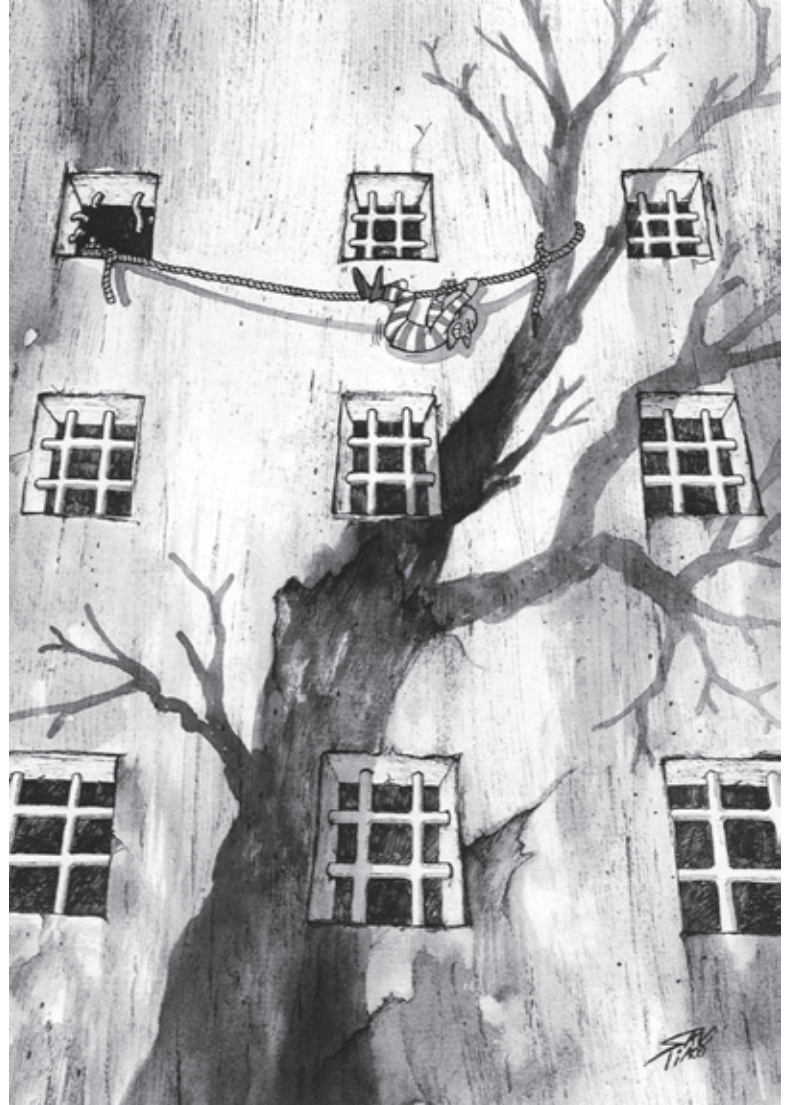
یاسر توماس Yaser Tonguc، توماس
Rodrigues Tomas رودریگوز
(کوبا)، اولسان کورول Olsan،
Kurul
برندگان اصلی این مسابقه عبارتند
از:
موسی گومز (ترکیه) Musa،
Gumus، آگیم سولاج (ایتالیا)
Sulaj Agim، شاهرخ
شایدری (ایران) Shahrokh،
Heidari و آلساندرو گاتو (ایتالیا)
Gatto Alessandro

Grzegorz Szumowski / Poland

Antonio Santos / Portugal

Ahmet Ozturk Levent / Turkey

Angel Boligan/ Mexico ♦

Alexander Umyarov Russia

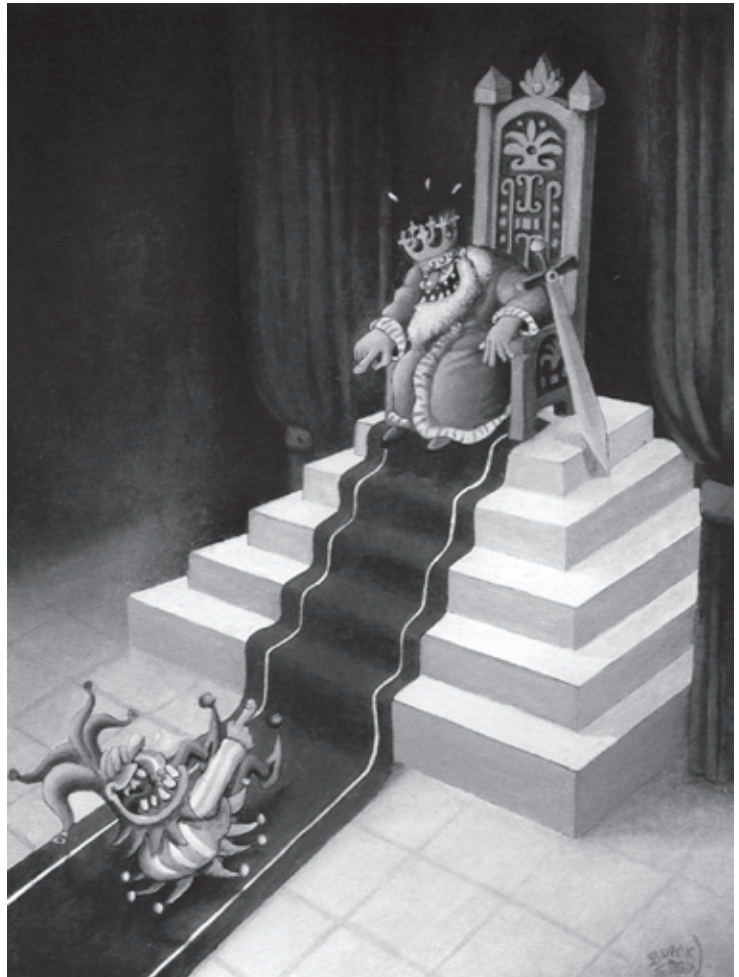
AM
A. UMYAROV

Darko Drjjevic/ Serbia ♦

Aki Shabani/ Iran ♦

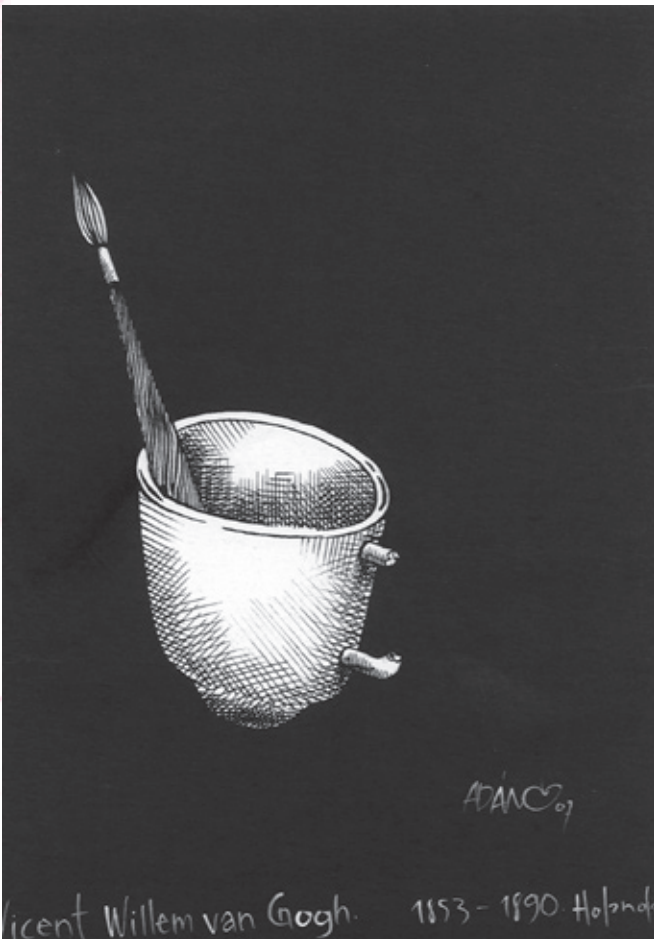
Burak Ergin Turkey ♦

Agim Sulaj/ Italy ♦

to people's heart as ever. The first contest was opened to young cartoonists but after then these contests became international and brought all artists who want peace throughout the world together. But as the democracy recessed in Turkey in 1980, so did the Association of Cartoonists and the contest could not be organized. After a period of 8 years, the international Nasreddin Hodja Cartoon Contest was organized once more. The

world cartoonists come together for a peaceful and tolerant world. The works which participated, were exhibited and awarded in the 28th international Nasreddin Hodja Cartoon Contest organised in August 2008 are included in this catalogue. The Jury for the 28th international Nasreddin Hodja Cartoon Contest consisted of six members from Turkey and seven from abroad.

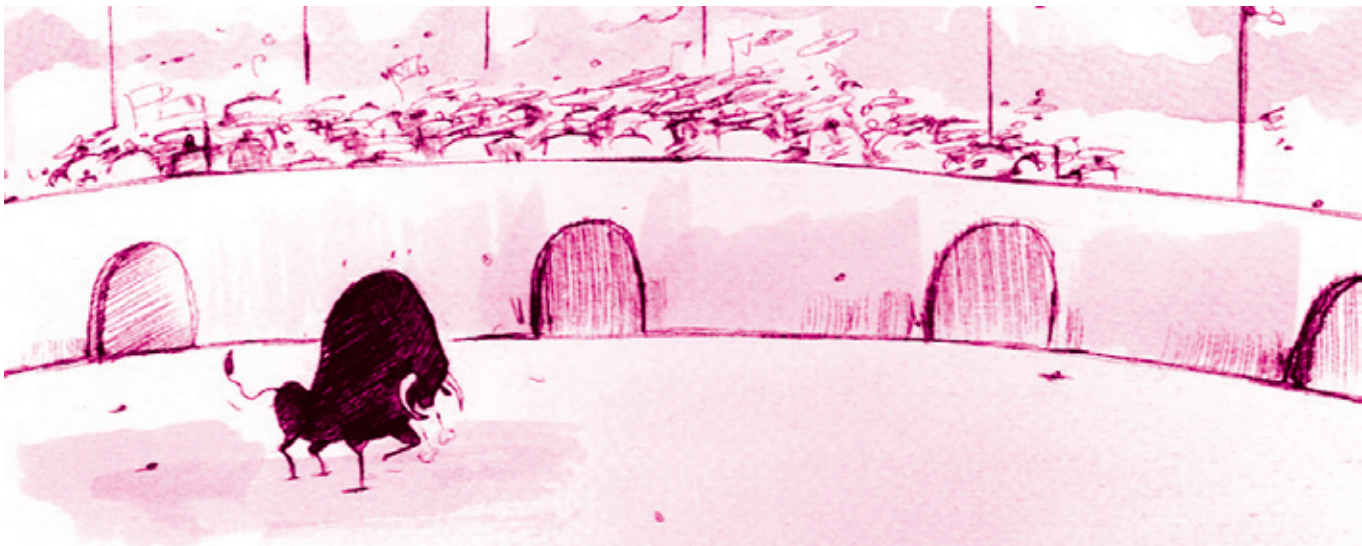

Adan Iglesias Toledo Cuba

The Jury convened at Cartoon and Humour Museum of Istanbul Metropolitan Municipality on Friday, August 8, 2008 and examining 910 works by 910 artists sent in from 73 countries, they decided to award the Grand Prize to Endonezya'dan Arif SUTRISTANTO cartoon from Russia. The Jury, comprised of Turhan SELQUK, Kadir DOGRUER, Paolo DALPONTE (Italia), Gurbuz Dogan EKSIUGLU, Nazan ERKMEN, Luiz Carlos FERNANDES (Brezilya), Muhittin KOROGLU, Cheong SAN LIM (Güney Korea), Leng MU (Qin), Metin PEKER, Tongug YASAR, Tomas

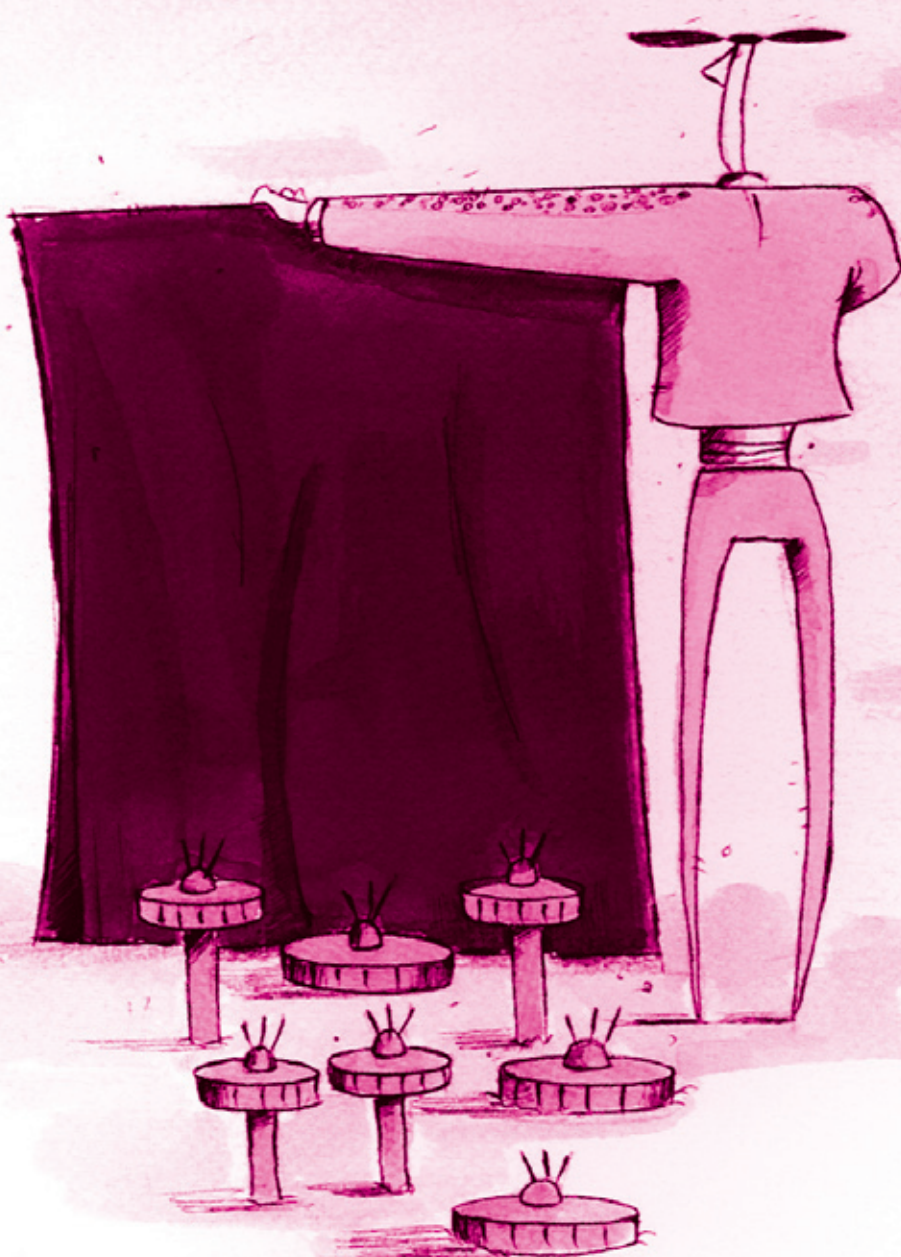
Rodriguez ZAYAS (Cuba), Olsam Kurul The winners of this contest are: MUSA GUMUS / Turkey, Agim SULAJ / Italya, Shahrokh HEIDARI / Iran, Alessandro GATTO / Italia

Hodja Nasreddin

The Results of the 28th International Nasreddin Hodja Cartoon Contest

Nasreddin Hodja, the master of Turkish humourists, lived in Akflehir between 1208 / 1285. He is partly Medrese / educated (Muslim Theological School), partly fleif / trained. Historical Information on his life and personality is highly limited, but from what has traveled by word mouth from generation to generation, we understand him to have been a significant folk philosopher, with a view on life as intensely amusing as it is stimulating and giving food for thought. He is so much at one with the people that perhaps it is truer to say he lived his works rather than created them. With a strong social personality, Nasreddin Hodja constitutes the nucleus of Turkish folk humour, with stories emanating from his personality being woven by the people around his character century after century, so that the humour of Hodja has reached our day as vigorous and as close

ABBA30

داشته باشد تا موضوع با امکان قابلیت های تصویری، تاثیر بهتر و ارتباط بیشتر را سبب گردد و در شکل مستقل، نگاه نو، زاویه نگاه، ترکیب و شخصیت پردازی اثر، فضایی متفاوت را ظاهر کند. نمی خواهیم نسخه بیچشم اما اگر تصویرسازی به مرز تمهید درست و افق تاثیر سالم برسد می تواند حتی به تصمیم سازی هم منجر بشود. این مهم را می توان در تصویرسازی های متنوع لحاظ کرد چه آثار جدی و هموار و چه در آثار طنز و کارتون که طراح و کارتونیسست و کاریکاتوریست با دست

... اما صداشو در نیاوردم و رفتم تو گود مثل «فری سبیل»، «بی زیر و رو» و خیلی از کافه روشنی های زبل! تصویری که برای متن یا موضوع و عنوانی ساخته می شود و یا مستقل از موضوع، خود حاوی نکته ها و مسایل خاص یا عام است در صورت اول مانند موسیقی که برای فیلم ارائه می گردد، باید در خدمت موضوع و کامل کننده آن باشد، و در بالا بردن بینش مخاطب و گشودن زوایای دیگر و متنوع، توفیق نقش

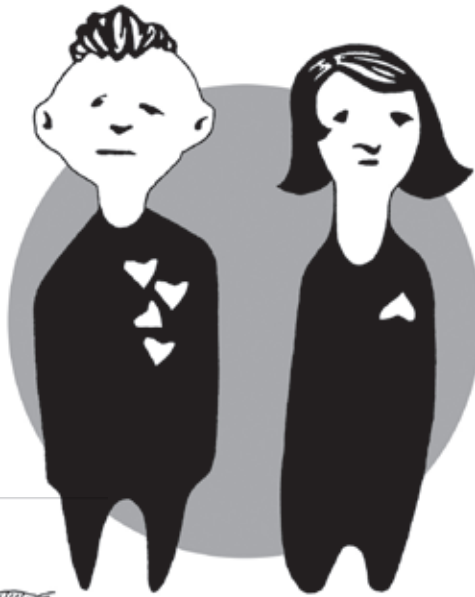

ناصر سیفی

به نام اوستا کریم داشتیم از پله های کله پزی پایین می آمدیم که داش حسین! و شیخ صابر! یقه ام را گرفتند که مگه کارای ما رو ندیدی؟! گفتم چطور؟ گفتن که چرا چار تا کلوم رخصت نمی دی؟ رخصت دادم و نوشتیم، البته بعد از دیدن کارهای این دو، یک که در نمایشگاه دوم خود قرار است که کارتون خواب بشوند! کارها رو که دیدیم، دیدم گرد و خاکی کردن این دو تا زیر بازارچه تصویرسازی! راستش پیش خودم گفتم نوشته من به این کارها اعتبار نمی ده، بلکه بر عکس

ویتامین C!

آثار شسته رفته و دلنشین تر از اینهایی که دیده ایم خواهیم بود. تا همین جایش باید به این دو یک خسته نباشید و درود بگویم اما تکرار می کنم افق های فراتر برای شما، نزدیک تر از آن است که فکر می کنید، کافی است در عین مراقبت از مغرور نشدن باور کافی به خود پیدا کنید و تامل دقیق تر را جایگزین تقید دست و پاگیر کنید.

گذشتن روی ویژگی های فردی و حال و هوایی پرسوناژها و محل و مواقع خاص، قصد بزرگ نمایی عیب ها و ایجاد مضحکه ندارد بلکه با ایجاد وضیت و موقعیت های به ظاهر کمیک به جنبه ترازیک شخصیت ها و موقعیت ها هم اشاره می کند که اگر جنبه دوم کمرنگ تر و یا اصلا وجود نداشته باشد حالت هجو و تمسخر غالب می شود و این برآیند ناقص نمی تواند رضایت هنرمند صاحب اندیشه و هوش حساس را برآورده کند.

حسین و صابر دو روی یک سکه چرخنده با فرم ها هستند که گاه شیر می شوند با پوسترهایی که زحمت و تجربه و آموختن و دقت و پرکاری را به کار می گیرند در شکار هر موضوع و مضمونی به شکلی که نمره ی اقبال صید

هم می گیرد و زمانی خط می آورند در مسیر تصویرهایی که باید کارتون کارتن بسته بندی شوند برای پیشنهاد به مخاطبان مشتاق دیدار با آثار جوانان پرتلاش و دقیق و در مواقعی هم بز می آورند، مثل همین نوشته که بنده برای آنها اما در واقع دارم از خودم می نویسم، اما من مطمئن هستم که پیدا کردن پرتقال فروش! در نمایشگاه فعلی این دو یک دشوار نخواهد بود و بیننده ی علاقه مند به این نوع هنری از «ویتامین ث» بهره ی کافی خواهد برد. حقیر از نزدیک شاهد تلاش جدی و ارزشمند این گروه کوچک هستم که البته با فکرها و هدف های بزرگی که شیخ رضایی و یوزباشی در سر دارند از کمیت اسمال به کیفیت لارژ خواهد رسید این را در آثار صابر که سعی کرده ضمن رسیدن به تشخیص در خط و ایجاد فضای مطلوب برای موضوع در عین اینکه متأثر از تجارب هنرمندان شناخته شده در این نوع است به زبانی شخصی چشم دارد می توان مشاهده کرد.

حسین یوزباشی توان و قابلیت های پنهان و بالقوه زیادی دارد و تلاش او اگر به همین منوال و با تامل به پالایش بیشتر و رهایی از تقید بیش از حد که در خطوط و سایه روشن های تصاویرش مشهود است منجر شود شاهد

Response time: Reading will change 63% in less than 5 seconds after a step change in moisture content in either wet up or dry down cycles.

Consult factory for specifications of other moisture sensor probes available for special applications.

See flow rate tables in Appendix A.

SENSOR

R SHIELD

Probe

Hossein and Saber are two sides of a coin that sometimes show the toss-up, by their posters that show their effort, experience, instruction, care, hard working and catching the subject, in the shape that takes the point of hunt's fortune and some times toss-down in the way of images that must be wrapped up for the propose of interested viewers for the cartoons of had-working and careful young cartoonists and sometimes they are unfortunate. Like what I'm writing now, but I'm sure that finding the answer is not hard in their present exhibition, and interested viewers can earn enough profit from it.

I'm the observer of the efforts of this small group (Sheykhrezaei and Youzbashi) that have big aims. They will reach from the small qualities to the big ones, and we can see this from cartoons of Saber that tried to reach to personification of lines and finding suitable place for the subject, that are effected by the cartoonists experiences. Hossein Youzbashi has lot's of talents and potentials, and if he continues this way and don't do any imitation that we sometimes see in his lines and shades and lights, we can see his better and more pleasant cartoons.

We should praise these two successful cartoonists, but I repeat that their bright horizon is very near to them, but also they should be careful not to become proud of themselves and have careful attention instead of imitation.

Hossein Youzbashi
Born in 1984

Student of Graphic

Selected for the youth section in the 6th Iran Image of the Year contest, Graphic Section. Artists House 2008

First Prize in Poster Section Visual Art Contest Tehran 2008

Second Trophy in poster section .Vela Artistic Center, Ray Guess for Poster

Contest 2008

Honorable Mention the First annual Ashoura Poster Exhibition of Artists House 2005

Honorable Mention of The second Sahifeh Sajadieh Exhibition Niavaran Art Center 2005

Honorable Mention of the 7th Art – Koran Contest of the Students of the Country 2005

Honorable Mention of Fath Poster Honoring the epic of 3rd Khordad, Emam Ali Museum 2005

Saber Sheykhrezae

Born in 1985,

Student of Graphic

First prize in Poster Section

Visual Art Contest of Technical Schools of

Country 2005

First Prize and Trophy in Poster Section Vela Artistic Center, Ray Guess for Poster Contest 2008

First Prize and Trophy, Resistance Contest, Palestine Museum 2007

Second Prize in Poster Section Second Youth Art of Art House of Iran Contest 2003

Second Prize and Trophy, of the 4th Art, Exercise and Olympic contest 2007

Third Prize in poster section the 4th Youth Art Contest, Hoze Honary 2008

First Prize and Honorable Mention in Basic Section and Third Prize, Honorable Mention in Special Section.

The 3rd Mourn Ashora Poster of Artists House 2008

Honorable Mention in Fath Poster Contest

Honor of Epic 3rd Khordad, Emam Ali Museum 2008

دوسالانه بين المللی کارتون کوزوو
موضوع: مزاحم نشوید
شرایط: - آثار ارسالی باید اصل باشد.
- هر شرکت کننده می تواند حداکثر ۳ اثر ارسال نماید.

- حداکثر اندازه آثار ارسالی باید ۳۵ در ۵۰ سانتی متر باشد.
- پرینت آثار دیجیتالی باید به امضا هنرمند رسیده باشد.
- تکمیل و ارسال فرم شرکت در مسابقه و بیوگرافی الزامی است.

جوایز:
جایزه بزرگ: ۵۰۰۰ یورو
نفر اول: ۳۰۰۰ یورو
نفر دوم: ۲۰۰۰ یورو
نفر سوم: ۱۰۰۰ یورو
به همراه ۱۰ جایزه ویژه
مهلت ارسال آثار:
۱۰ تیر ۱۳۸۸

نشانی ارسال آثار:
KOSOVA World Cartoon
Biennial
P.O.Box. 257, 10000
Prishtina
KOSOVA / EU
برای دریافت فرم شرکت در مسابقه و کسب اطلاعات بیشتر به نشانی: <http://www.kosovacartoon.eu> مراجعه نمایند.

مسابقه بین المللی کارتون چین
موضوع: جادوگر و ساحر (افسونگر)
شرایط: - آثار ارسالی باید اصل باشد.
- پرینت آثار دیجیتالی باید توسط هنرمند امضا شده باشد.
- هر شرکت کننده می تواند حداکثر ۸ اثر ارسال نماید.
- پشت آثار ارسالی باید عنوان اثر، نام، سن، آدرس، تلفن و ایمیل درج گردد.
- حداکثر اندازه آثار ارسالی باید ۳۳ سانتی متر باشد.
- آثار ارسالی پس فرستاده نمی شوند.
- کاتالوگ جشنواره برای تمامی کارتون‌نویس‌هایی که اثرشان در آن چاپ شود ارسال خواهد شد.

جوایز:
نفر اول: ۲۰۰۰ RMB + مدال + کاتالوگ
نفر دوم: ۸۰۰ RMB + مدال + کاتالوگ
نفر سوم: ۳۰۰ RMB + مدال + کاتالوگ
مهلت ارسال آثار:
۲۱ تیرماه ۱۳۸۸

نشانی ارسال آثار:
Zhu Cheng
Room 2510, Kaiming Press
5th Floor
Foreign Language Teaching
and Researching Press
Mansions
San Huan No.19 Xi
Bei Road, Hai Dian
District, Beijing 100089,
CHINA

۲۱مین جشنواره کارتون "اونس کارتوناله" بلژیک

بخش های مسابقه:
۱/ جوانان (تا ۱۵ سال)
۲/ بزرگسالان (۱۵ سال به بالا)
موضوعات:
۱/ باستان شناسی
۲/ فقر و حقوق بشر
شرایط:

- آثار ارسالی باید اصل باشد.
- اندازه ی آثار ارسالی باید A4 باشد.
- هر شرکت کننده می تواند حداکثر ۵ اثر ارسال نماید.
- تکمیل و ارسال فرم شرکت در مسابقه الزامی است.
جوایز:

بخش بزرگسالان:
نفر اول: ۱۰۰۰ یورو
نفر اول: ۳۰۰ یورو
نفر اول: ۲۰۰ یورو
نفر اول: ۱۵۰ یورو
بخش جوانان:
نفر اول: ۲۰۰ یورو
نفر اول: ۱۷۵ یورو
نفر اول: ۱۵۰ یورو
نفر اول: ۱۰۰ یورو
مهلت ارسال آثار:
۱۱ مهر ۱۳۸۸

نشانی ارسال آثار:
Olense Kartoonale
Gemeentehuis
Dorp 1
Olen B-2250
Belgium

برای کسب اطلاعات بیشتر و دریافت فرم شرکت در مسابقه به نشانی: <http://www.syracartoon.com/contests/2009/contests-24050901.html> مراجعه نمایند.

مسابقه بین المللی کارتون "قلمی در شمال" فرانسه

موضوع: تجدیدنظر و اصلاح شاهکارهای فرهنگی
شرایط: - هر شرکت کننده فقط می تواند یک اثر ارسال نماید.

- اندازه آثار ارسالی باید A4 باشد.
- پشت هر اثر باید نام، نام خانوادگی، نشانی، شهر، کشور، تلفن، ایمیل و بیوگرافی کوتاه درج گردد.
- به تمامی شرکت کننده گان کاتالوگ اهدا خواهد شد.

جوایز:
نفر اول: ۷۵۰ یورو + لوح تقدیر + جوایز دیگر
نفر دوم: ۵۰۰ یورو + لوح تقدیر + جوایز دیگر
نفر سوم: ۲۵۰ یورو + لوح تقدیر + جوایز دیگر

مهلت ارسال آثار:
۹ شهریورماه ۱۳۸۸
نشانی ارسال اثر:
Francine COPPENS
Association 49+ la B.D.
du Francophone, 25 rue
General Marchand F -
59200 TOURCOING
FRANCE

۹مین جشنواره بین المللی کاریکاتور تبریز

موضوع: اصلاح الگوی مصرف (مصرف صحیح)

شرایط:
۱- تعداد آثار ارسالی: حداکثر ۵ اثر
۲- اندازه و قطع آثار: حداکثر A3
۳- آثار تنها از طریق پست پذیرفته می شود.

۴- در پشت آثار بایستی کلیه مشخصات از جمله نام، نام خانوادگی، آدرس دقیق پستی، ای میل، شماره تماس نوشته شود. همچنین آثاری در مسابقه شرکت داده می شوند که در مهلت معین به دبیرخانه برسد.
۵- به هر شرکت کننده صرف نظر از پذیرفته شدن یا پذیرفته نشدن اثر یک جلد کاتالوگ مسابقه اهداء خواهد شد.

بخش ویژه:
کارتونهای مطبوعاتی
الف) ارسال نسخه چاپی روزنامه یا مجله (ب) باید اثر چاپ شده توسط کارتون‌نویس امضاء شود.
جوایز:
نفر اول: ۱۰۰۰ یورو + تندیس طلایی
موزه کارتون تبریز و دیپلم افتخار
نفر دوم: ۵۰۰ یورو + تندیس نقره ای
موزه کارتون تبریز و دیپلم افتخار
نفر سوم: ۲۵۰ یورو + تندیس برنز موزه کارتون تبریز و دیپلم افتخار
به ۱۰ نفر برگزیده تندیس مسی موزه کارتون تبریز و دیپلم افتخار اهداء می شود.

مهلت ارسال آثار:
۱۲ آذرماه ۱۳۸۸
هیئت انتخاب آثار:
مینا خلیفه زاده - جلال پیرمرزآبادی - مهرداد صمدی

داوران مسابقه:
یوری کوزوبو کین از اکراین - متین بکر از ترکیه - شاهرخ حیدری از اهواز - صادق باقری از تبریز
آدرس ارسال آثار:
ایران - تبریز - باغ گلستان - روبروی هنرستان وحدت - خانه هنر تبریز - موزه کاریکاتور تبریز
تلفن:
۹۸-۴۱۱-۲۸۴۳۰۹۴

جشنواره بین المللی طنز گالاریت ایتالیا

بخش های مسابقه:
۱/ کارتون و گرافیک
۲/ طنز
۳/ کاریکاتور چهره
موضوع: ستاره ها
شرایط:

- هر شرکت کننده می تواند حداکثر ۳ اثر ارسال نماید.
- آثار ارسالی باید اصل باشد.
- اندازه آثار ارسالی باید باشد.
- آثار ارسالی باید به امضا هنرمند رسیده باشد.

- پرینت آثار دیجیتالی باید به امضا هنرمند رسیده باشد.
- به همراه آثار باید فرم شرکت در مسابقه، عکس و بیوگرافی نیز ارسال گردد.
- پشت هر اثر باید نام، نام خانوادگی، آدرس، تلفن، کشور، ایمیل و ... درج گردد.

جوایز:
جایزه بزرگ: Biassoni Marco
یک جایزه اول، یک جایزه هیات داوری و ۵ لوح تقدیر در هر بخش
۶ جایزه ویژه برای بخش کاریکاتور چهره
مهلت ارسال آثار:
۶ مهر ۱۳۸۸

نشانی ارسال آثار:
Pro Loco Gallarate
Vicolo del Gambero n. 10
21013 Gallarate (VA)
ITALY
برای کسب اطلاعات بیشتر و دریافت فرم شرکت در مسابقه به نشانی: <http://www.syracartoon.com/contests/2009/contests-04050901.html> مراجعه نمایند.

۲۹مین جشنواره ی کارتون نصرالدین حجا ترکیه
موضوع: آزاد

شرایط:
- هر شرکت کننده می تواند فقط یک اثر ارسال نماید.
- آثار ارسالی باید اصل باشد.
- حداکثر اندازه ی اثر ارسالی باید ۴۰*۳۰ سانتی متر باشد.
- در پشت اثر باید نام، نام خانوادگی، آدرس، ملیت و تلفن درج گردد.
- به همراه اثر باید بیوگرافی کوتاهی نیز ارسال گردد.

جوایز:
جایزه ی بزرگ: ۴۰۰۰ دلار
۴ جایزه ی افتخار ۱۰۰۰ دلاری
و جوایز ویژه ی دیگر
مهلت دریافت آثار:
۹ مرداد ۱۳۸۸

نشانی ارسال آثار:
International Nasreddin 28th
Hodja Cartoon Contest
,Karikatürçüler Derneği
Alemdar Caddesi
Yerebatan Sarnıcı Çıkışı
Sultanahmet 34122 İstanbul
TURKEY /

۹مین دوسالانه بین المللی کاریکاتور تهران

بخش های مسابقه:
۱/ کارتون (موضوعی، آزاد)
۲/ کاریکاتور
۳/ کمیک استریپ

موضوعات:
موضوع بخش کارتون: ترس و آزاد سیاسی و آزاد
موضوع بخش کاریکاتور: چهره های سیاسی و آزاد
موضوع بخش کمیک استریپ: آزاد
شرایط:

- آثار ارسالی باید اصل باشد.
- پرینت آثار دیجیتالی باید به امضای هنرمند رسیده باشد و CD آن نیز باید به همراه پرینت ارسال شود.
- هر شرکت کننده می تواند در هر بخش ۳ اثر ارسال نماید.
- حداقل اندازه آثار ارسالی باید A4 و حداکثر A3 باشد.

- اثر بخش کمیک استریپ باید فقط در یک صفحه طراحی شود.
- پشت هر اثر باید نام، نام خانوادگی، آدرس، تلفن و ایمیل درج گردد.
- تکمیل و ارسال فرم شرکت در مسابقه به همراه آثار الزامی است.
- هنرمندانی که آثارشان در کاتالوگ جشنواره چاپ شود یک نمونه از آن را دریافت خواهند کرد.

جوایز:
جایزه بزرگ (در بخش کارتون موضوعی): ۸۰۰۰ دلار + تندیس + لوح تقدیر
نفرات اول هر بخش: ۲۰۰۰ دلار + تندیس + لوح تقدیر
نفرات دوم هر بخش: ۱۵۰۰ دلار + تندیس + لوح تقدیر
نفرات سوم هر بخش: ۱۰۰۰ دلار + تندیس + لوح تقدیر
مهلت ارسال آثار:
۳۰ مهر ۱۳۸۸

نشانی ارسال آثار:
تهران، خ شریعتی، تقاطع همت، خ گل نبی غربی، بعد از میدان کتابی، شماره ۴۴ برای دریافت فرم شرکت در مسابقه به نشانی: <http://www.irancartoon.com/contests/index9.htm> مراجعه نمایند.

اخبار News

برگزیدگان جشنواره بین المللی کارتون مطبوعاتی کانادا معرفی شدند

برگزیدگان ۹مین جشنواره بین المللی
کارتون مطبوعاتی کانادا که با موضوع
"حفاظت از حریم خصوصی" برگزار شده
بود معرفی شدند.

در این جشنواره آرس از کوبا، اوندر
اونریای از ترکیه و محمود نظری از
ایران به ترتیب موفق به کسب جوایز
اول تا سوم شدند.

ایران کارتون ضمن تبریک برای این
کارتونیست خوب کشورمان آرزوی
کسب موفقیت های روز افزون را دارد.

Announcement of winners of the Canada International Cartoon Contest:

Selected Cartoonists of the
9th International periodic
Canada cartoon Contest by
the subject of "Protection
of Private Bounds"
announced. Ares from
Cuba was the First winner
of this Contest; Mahmood
Nazari from Iran was the
third winner.
Iran Cartoon
Congratulates this
Cartoonists of our country
and have the best wishes
for them.

نشست یک روزه نشانه شناسی در
کارتون و کاریکاتور
نشست یک روزه نشانه شناسی در کارتون و
کاریکاتور که روز چهارشنبه ۲۳ اردیبهشت به همت
فصلنامه تخصصی خط خطی، خانه کاریکاتور،
فرهنگستان هنر و موسسه آموزش عالی سوره
در محل خانه کاریکاتور با حضور اعضاء برجسته
گروه پژوهشی نشانه شناسی، در کنار استادان و
صاحب نامانی از هنر کاریکاتور همانند آقایان:
غلامعلی لطیفی - بهمن رضایی - بهمن
عددی - داود شهیدی - احمد عربانی - ناصر
پاکشیر - اسماعیل عباسی - حسین رحیم خانی
- علی مریخی - جمال رحمتی - بهرام ارجمندینا
- حمیدرضا دادوی - بهزاد باشو - حمید رضا
- مسیبی - مهدی تمیزی - داریوش رضایی -
نوروز عباسی و خاتم هاد انجم روز و مریم کشکولی
و... برگزار شد، با استقبال غیر قابل تصور علاقه
مندان و دانشجویان این هنر رو به رو گشت.
این ازدحام به قدری بود که جمع کثیری از
حاضران ایستاده و حتی در راه پله به استماع
سخنرانی ها مشغول بودند.

در ابتدای جلسه کپارش زندی مدیرمسئول خط
خطی به نیابت از میزبان خوشامدگویی کرد و
سپس سخنرانان در جایگاه حاضر شدند.
در ادامه دکتر سجودی در مورد "جناس تصویری
در کاریکاتور" پس از شرح نشانه شناختی جناس
کلامی، تصویری و تصویری کلامی نمونه هایی از
کاریکاتور معاصر را از این منظر بررسی کردند.
سپس دکتر شمیری در ارتباط با "فرایند مفهوم
سازی در کاریکاتور، نظام فرانثانه ای، کاریکاتور
را فرازانی دانستند که موجب توسعه ی نشانه و
افزایش کارکرد استعاری آن می گردد.

در ادامه دکتر معین درباره ی "کاربرد الگوی تنشی
در نظام نشانه ای کاریکاتور" سعی در برقراری
ارتباط بین طرح واره تنشی، گفته پردازی و
کاریکاتور به عنوان گفتمان هنری دارای افراق به
ایراد سخنرانی پرداختند و در پایان نیز دکتر عباسی
در ارتباط با "فراروی در کاریکاتور" گفت که
کنایه و طنز موجود در کاریکاتور از نگاه آنتونینو
کاریکاتوریست؛ و نه از نگاه (آروی) حاصل می
شود و جلسه با پرسش و پاسخ به اتمام رسید.
گفتنی است دکتر بهمن نامور مطلق، دیگر
سخنران جلسه به دلیل کسالت نتوانستند در جمع
حاضر شوند.

شایان ذکر است به دلیل کمبود منابع و مطالبات
محدود در مباحث نظری این رشته، نشست مذکور
می تواند بنیان آکادمیک جریانات علمی در این
حیطه را پایه ریزی نماید.

Conference of Recognition of the Targets in Cartoon and Caricature:

One day Conference
of Recognition of the
Targets in Cartoon
and Caricature on
Wednesday 23rd
Ordibehesht held by
the help of Professional
"Fasnameh KhatKhati",
"Iranian House of
Cartoon", "Farhangestan
Honar" and "Soreh high
Council of education"
organization in Iranian
House of Cartoon
by the presence of
the high researcher
group of Recognition
of Targets and great
cartoonist such as:

Golamali Latifi, Bahman
Rezaei, Bahman Abdi,
Davood Shahidi, Ahmad
Arabani, Naser Pakshir,
Esmail Abbasi, Hossein
Rahimkhani, Ali Merikhi,
Jamal Rahmati, Bahram
Arjmand Nia, Hamidreza
Davoodi, Behzad
Bashow, Hamidreza
Mosayebi, Mehdi Tamizi,
Dariush Ramezani,
Norouz Abbasi and Mr's
Anjomrooz and Maryam
Kashkoui and the
unimaginable reception
of the interested and
students of this art.

شاهرخ حیدری نفر اول بخش کاریکاتور چهره ی "سان آنتونیو"

نتایج ۱۶مین دوره دوسالانه سان
آنتونیو کوبا که توسط اتحادیه روزنامه
نگاران کوبا (UPEC) و باهمکاری
انجمن طنز و کارتون کوبا و با حمایت
وزارت فرهنگ کوبا و فدراسیون
روزنامه نگاران آمریکای لاتین
(FELAP) در محل موزه طنز SAN
DE los Baños ANTONIO
برگزار شده بود اعلام شد. در این
جشنواره ۴۰۲ اثر از ۱۲۵ هنرمند از ۲۶
کشور جهان در بخشهای طنز سیاسی،
کاریکاتور چهره، طنز عمومی و عکاسی
طنز به دبیرخانه جشنواره رسیده بود.
یکی از اتفاقات نو آورانه و جدید
جشنواره شانزدهم کوبا چاپ و نمایش
آثار برگزیدگان در سطح بزرگ بر
روی دیوارهای شهر بود. همچنین در
خلال جشنواره برگزاری ورک شاپ و
برپایی نمایشگاه های جانبی توسط
هنرمندان سرشناس کوبا و تجلیل
از هنرمند برجسته و بین المللی کوبا
TOMMY که در زمینه کارتونهای
سیاسی شهرت جهانی دارد نیز از برنامه
های امسال بود.

قبل از افتتاح دوسالانه شانزدهم از
گنجینه سی ساله تاریخچه گرافیک
این کشور از لوح و نشان موزه طنز
کوبا پرده برداری شد. همچنین از
هفته نامه کمیک و طنز DEDETE
بخاطر چهلیمین سال انتشارش تجلیل
شد و مراسم اختتامیه واهدای جوایز
این دوره بمانند دوره های پیشین
در خانه سیمانای Círculo de
Artesano برگزار شد.

گفتنی است در این جشنواره شاهرخ
حیدری توانست جایزه اول بخش
کاریکاتور چهره را از آن خود کند.
ایران کارتون ضمن تبریک برای این
هنرمند خوب کشورمان آرزوی کسب
موفقیت های روزافزون را دارد.

Shahrokh Heydari the winner of caricature of "San Antonio":

The results of the 16th
biennial of San Antonio,
Cuba that is held by the
cooperation of (UPEC) and
(FELAP) in the Museum
of Satire of San Antonio is
noticed. In this contest 402
cartoons of 125 cartoonists
from 26 countries in:
Political Satire, Caricature,
Public Satire and Funny
Pictures received to
secretariat of the contest.

One of the innovations of
the 16th Biennial of Cuba
is showing cartoons in big
posters on the walls of the
city, and also workshops of
famous cartoonists of Cuba
and praising of "Tommy",
well known Cuban
Cartoonist for his political
cartoons were the programs
of this year.

Before the opening
ceremony of the 16th
biennial they show the 30
years history of graphic in
this country from signboard
and symbol of Cuba satire
Museum. They also praised
weekly Comic magazine
DEDE TE for 40 years
publication, and prize giving
ceremony like previous
years held in Cinema
Chamber of Criculo Ne
Artesano.

In this biennial Shahrokh
Heydari won the First Prize
of Caricature Section.

نتایج هفتمین جشنواره کارتون سوریه اعلام شد

نتایج هفتمین جشنواره کارتون سوریه با موضوع گرسنگی اعلام شد. در این جشنواره که ۴۲۵ هنرمند از ۷۵ کشور دنیا شرکت نموده اند علی شاه ی طلا شد و آجیم سولاج از آلبانی و جمال رحمتی از ایران به ترتیب جایزه ی نقره و برنز را به خود اختصاص دادند. همچنین رامین رضایی و شهرام رضایی از ایران، جیتت کوستانا از اندونزی، جونا واسیاک از لهستان، لوکا لاگاتور از مونتنگرو، پل لئورس از لوکزامبورگ، رومن دراگوستینف از بلغارستان، نیناز اوتمان از لبنان، فرناندو پیکا از کلمبیا، یاسر احمد و موحف یوسف از سوریه و موفق فرزات از کویت موفق به کسب جایزه ی ویژه شدند. ایران کارتون ضمن تبریک برای این هنرمندان آرزوی کسب موفقیت های روزافزون را دارد.

The Result of the 5th Syria Cartoon Contest announced:
The 5th Syria Cartoon Contest by the Subject of "Hunger" announced. In this Contest 425 Cartoonist From 75 Countries Participated. Ali Shahali from Iran won the Gold Prize and Agim Sulaj from Albanian won the Silver Prize and Jamal Rahmati from Iran won the Bronze Prize of this Contest.

پنجمین سالگرد درگذشت گل آقا برگزار شد

پنجمین سالگرد درگذشت کیومرث صابری فومنی (گل آقا) با حضور دوستان و خانواده وی برگزار شد. گل آقا در اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۳ پس از تحمل یک دوره بیماری درگذشت. موسسه گل آقا هر سال همزمان با روز درگذشت گل آقا اقدام به چاپ یک شماره هفته نامه گل آقا به صورت یادنامه می کرد اما این یادنامه نیز امسال منتشر نمی شد. گیتی صفرزاده مسوول روابط عمومی موسسه گل آقا پس از اعلام این خبر گفت: موسسه گل آقا اسفند سال ۸۶ چاپ هفته نامه بچه ها گل آقا و ماهنامه گل آقا را متوقف و در اردیبهشت سال ۱۳۸۷ اقدام به چاپ دوره جدید هفته نامه سیاسی گل آقا کرد که چاپ این نشریه بعد از بیست شماره و به دلیل مشکلاتی در دی ماه ۱۳۸۷ متوقف گردید. در حال حاضر موسسه گل آقا هیچ نشریه ای منتشر نمی کند و از طریق سایت اش با مخاطبان خود در ارتباط است. وی همچنین افزود بخش انتشارات موسسه گل آقا با چاپ کتابهای جدید در عرصه طنز و کاریکاتور و تجدید چاپ کتابهای نایاب در این زمینه به فعالیت خود ادامه می دهد.

4th Cartoon exhibition of First Step Esfahan:
Permanent gallery of "Iranian House of cartoon" is held the 4th Cartoon Exhibition of First Step Esfahan. In this exhibition Cartoons of Mojtaba Heydarpanah, Mehrnoosh Masomizadeh, Raheleh Sadri, Arezu Babaian, Samaneh Neyestani, Samaneh Sheikh Sadjadi, Ayatollah Naderi, Negin Nagieh, Mojdeh Niliyeh, Zohreh ShaMohammadi, Ali Asadi, Mahmoodreza Sanati and Akram Rafiei by Free Subject Showed to all the people.

5th anniversary of death of Golaga:
The 5th anniversary of Kiomars Saberi Fomani was held by the presence of his family and Friends. Golaga died in Ordibehesht 1383 (May 2004) after a long time of sickness. Golaga organization published a special weekly magazine for his remembrance every year, but this year it isn't published. Gity Safarzadeh responsible of public relation of Golaga organization said that: "Golaga organization stopped publishing weekly magazine of "Bacheha Golaga" and monthly magazine of "Golaga" on Esfand 1361 (March 2007) and started to publish the new political Magazine of Golaga, but because of some problems it stopped the publication after 20 issues, and now Golaga organization don't publish any magazine and just relate to the viewers by it's site. She also added that Golaga organization is continuing it's activities by publishing new books about Satire and Cartoon, and revision of rare books.

Workshop of Hamid Bahrami in Iranian House of Cartoon:
Iranian House of Cartoon by cooperation of Hamid Bahrami held a workshop. Hamid Bahrami in this workshop described about his new cartoons, and also his animations were shown. He also answered the questions of the participants.

ورک شاپ حمید بهرامی در خانه کاریکاتور

خانه کاریکاتور با همکاری استاد حمید بهرامی اقدام به برپایی ورک شاپ نمود. در این ورک شاپ حمید بهرامی در ارتباط با آثار جدید خود توضیحاتی داد و انیمیشن های ایشان نیز به نمایش در آمد. همچنین مدتی از زمان جلسه نیز به پرسش های شرکت کنندگان از ایشان اختصاص یافت.

نتایج جشنواره ی بین المللی پورتو کارتون اعلام شد

در این جشنواره میهای ایگنات از رومانی موفق به کسب جایزه ی بزرگ شد و آگوستو سید از پرتغال و زیگمونت زاراد کیویچ از لهستان جوایز دوم و سوم را از آن خود کردند. گفتنی است محمود آزادیا از ایران نیز موفق به کسب لوح تقدیر شد. ایران کارتون ضمن تبریک برای این هنرمند خوب کشورمان آرزوی کسب موفقیت های روزافزون را دارد.

دومین نمایشگاه گروه کاریکاتور تلنگر در خانه کاریکاتور

خانه کاریکاتور اقدام به برپایی نمایشگاهی از آثار کاریکاتور گروه تلنگر نمود. در این نمایشگاه آثاری از عباس نصری، محمود نظری، اکبر تراب پور، محسن جعفری، جواد تکجو، حامد مرتضوی، عقیل رستکاری، الیاس رشیدی، میلاد نظیفی و جولیان پناپای از رومانی به عنوان میهمان ویژه در معرض دید عموم قرار گرفت.

The 2nd Exhibition of Talangor group in Iranian House of cartoon: Iranian House of cartoon held an exhibition from cartoons of Talangor group: Abbas Naseri, Mahmood Nazari, Akbar Torabpour, Mohsen Jafari, Javad Takjo, Hamed Mortazavi, Agil Rastgari, Elyas Rashidi, Milad Nazifi, and Julian Pena pai from Romania as the special guest.

